

EURÓPAI BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2011.10.11.
COM(2011) 635 végleges

2011/0284 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

a közös európai adásvételi jogról

{SEC(2011) 1165 végleges}

{SEC(2011) 1166 végleges}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

- A javaslat okai és céljai

A tagállamok szerződési jogai közötti különbségek akadályokat állítanak a belső piacon határon átnyúlva kereskedni kívánó kereskedők és fogyasztók elé. Az e különbségekből fakadó nehézségek eltántorítják a kereskedőket – különösen a kis- és középvállalkozásokat (a továbbiakban: kkv-k) – attól, hogy határon átnyúló kereskedelemben fogjanak vagy új tagállami piacokra terjesszék ki a működésüket. A fogyasztók így nem férhetnek hozzá a más tagállamok kereskedői által kínált termékekhez.

Jelenleg csak minden tizedik áru adásvételével foglalkozó uniós kereskedő exportál árukat az Unión belül, és az exportálók többsége is csak néhány tagállamba. Az e helyzethez vezető fő tényezők közé tartoznak a szerződési joggal kapcsolatos akadályok. A felmérések¹ azt mutatják, hogy a határon átnyúló kereskedelem akadályai közül – beleértve többek között az adójogszabályokat, a közigazgatási előírásokat, a szállítási nehézségeket, valamint a nyelvi és a kulturális különbségeket – a kereskedők szerint a szerződési joggal kapcsolatos akadályok a határon átnyúló kereskedelem legjelentősebb korlátai közé tartoznak.

Amiatt, hogy a kereskedőknek a határon átnyúló ügyleteikben különböző alkalmazandó nemzeti szerződési jogokhoz kell alkalmazkodniuk, a határon átnyúló kereskedelem a belföldi kereskedelemhez képest bonyolultabb és költségesebb mind a vállalkozók és a fogyasztók, mind pedig a vállalkozók közötti kapcsolatokban.

A kereskedőknél a belföldi kereskedelemhez képest felmerülő ügyleti többletköltségek általában a határon átnyúló helyzetekben jelentkeznek. Ezek közé tartoznak az alkalmazandó külföldi szerződési jogi rendelkezések megismeréséhez kapcsolódó nehézségek, a jogi tanácsadás beszerzése, az alkalmazandó jogra vonatkozó tárgyalások a vállalkozások egymás közötti ügyleteiben, valamint a szerződéseknek a fogyasztó jogában foglalt követelményekhez történő hozzáigazítása a vállalkozások és a fogyasztók közötti ügyletekben.

Egy vállalkozás és fogyasztó közötti, határon átnyúló ügyletben a szerződési joghoz kapcsolódó ügyleti költségek, valamint a kötelező nemzeti fogyasztóvédelmi szabályok eltéréseiből származó jogi akadályok jelentős hatással bírnak. A szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról szóló, 2008. június 17-i 593/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (Róma I.)² 6. cikke szerint amennyiben a kereskedő a tevékenységét egy másik tagállamban található fogyasztók tekintetében fejti ki, az adott tagállam szerződési joga az irányadó. Azokban az esetekben, amikor a felek egy másik alkalmazandó jogot választottak, illetve amikor a fogyasztó tagállamának kötelező fogyasztóvédelmi rendelkezései magasabb szintű védelmet nyújtanak, a fogyasztói jog e kötelező szabályait tiszteletben kell tartani. A kereskedőknek ezért előzetesen meg kell állapítaniuk azt, hogy a fogyasztó szokásos tartózkodási helye szerinti tagállam joga magasabb szintű védelmet nyújt-e, és biztosítaniuk kell, hogy a szerződés összhangban legyen e követelményekkel. A fogyasztói jogok uniós

¹ A vállalkozások közötti ügyletekben alkalmazott európai szerződési jogról szóló 2011. évi 320. Eurobarométer-felmérés 15. o., valamint a fogyasztói ügyletekben alkalmazott európai szerződési jogról szóló 2011. évi 321. Eurobarométer-felmérés, 19. o.

² HL L 177., 2008.7.4., 6. o.

szintű eddigi harmonizációja már bizonyos közeledést eredményezett egyes területeken, de a tagállamok jogai közötti különbségek továbbra is jelentősek. Az e-kereskedelmi ügyletekben a szerződési joghoz kapcsolódó további költségek merülnek fel a kereskedőknél annak következtében, hogy a vállalkozás weblapját hozzá kell igazítani minden egyes olyan tagállam jogi előírásaihoz, amelyre tevékenységük irányul.

A kereskedők közötti, határon átnyúló ügyletekben a felekre nem vonatkoznak az alkalmazandó joggal kapcsolatos ugyanilyen korlátozások. Ugyanakkor a külföldi jogra vonatkozó tárgyalások és e jog alkalmazása is jelentős gazdasági hatással bírnak. Az abból eredő költségek, hogy különböző nemzeti jogokat kell figyelembe venni, különösen a kkv-k számára jelentenek terhet. A nagyobb vállalatokkal fennálló kapcsolataikban a kkv-k általában bele kell, hogy egyezzenek üzleti partnerük jogának alkalmazásába, és viselniük kell azokat a költségeket, amelyek a szerződésre alkalmazandó külföldi jog tartalmának megismerésével és betartásával kapcsolatosak. A kkv-k közötti szerződések esetén a határon átnyúló kereskedelem jelentős akadályát képezi az, hogy meg kell állapodni az alkalmazandó jogról. Mindkét szerződéstípus esetén (vállalkozások között, illetve vállalkozás és fogyasztó között) előfordulhat, hogy a kkv-k említett ügyleti többletköltségei még az ügylet értékéhez képest is aránytalanok.

Ezek a további ügyleti költségek azzal arányosan nőnek, ahány tagállamba exportál az adott kereskedő. Valójában minél több országba exportál egy kereskedő, annál nagyobb jelentőséget tulajdonít a szerződési jogi különbségek kereskedelmet akadályozó voltának. A kkv-k különösen hátrányos helyzetben vannak: minél alacsonyabb a cég forgalma, annál nagyobb részt tesznek ki ebből az ügyleti költségek.

A kereskedők számára problémát jelent továbbá, hogy a határon átnyúló kereskedelem jogi szabályozása összetettebb, mint a belföldi kereskedelemé, mivel gyakran több, eltérő jellegű nemzeti szerződési jogot is figyelembe kell venniük.

A külföldi jog kezelése tovább bonyolítja a határon átnyúló ügyleteket. A kereskedők szerint a külföldi szerződési jog megismerésének nehézsége áll az első helyen a vállalkozások és a fogyasztók közötti ügyletek akadályai közül, míg a vállalkozások egymás közötti ügyletei tekintetében ez a harmadik legsúlyosabb gátló tényező³. A jogi szabályozás összetettebb az alapvetően eltérő jogrendszerű országokkal történő kereskedelem során, azt pedig empirikus úton igazolták, hogy a kétoldalú kereskedelem sokkal nagyobb volumenű két közös eredetű jogrendszerrel rendelkező ország között, mint két olyan ország között, amelyek nem rendelkeznek ilyen hasonlósággal⁴.

³ A vállalkozások közötti ügyletekben alkalmazott európai szerződési jogról szóló 2011. évi 320. Eurobarométer-felmérés 15. o., valamint a fogyasztói ügyletekben alkalmazott európai szerződési jogról szóló 2011. évi 321. Eurobarométer-felmérés, 19. o.

⁴ A. Turrini és T. Van Ypersele, *Traders, courts and the border effect puzzle*, *Regional Science and Urban Economics*, 40, 2010, 82. o. "Analysing international trade across OECD countries we show that controlling for countries specific factors, distance, the presence of common border and common language [...], similar legal systems have a significant impact on trade [...]. If two countries share common origins for their legal system, on average they exhibit trade flows 40% larger." („Az OECD-országok közötti nemzetközi kereskedelem elemzése azt mutatja, hogy ezen országok sajátos tényezői, a távolság, a közös határszakasz és a közös nyelv [...] a hasonló jogrendszer jelentős hatást gyakorolnak a kereskedelemre [...] Ha két ország közös eredetű jogrendszerrel rendelkezik, átlagosan 40%-kal magasabb kereskedelmi forgalmat bonyolítanak le.”)

Így a szerződési jog különbségei, valamint a határon átnyúló ügyletek vonatkozásában az ezekkel járó ügyleti többletköltségek és bonyolultság számos kereskedőt, különösen kkv-kat tántorítanak el attól, hogy belépjenek más tagállamok piacaira. E különbségek a belső piacon zajló versenyt is korlátozzák. A nemzeti szerződési jogok különbségei miatt a tagállamok között elmaradt kereskedelem értéke önmagában több tízmilliárd eurót tesz ki évente.

A határon átnyúló kereskedelmet érintően valóra nem váltott lehetőségek az európai fogyasztókat is hátrányosan érintik. A kisebb volumenű határon átnyúló kereskedelem kevesebb importtal jár és csökkenti a kereskedők közötti versenyt. Ennek következtében csökkenhet a termékválaszték és nőhetnek az árak a fogyasztói piacon.

Bár a határon átnyúló vásárlás jelentős gazdasági előnyökkel járhat a több és jobb áru kínálat révén, az európai fogyasztók többsége csak belföldön vásárol. Ennek az az egyik fontos oka, hogy a nemzeti jogok eltérései miatt a fogyasztók gyakran bizonytalanok abban, milyen jogaik vannak határon átnyúló ügyletek esetén. Az egyik fő kérdésük például az, milyen jogorvoslat áll a rendelkezésükre, ha egy másik tagállamban vásárolt termék nem felel meg a szerződésnek. Ez sok fogyasztót eltántorít attól, hogy a saját belföldi piacán kívül vásároljon. Ezek a fogyasztók elesnek a belső piacon kínált lehetőségektől, mivel a minőség és ár tekintetében kedvezőbb ajánlatok gyakran egy másik tagállamban lelhetők fel.

Az e-kereskedelem megkönnyíti az ajánlatok keresését és az árak, valamint más feltételek összehasonlítását, függetlenül attól, hogy hol található a kereskedő székhelye. Amikor azonban a fogyasztók rendelni próbálnak egy másik tagállamban működő vállalkozástól, gyakran szembesülnek azzal az üzleti gyakorlattal, hogy a vállalkozás megtagadja az értékesítést, ami sokszor a szerződési jog eltéréseinek a következménye.

A javaslat átfogó **célja** a belső piac létrehozásának és működésének javítása a vállalkozások határon átnyúló kereskedelme és a határon átnyúló fogyasztói vásárlások bővítésének előmozdításával. Ez a célkitűzés úgy érhető el, ha rendelkezésre áll egy önálló, egységes szerződési jogi szabályrendszer, beleértve a fogyasztóvédelmi rendelkezéseket és a közös európai adásvételi jogot, amelyet a tagállamok nemzeti jogrendszereinek keretén belül második szerződési jogi rendszernek kell tekinteni.

A kereskedőknek a másik szerződő fél beleegyezése esetén képesnek kell lenniük arra, hogy az Európai Unión belüli valamennyi határon átnyúló ügyletükben a közös európai adásvételi jogot alkalmazzák, ahelyett, hogy az eltérő nemzeti szerződési jogokhoz kellene igazodniuk. E jognak le kell fednie a szerződések teljes életciklusát, és ki kell terjednie a határon átnyúló ügyletek megkötése szempontjából fontos szabályozási területek túlnyomó részére. Ennek következtében a kereskedőknek csak néhány kisebb jelentőségű, a közös európai adásvételi jog hatályán kívül eső ügyben kellene megismerniük a többi tagállam nemzeti jogrendszerét. A vállalkozások és a fogyasztók közötti ügyletekben nem lenne többé szükség a fogyasztóvédelmi jog kötelező fogyasztóvédelmi rendelkezéseinek megállapítására, mivel a közös európai adásvételi jog teljes körűen összehangolt fogyasztóvédelmi szabályokat tartalmazna, amelyek magas szintű védelmet biztosítanak az egész Európai Unióban. A kereskedők közötti határon átnyúló ügyletek esetében gördülékenyebben folynának az alkalmazandó jogra vonatkozó tárgyalások, mivel a szerződő feleknek lehetőségük lenne megállapodni arról, hogy a – a mindannyiuk számára egyaránt hozzáférhető – közös európai adásvételi jogot alkalmazzák szerződéses jogviszonyuk szabályozására.

Ennek közvetlen következményeként a kereskedők megtakaríthatnák a szerződési joghoz kapcsolódó ügyleti többletköltségeket, és a határon átnyúló kereskedelem tekintetében

egyszerűbb jogi környezetében működhetnének az egész Európai Unióra érvényes egységes szabályrendszer alapján. Így a kereskedők – a határokon túlra kiterjesztve kereskedelmüket - jobban kiaknázhathatnák a belső piac előnyeit, és ennek eredményeként a belső piacon fokozódna a verseny. A fogyasztók számára hasznot hozna, hogy jobban hozzáférnének az egész Európai Unióból érkező olcsóbb ajánlatokhoz, és ritkábban szembesülnének az értékesítés visszautasításával. További előnyt jelentene számukra a fokozottabb jogbiztonság a határon átnyúló vásárlásaik során, amely a magas szintű fogyasztóvédelmet nyújtó kötelező szabályok egységes rendszerén alapulna.

Háttér-információk

A 2001. évi közleményével⁵ a Bizottság széles körű nyilvános konzultációt indított el a széttagolt szerződési jogi keretrendszerről és arról, hogy ez hogyan akadályozza a határon átnyúló kereskedelmet. A fogyasztók és a vállalkozások javára szolgáló európai szerződési jog felé történő előrehaladás szakpolitikai választási lehetőségeiről szóló zöld könyv⁶ (a továbbiakban: zöld könyv) 2010. júliusi közzétételével a Bizottság nyilvános konzultációt indított, amelyben különböző szakpolitikai lehetőségeket vázolt fel azzal kapcsolatban, hogy hogyan erősíthető a belső piac az európai szerződési jog terén történő előrehaladás révén.

A zöld könyvre válaszul az Európai Parlament a 2011. június 8-i állásfoglalásában kifejezte, hogy határozottan támogatja egy olyan jogi eszköz létrehozását, amely elősegítené a belső piac létrehozását és működését, és a kereskedők, a fogyasztók, valamint a tagállamok igazságszolgáltatási rendszerei javát szolgálná.

A Bizottság az „Európa 2020” című közleményében⁷ elismeri annak szükségességét, hogy a kereskedők és a fogyasztók számára – különösen egy választható európai szerződési jog kialakítása terén tett előrelépés révén – könnyebbé és kevésbé költségessé kell tenni azt, hogy a más tagállamokban működő partnereikkel szerződéseket köthessenek. Az európai digitális menetrend⁸ felvázol egy választható európai szerződési jogi eszközt a szerződési jog széttagoltságának leküzdése és az e-kereskedelemben vetett fogyasztói bizalom fellendítése érdekében.

- Meglévő rendelkezések a javaslat által érintett területen

A tagállamok szerződési jogai között jelentős különbségek vannak. Az Unió eleinte a fogyasztóvédelmi jog minimális harmonizációját előíró irányelvekkel kezdte meg a szerződési jog területének szabályozását. A minimális harmonizációs megközelítés azt jelentette, hogy a tagállamoknak lehetőségük volt a vívmányokban szabályozottaknál szigorúbb kötelező előírásokat fenntartani vagy bevezetni. A gyakorlatban ez a megközelítés eltérő megoldásokhoz vezetett a tagállamokban, még az uniós szinten harmonizált területeken is. Ezzel szemben a fogyasztók jogairól szóló, nemrég elfogadott irányelv teljes körűen összehangolja az alábbi területeket: a fogyasztók részére a szerződéskötést megelőzően nyújtandó tájékoztatás, a fogyasztó elállási joga távollevők között kötött szerződés és

⁵ COM(2001) 398 végleges, 2001.7.11.

⁶ COM(2010) 348 végleges.

⁷ Az egységes piaci intézkedéscsomag COM(2011) 206 végleges, 2011.4.13. 19. o., és az éves növekedési jelentésnek az Európa 2020 kapcsán elért haladásról szóló 1. melléklete (COM (2011) 11 – A1/2, 2010.1.12. 5. o.) szintén említik az európai szerződési jogi kezdeményezést.

⁸ COM (2010) 245 végleges, 2010.8.26., 13. o.

üzlethelyiségen kívül kötött szerződés esetén, továbbá az áruk átadásának és a kárveszély átszállásának bizonyos vonatkozásai.

A vállalkozások közötti kapcsolatok tekintetében az Unió a minimális kamatlábakra vonatkozó előírások meghatározásával szabályozta a fizetési késedelmek területét. Nemzetközi szinten az áruk nemzetközi adásvételi szerződéseiről szóló bécsi egyezményt (a továbbiakban: a bécsi egyezmény) kell főszabályként alkalmazni minden olyan esetben, amikor a felek nem választottak más alkalmazandó jogot. A bécsi egyezmény szabályozza az áruk adásvételéről szóló szerződések bizonyos vonatkozásait, de fontos kérdésekre nem terjed ki a hatálya, így az akarathibákra, a tisztességtelen szerződési feltételekre és az elévülésre. Alkalmazásának további korlátja az, hogy nem minden tagállam írta alá a bécsi egyezményt⁹ és nincs olyan mechanizmus, amely biztosítaná az egységes értelmezését.

Bizonyos uniós jogszabályok mind a vállalkozások közötti, mind pedig a vállalkozások és a fogyasztók közötti kapcsolatokra vonatkoznak. Az e-kereskedelemtől szóló irányelv¹⁰ szabályozza az elektronikus úton kötött szerződések érvényességét, továbbá tartalmaz bizonyos szabályokat a szerződéskötést megelőző követelmények tekintetében is.

A nemzetközi magánjog terén az Unió a jogválasztásról szóló jogi aktusokat fogadott el, elsősorban a szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról szóló, 2008. június 17-i 593/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet (Róma I.)¹¹, illetve – a szerződéskötést megelőző tájékoztatási kötelezettségek körében – a szerződésen kívüli kötelmi viszonyokra alkalmazandó jogról szóló, 2007. július 11-i 864/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet (Róma II.)¹². Az elsőként említett jogi aktus a szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jog meghatározására vonatkozó szabályokat fekteti el, a második pedig a szerződésen kívüli – köztük a szerződést megelőző jognyilatkozatokból származó – kötelezettségekre vonatkozóakat szabályozza.

A Róma I. és a Róma II. rendeletet változatlanul alkalmazni kell, azokat nem érinti a javaslat. A határon átnyúló szerződésekre alkalmazandó jogot továbbra is meg kell állapítani. Erre a Róma I. rendelet szokásos alkalmazása révén kerül majd sor. Maguk a felek is meghatározhatják e jogot (Róma I. rendelet 3. cikke), ha pedig ezt nem teszik meg, akkor a Róma I. rendelet 4. cikkének alaphelyzetre vonatkozó szabályai alapján kerül megállapításra. Ami a fogyasztói szerződéseket illeti, a Róma I. rendelet 6. cikke (1) bekezdésének értelmében, ha a felek nem választották meg az alkalmazandó jogot, e jog a fogyasztó szokásos tartózkodási helyének joga.

A közös európai adásvételi jog második szerződési jogi rendszer lesz az egyes tagállamok nemzeti jogrendszerén belül. Amennyiben a felek megállapodnak a közös európai adásvételi jog alkalmazásáról, annak szabályai lesznek az egyedüli alkalmazandó nemzeti szabályok a hatálya alá tartozó ügyekben. Tehát amennyiben egy adott ügy a közös európai adásvételi jog hatálya tartozik, nincs helye bármely egyéb nemzeti szabály alkalmazásának. A közös európai adásvételi jog alkalmazására vonatkozó, említett megállapodás azt jelenti, hogy ugyanazon nemzet jogrendszerén belüli két adásvételi jog között választanak, és ennél fogva nem minősül

⁹ A kivételek közé tartoznak az Egyesült Királyság, Írország, Portugália és Málta.

¹⁰ Az Európai Parlament és a Tanács 2000/31/EK irányelve (2000. június 8.) a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem, egyes jogi vonatkozásairól, HL L 178., 2000.7.17., 1–16. o.

¹¹ HL L 177., 2008.7.4., 6. o.

¹² HL L 199., 2007.7.31., 40. o.

az alkalmazandó jog előzetes választásának a nemzetközi magánjog értelmében, és nem szabad azzal összetéveszteni.

Mivel a közös európai adásvételi jog nem terjed ki a szerződés összes vonatkozására (pl.: a szerződés jogellenessége, képviselő), a tagállami polgári jognak a szerződésre alkalmazandó hatályos szabályai továbbra is szabályozni fogják ezeket a fennmaradó kérdéseket.

Azonban a Róma I. rendelet szokásos alkalmazása alapján a vállalkozások és a fogyasztók közötti ügyletekben korlátozások alá esik a jog megválasztása. Ha a felek a vállalkozások és a fogyasztók közötti ügyletekben a fogyasztó jogától eltérő tagállam jogát választják, e választás – a Róma I. rendelet 6. cikkének (1) bekezdésébe foglalt feltételek alapján – nem foszthatja meg a fogyasztót a szokásos tartózkodási helye szerinti jog kötelező rendelkezései által biztosított védelemtől (a Róma I. rendelet 6. cikkének (2) bekezdése). Az utóbbi rendelkezés ugyanakkor nem bírhat gyakorlati jelentőséggel, ha a felek az alkalmazandó nemzeti jog keretén belül a közös európai adásvételi jogot választották. Ennek oka az, hogy a választott ország jogának közös európai adásvételi jogába foglalt rendelkezések azonosak a fogyasztó országa szerinti közös európai adásvételi jog rendelkezéseivel. Ezért a fogyasztó országának jogszabályai szerinti kötelező fogyasztóvédelem szintje nem magasabb, és a fogyasztót nem fosztják meg a szokásos tartózkodási helyes szerinti jogvédelemtől.

- Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival és célkitűzéseivel

Ez a javaslat összhangban áll a magas szintű fogyasztóvédelem elérésének céljával, mivel olyan kötelező erejű fogyasztóvédelmi szabályokat tartalmaz, amelyekről a felek a fogyasztó kárára nem térhetnek el. Ráadásul e kötelező erejű rendelkezések a jelenlegi vívmányokkal azonos vagy azoknál magasabb védelmi szintet biztosítanak.

A javaslat összhangban áll azzal az uniós szakpolitikával is, amelynek célja, hogy a kkv-k jobban ki tudják használni a belső piac kínálta lehetőségeket. A közös európai adásvételi jogot a vállalkozások közötti olyan szerződésekben lehet választani, ahol legalább a felek egyike – a mikro-, kis- és középvállalkozások meghatározásáról szóló 2003/361/EK bizottsági ajánlás¹³ értelmében – kkv, ugyanakkor figyelembe kell venni a jövőbeni fejleményeket.

Végül, a javaslat összhangban áll az Unió nemzetközi kereskedelempolitikájával is abban a tekintetben, hogy nem részesíti hátrányos megkülönböztetésben a harmadik országbeli feleket, akik szintén választhatják a közös európai adásvételi jog alkalmazását, amennyiben a szerződés egyik fele valamely tagállamban telepedett le.

E javaslat nem érinti az Európai Unió működéséről szóló szerződés megsértése miatti felelősségre vonatkozó – például a versenyjogi szabályokkal kapcsolatos – jövőbeni bizottsági kezdeményezéseket.

2. AZ ÉRDEKELTEKSEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK EREDMÉNYEI ÉS HATÁSVIZSGÁLATOK

- Konzultáció az érdekeltekkel

¹³ HL L 124, 2003.5.20., 36. o.

A zöld könyv közzétételével a Bizottság széles körű nyilvános konzultációt indított, amely 2011. január 31-én zárult. A zöld könyvvel indult konzultáció keretében a Bizottsághoz 320 észrevétel érkezett az érdekeltek valamennyi csoportjától szerte az Unióból. Számos válaszadó az 1. lehetőséget (a szakértői csoport eredményeinek közzététele) és a 2. lehetőséget („eszköztár” az uniós jogalkotó számára) tartotta hasznosnak. A 4. lehetőség (az európai szerződési jog választható eszköze) önmagában és az „eszköztár” lehetőséggel összekapcsolva is kapott támogatást számos tagállamból és más érdekeltektől is; ez a támogatás azonban bizonyos feltételekhez kötődött, így a fogyasztóvédelem magas szintjéhez, az egyértelműséghez és a rendelkezések felhasználóbarát jellegéhez. Az érintetteknek a zöld könyvre adott válaszaiban megfogalmazott egyik fő aggodalom az volt, hogy nem látták át világosan egy lehetséges európai szerződési jogi eszköz lényegi tartalmát. A Bizottság erre az aggodalomra válaszul lehetőséget adott az érintetteknek arra, hogy észrevételeket fűzzenek az európai szerződési jog szakértői csoportja által készített megvalósíthatósági tanulmányhoz.

A zöld könyvre adott válaszok preferenciákat is tartalmaztak a jogi eszköz tárgyi hatályát illetően. Ennek eredményeként a javaslat az áruk adásvételi szerződéseire összpontosít.

2010. április 26-i határozatával¹⁴ a Bizottság létrehozta az európai szerződési jog szakértői csoportját. E csoport feladata az volt, hogy készítsen megvalósíthatósági tanulmányt egy lehetséges jövőbeli európai szerződési jogi eszközzel, amely lefedi a határon átnyúló ügyletek során a gyakorlatban felmerülő legfontosabb kérdéseket.

2010 szeptemberében létrehozták a legfontosabb érdekeltek csoportját (vállalkozók és fogyasztói szövetségek, a bank- és a biztosítási ágazat, valamint gyakorló ügyvédek és közjegyzők képviselői) abból a célból, hogy az gyakorlati oldalról segítse a szakértői csoportot a megvalósíthatósági tanulmányhoz kialakítandó szabályok felhasználóbarát jellege tekintetében. A megvalósíthatósági tanulmányt 2011. május 3-án tették közzé, és arról informális konzultáció folyt 2011. július 1-ig.

- Hatásvizsgálat

A hatásvizsgálat elemezte a zöld könyvben felvetett hét szakpolitikai lehetőséget; a hatásvizsgálati jelentés tartalmazza e lehetőségek teljes leírását és elemzését.

Ezek a lehetőségek a következők: az alapforgatókönyv (szakpolitikai változtatás nélkül), a jogalkotói „eszköztár”, a közös európai adásvételi jogra vonatkozó ajánlás, a választható közös európai adásvételi jogot létrehozó rendelet, a kötelező közös európai adásvételi jogról (teljes vagy minimális harmonizáció) szóló irányelv, az európai szerződési jogot létrehozó rendelet, és az európai polgári törvénykönyvet létrehozó rendelet.

E lehetőségek összehasonlító elemzése alapján a hatásvizsgálati jelentés arra a következtetésre jutott, hogy a választható egységes szerződési jogi rendszer, a teljes harmonizációt biztosító irányelv és a kötelező, egységes szerződési jogi rendszert létrehozó rendelet felelnének meg a szakpolitikai célkitűzéseknek. Noha az utóbbi két lehetőség jelentősen csökkentené a kereskedők ügyleti költségeit és egyszerűbb jogi környezetet biztosítana a határon átnyúló kereskedelmet folytatni szándékozóknak, azonban jelentős terhet is jelentenének a kereskedőknek, mivel azoknak is alkalmazkodniuk kellene az új jogi keretekhez, akik csak belföldi kereskedelmet folytatnak. Az új kötelező jog megismerésével

¹⁴ HL L 105., 2010.4.27., 109. o.

kapcsolatos költségek különösen akkor jelentősek, ha a választható egységes szerződési jogi rendszerrel hasonlítjuk össze a helyzetet, mivel e költségek minden kereskedőnél jelentkeznek. Másrészt a választható egységes szerződési jogi rendszer csak egyszeri költségekkel járna azon kereskedők számára, akik a határon átnyúló kereskedelemben kívánják azt alkalmazni. Ezért a választható egységes szerződési jogi rendszer lenne a legarányosabb intézkedés, mivel ez csökkentené a több tagállamba exportáló kereskedők ügyleti költségeit, a fogyasztók pedig több áru közül választhatnának alacsonyabb áron. Ezzel egyidejűleg a határon átnyúló vásárlásokat folytató fogyasztók számára biztosított fogyasztóvédelem szintjét is javítaná, és így növekedne a fogyasztói bizalom, mivel a fogyasztóknak szerte az Unióban ugyanolyan jogaik lennének.

3. A JAVASLAT JOGI ELEMEI

- A javaslat összefoglalása

A javaslat létre kívánja hozni a közös európai adásvételi jogot. A javaslat a nemzeti szerződési jogok közelítését nem a már meglévő nemzeti szerződési jog módosításának előírásával valósítja meg, hanem az egyes tagállamok nemzeti jogán belüli második szerződési jogi rendszer létrehozásával, amely az e jog hatálya alá tartozó szerződések tekintetében a már meglévő nemzeti szerződési joggal párhuzamosan lesz hatályban. A közös európai adásvételi jognak a határon átnyúló szerződésre való alkalmazása önkéntes lenne, a felek kifejezett megállapodása alapján.

- Jogalap

A javaslat az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 114. cikkén alapul.

A javaslat teljes körűen összehangolt szerződési jogi szabályokból álló egységes rendszert hoz létre, amely kiterjed a közös európai adásvételi jog formáját öltő fogyasztóvédelmi szabályokra. A közös adásvédelmi jogot olyan második szerződési jogi rendszernek kell tekinteni, amely a felek érvényes megállapodása alapján a határon átnyúló ügyletek során áll rendelkezésre. Ez a megállapodás nem minősülne az alkalmazandó jog választásának a nemzetközi magánjogi rendelkezések értelmében, és azzal nem szabad összetéveszteni. Ellenkezőleg, erre a választásra a nemzetközi magánjogi szabályok szerint alkalmazandó nemzeti jogon belül kerülne sor.

Ez a megoldás a belső piac létrehozását és működtetését célozza. Kiküszöbölné az alapvető szabadságok gyakorlása előtt álló olyan akadályokat, amelyek a nemzeti jogok eltéréseiből erednek, különös tekintettel az ügyleti többletköltségekre, a kereskedők által a határon átnyúló ügyletek során tapasztalt jogi bonyolultságra, és a fogyasztóknak a jogaikkal kapcsolatos bizalom hiányára a más uniós országban történő vásárlásaik során – amelyek mindegyike közvetlen hatással bír a belső piac létrehozására és működésére, és korlátozza a versenyt.

Az EUMSZ 114. cikkének (3) bekezdésével összhangban a közös európai adásvételi jog magas szintű fogyasztóvédelmet biztosítana saját kötelező szabályainak megalkotása révén, amelyek fenntartják vagy növelik a meglévő uniós fogyasztóvédelmi jog által a fogyasztók számára biztosított védelmi szintet.

- A szubszidiaritás elve

A javaslat megfelel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 5. cikkében meghatározott szubszidiaritás elvének.

A javaslat célja – vagyis az, hogy az egységes szerződési jogi szabályok elérhetővé tételével hozzájáruljon a belső piac megfelelő működéséhez – egyértelműen határon átnyúló dimenzióval rendelkezik, és azt a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani a saját nemzeti rendszereik keretében.

Amíg a nemzeti szerződési jogok eltérései továbbra is jelentős ügyleti többletköltségeket eredményeznek a határon átnyúló ügyletek során, nem érhető el teljes mértékben a belső piac teljessé tételének célkitűzése a kereskedők számára a határon átnyúló kereskedelem, a fogyasztók számára pedig a határon átnyúló vásárlások bővítésének megkönnyítése útján.

Nemzeti szinten elfogadott, nem összehangolt intézkedésekkel a tagállamok nem lesznek képesek felszámolni a nemzeti szerződési jogok különbségeiből fakadó és a kereskedők által az Európai Unión belüli határokon átnyúló kereskedelem során tapasztalt ügyleti többletköltségeket és jogi összetettséget. A fogyasztók továbbra is kisebb választékkal és a más tagállamok termékeihez való korlátozott hozzáféréssel szembesülnek. A jogaik ismeretéből eredő bizalom pedig szintén hiányozni fog.

Ezért a javaslat célkitűzése uniós szintű fellépés útján jobban elérhető, összhangban a szubszidiaritás elvével. Az Európai Unió van a legmegfelelőbb helyzetben ahhoz, hogy orvosolja a jogi széttagoltság problémáját a szerződési jog terén tett olyan intézkedés révén, amely közelíti a határon átnyúló ügyletekre alkalmazandó szabályokat. Továbbá, mivel a piaci tendenciák fejlődése arra indítja a tagállamokat, hogy önálló lépéseket tegyenek, például a digitális tartalom kialakuló piacának szabályozása terén, a szabályozási eltérések növekvő ügyleti költségekhez vezetnek, és fennáll a fogyasztóvédelmi hiányosságok növekedésének a veszélye is.

- Az arányosság elve

A javaslat megfelel az EUSZ 5.cikkében meghatározott arányosság elvének.

A javaslat hatálya azokra a kérdésekre korlátozódik, amelyek valódi problémákat jelentenek a határon átnyúló ügyletekben, és nem terjed ki azokra a tényezőkre, amelyek a nemzeti jogok útján kezelhetők a legjobban. Ami a tárgyi hatályt illeti, a javaslat olyan rendelkezéseket tartalmaz, amelyek szabályozzák a felek jogait és kötelezettségeit a szerződés élettartama alatt, de nem érinti például a képvisellel kapcsolatos szabályokat, amelyek kisebb valószínűséggel vezetnek jogvitákhoz. A területi hatály tekintetében a javaslat az olyan határon átnyúló helyzetekre terjed ki, ahol felmerül az ügyleti többletköltségek és a jogi bonyolultság problémája. Végül, a javaslat személyi hatálya azon ügyletekre korlátozott, amelyekben a leggyakrabban fordulnak elő a belső piaci problémák, azaz a vállalkozások közötti kapcsolatokra, ahol legalább az egyik fél kkv, valamint a vállalkozások és a fogyasztók közötti kapcsolatokra. Nem tartoznak a javaslat hatálya alá sem a magánszemélyek közötti szerződések, sem az olyan kereskedők közötti szerződések, amelyek egyike sem kkv, mivel az ilyen jellegű, határon átnyúló szerződések esetében nem igazolható a fellépés szükségszerűsége. A rendelet két választási lehetőséget hagy a tagállamok számára: úgy dönthetnek, hogy a közös európai adásvételi jog alkalmazását lehetővé teszik a felek számára azok kizárólagosan belföldi ügyletei során is, és az olyan kereskedők között megkötött szerződésekben, amelyek egyike sem kkv.

A javaslat a közös európai adásvételi jog választható és önkéntes jellege következtében – az elemzett többi megoldási lehetőséghez képest – arányos fellépésnek minősül. Ez azt jelenti, hogy alkalmazása a szerződő felek megállapodásától függ, amennyiben ezt mindkét fél közösen előnyösnek ítéli meg az adott határon átnyúló ügylet tekintetében. A közös európai adásvételi jog kizárólag határon átnyúló esetekben választható szabályrendszer, vagyis anélkül csökkentheti a határon átnyúló kereskedelem előtti akadályokat, hogy összeütközésbe kerülne a mélyen beágyazódott nemzeti jogrendszerekkel és hagyományokkal. A közös európai adásvételi jog olyan szabadon választott rendszer, amely kiegészíti a már meglévő szerződési jogi szabályokat, és nem lép azok helyébe. Tehát a jogalkotási intézkedés csupán az ahhoz szükséges mértékig terjed ki, hogy további lehetőséget teremtsen a kereskedők és a fogasztók számára az egységes piacon.

- A jogi aktus típusának megválasztása

A kezdeményezéshez választott jogi aktus a választható közös európai adásvételi jogáról szóló rendelet.

Egy kötelező erővel nem bíró eszköz, mint például egy eszköztár az uniós jogalkotó számára, vagy a tagállamokhoz címzett ajánlás nem érné el azt a célt, hogy javítsa a belső piac létrehozatalát és működését. Túl messzire menne viszont egy olyan irányelv vagy rendelet, amely egy kötelező európai szerződési joggal váltaná fel a nemzeti jogokat, mert a határon átnyúló kereskedelmet folytatni nem kívánó belföldi kereskedőktől megkövetelné, hogy olyan költségeket viseljenek, amelyeket nem ellentételeznek a csak a határon átnyúló ügyletek során jelentkező költségmegtakarítások. Ezen túlmenően nem lenne megfelelő egy kötelező európai szerződési jog minimumkövetelményeit előíró irányelv sem, mivel ezzel nem lenne elérhető az ügyleti költségek csökkentéséhez szükséges szintű jogbiztonság és egységesség.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A javaslat elfogadása után a Bizottság létrehoz egy adatbázist a közös európai adásvételi jogra vagy a rendelet bármely más rendelkezésére hivatkozó jogerős ítéletekkel, illetve az Európai Unió Bíróságának vonatkozó ítéleteivel kapcsolatos információk cseréjére. Az ehhez az adatbázishoz kapcsolódó költségek feltehetően nőni fognak a rendelkezésre álló jogerős ítéletek számának növekedésével. Ezzel párhuzamosan a Bizottság képzést fog szervezni a közös európai adásvételi jogot alkalmazó gyakorló jogászok részére¹⁵. Ezek a költségek idővel feltehetően csökkenni fognak, ahogyan terjednek a jog működésével kapcsolatos ismeretek.

5. KIEGÉSZÍTŐ INFORMÁCIÓK

- Egyszerűsítés

A választható második szerződési jogi rendszerre vonatkozó javaslat azzal az előnnyel jár, hogy a tagállamok szerződési jogainak hatályon kívül helyezése nélkül lehetővé teszi, hogy a felek egyetlen egységes szerződési jogi szabályrendszert használjanak szerte az Európai Unióban. Ez az önálló, egységes szabályrendszer képes arra, hogy a felek számára megoldást

¹⁵ A Bizottság közleménye az uniós szintű igazságszolgáltatás iránti bizalom felépítéséről: az európai igazságügyi képzés új dimenziója, COM(2011) 551 végleges, 2011.9.13.

kínáljon a legégetőbb problémáikra, amelyek a határon átnyúló ügyletekben a szerződési jog terén felmerülhetnek. Ezért a kereskedők számára ez a lehetőség megszüntetné a különféle nemzeti jogok közötti keresés szükségességét. Annak érdekében, hogy a fogyasztók segítséghez jussanak a közös európai adásvételi jog szerinti jogaik megértésében, megkapják a „szabványos tájékoztatót”, amely tájékoztatná őket a jogaikról.

Végül pedig a javaslat képes az uniós jogszabályok jövőbeli koherenciájának biztosítására más olyan szakpolitikai területeken is, ahol a szerződési jog relevánssá válik.

- Felülvizsgálati záradék

A javaslat úgy rendelkezik, hogy a közös európai adásvételi jogot vagy a rendelet bármely más rendelkezését az annak alkalmazását követő 5 év elteltével felül kell vizsgálni, tekintettel többek között a vállalkozások közötti szerződések tekintetében a hatály további kiterjesztésének szükségességére, a digitális tartalom területén megvalósuló piaci és technológiai fejleményekre, valamint az uniós vívmányok jövőbeni fejlődésére. E célból a Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak, szükség esetén a rendelet módosítására irányuló javaslatokkal együtt.

- Európai Gazdasági Térség

A javasolt rendelet EGT-vonatkozású kérdést érint, és ezért a hatályát ki kell terjeszteni az EGT-re.

- A javaslat magyarázata

A javaslat három fő részből áll: egy rendeletből és a rendelet I. mellékletéből, amely a szerződési jogi szabályokat (a közös európai adásvételi jog) tartalmazza, valamint a szabványos tájékoztatót tartalmazó II. mellékletből.

A. A rendelet

Az *1. cikk* tartalmazza a rendelet célját és tárgyát.

A *2. cikk* a rendeletben használt kifejezések meghatározását tartalmazza. Míg néhány fogalom meghatározás már létezik a vonatkozó közösségi vívmányokban, mások olyan fogalmak, amelyeket itt határoznak meg első ízben.

A *3. cikk* magyarázza meg a szerződési jog szabályainak választható jellegét az áru adásvételére, a digitális tartalom szolgáltatására és a kapcsolódó szolgáltatás nyújtására irányuló, határon átnyúló szerződések esetén.

A *4. cikk* tartalmazza a rendelet területi hatályát, amely a határon átnyúló szerződésekre korlátozódik.

Az *5. cikk* megállapítja, hogy a tárgyi hatály kiterjed az áruk adásvételére, a digitális tartalom szolgáltatására és a kapcsolódó szolgáltatásokra (pl.: az üzembehelyezésre és a javításra) vonatkozó szerződésekre.

A *6. cikk* kizárja az alkalmazási körből a vegyes szerződéseket és részletfizetéssel történő értékesítést.

A 7. cikk határozza meg a személyi hatályt, amely kiterjed a vállalkozók és fogyasztók közötti szerződésekre és azokra a vállalkozók közötti szerződésekre, ahol legalább a felek egyike kkv.

A 8. cikk fejt ki azt, hogy a közös európai adásvételi jog választásához szükség van a felek erről szóló megállapodására. A vállalkozás és a fogyasztó közötti szerződésekben a közös európai adásvételi jog választása csak akkor érvényes, ha a fogyasztó ebbe történő beleegyezését egy olyan kifejezett nyilatkozat tartalmazza, amely elkülönül a szerződéskötésre irányuló megállapodásra vonatkozó jognyilatkozattól.

A 9. cikk a közös európai adásvételi jogra vonatkozó több tájékoztatási követelményt tartalmaz a kereskedő és a fogyasztó közötti szerződések vonatkozásában. A fogyasztónak különösen a II. mellékletben meghatározott tájékoztatást kell megkapnia.

A 10. cikk előírja a tagállamok számára, hogy gondoskodjanak szankciók bevezetéséről arra az esetre, ha a kereskedők megsértik a 8. és 9. cikkbe foglalt különös követelményeknek való megfelelési kötelezettséget.

A 11. cikk magyarázza meg azt, hogy a közös európai adásvételi jog választásának érvényessége esetén ez lesz az egyetlen alkalmazható jog a rendelkezéseinek hatálya alá tartozó kérdésekben, és ennek megfelelően más nemzeti szabályok nem alkalmazandók az e jog hatálya alá tartozó ügyekben. A közös európai adásvételi jog választása visszamenőleges hatállyal bír a szerződéskötést megelőző tájékoztatási kötelezettségeknek való megfelelés és az azok elmulasztásával kapcsolatos jogorvoslatok tekintetében.

A 12. cikk tisztázza, hogy a rendelet nem sérti a belső piaci szolgáltatásokról szóló 2006/123/EK irányelvbe¹⁶ foglalt tájékoztatási kötelezettségeket.

A 13. cikk lehetőséget biztosít a tagállamoknak olyan jogszabályok elfogadására, amelyek lehetővé teszik a közös európai adásvételi jog alkalmazását a felek számára azok kizárólagosan belföldi ügyletei során is, és az olyan kereskedők között megkötött szerződésekben, amelyek egyike sem kkv.

A 14. cikk előírja a tagállamok számára, hogy küldjenek értesítést a bíróságaik által hozott azon jogerős ítéletekről, amelyek a közös európai adásvételi jog rendelkezéseit vagy a rendelet bármely más rendelkezését értelmezik. A Bizottság ezeket az ítéleteket egy adatbázisban gyűjti össze.

A 15. cikk felülvizsgálati rendelkezést tartalmaz.

A 16. cikk szerint a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

B. I. melléklet

Az I. melléklet tartalmazza a közös európai adásvételi jog szövegét.

I. rész „Bevezető rendelkezések”: a szerződési jog azon általános elvei, amelyeket minden félnek tiszteletben kell tartania a tevékenysége során, mint például a jóhiszeműség és a

¹⁶ HL L 376., 2006.12.27., 36. o.

tisztesség elve. A szerződési szabadság alapelve szintén biztosítja a feleket arról, hogy – a kifejezetten kötelezőként megjelölt szabályok, például a fogyasztóvédelmi rendelkezések kivételével – eltérhetnek a közös európai adásvételi jog szabályaitól.

II. rész „Kötelező erejű szerződés kötése”: a felek arra vonatkozó joga, hogy a szerződéskötést megelőzően tájékoztatást kapjanak a legfontosabb tudnivalókról; és a két fél közötti megállapodás megkötésének szabályai. Ez a rész külön rendelkezéseket tartalmaz arról is, hogy a fogyasztó jogosult elállni a távollevők között kötött és üzlethelyiségen kívül kötött szerződéstől. Végezetül a szerződések tévedés, csalás, fenyegetés vagy tisztességtelen kihasználás miatti megtámadására vonatkozó rendelkezéseket tartalmaz.

III. rész „A szerződés tartalmának értékelése”: általános rendelkezések arra nézve, hogy kétség esetén miként kell értelmezni a szerződési feltételeket. E rész olyan szabályokat is tartalmaz, amelyek a szerződések tartalmára és joghatására, valamint az esetleg tisztességtelen és ezért érvénytelen szerződési feltételekre vonatkoznak.

IV. rész „Az adásvételi szerződés feleinek kötelezettségei és a rendelkezésükre álló jogorvoslatok”: az adásvételi szerződések és a digitális tartalom szolgáltatására irányuló szerződések sajátos szabályai; az eladó és a vevő kötelezettségei. Ez a rész tartalmazza a vevő és az eladó részéről történő szerződésszegéshez kapcsolódó jogorvoslatokra vonatkozó szabályokat is.

V. rész „Kapcsolódó szolgáltatási szerződés feleinek kötelezettségei és a rendelkezésükre álló jogorvoslatok”: azokra az esetekre terjed ki, amikor az eladó az áruk adásvételére vagy digitális tartalom szolgáltatására vonatkozó szerződéssel szoros összefüggésben bizonyos szolgáltatásokat, mint például üzembehelyezést, javítást, vagy karbantartást teljesít. Ez a rész azt fejti ki, hogy ilyen helyzetben milyen egyedi szabályokat kell alkalmazni, különös tekintettel a felek ilyen szerződések alapján fennálló jogaira és kötelezettségeire.

VI. rész „Kártérítés és kamat”: kiegészítő közös szabályokat tartalmaz a károk megtérítése és a késedelmes fizetés esetén fizetendő kamat tekintetében.

VII. rész „Az eredeti állapot helyreállítása”: bemutatja továbbá azokat a szabályokat, amelyek a szerződés megtámadása vagy felmondása esetén visszaszolgáltatandó dolgokra vonatkoznak.

VIII. rész „Elévülés”: az időmúlásnak a szerződés szerinti jogok gyakorlására kifejtett hatását szabályozza.

1. függelék: tartalmazza az elállásra vonatkozó tájékoztatási mintát, amelyet a kereskedőnek át kell adnia a fogyasztó számára a távollevők közötti vagy üzlethelyiségen kívüli szerződés megkötése előtt, a *2. függelék* pedig az elállási formanyomtatványt határozza meg.

C. II. melléklet

A II. melléklet a közös európai adásvételi jogra vonatkozó szabványos tájékoztatót tartalmazza, amelyet a kereskedőnek át kell adnia a fogyasztónak a közös európai adásvételi jog alkalmazására vonatkozó megállapodás megkötése előtt.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE**a közös európai adásvételi jogról**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamentek számára való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére¹⁷,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére¹⁸,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) A határon átnyúló gazdasági tevékenységnek még mindig vannak olyan jelentős szűk keresztmetszetei, amelyek megakadályozzák, hogy a belső piac kiaknázza az összes növekedési és munkahely-teremtési lehetőségét. Jelenleg csak minden tizedik uniós kereskedő exportál árukat az Unión belül, és az exportálók többsége is csak néhány tagállamba. A határon átnyúló kereskedelem akadályai közül – ideértve többek között az adójogszabályokat, a közigazgatási előírásokat, a szállítási nehézségeket, valamint a nyelvi és a kulturális különbségeket – a kereskedők szerint a külföldi szerződési jog megismerésének nehézsége a vállalkozók és a fogyasztók, valamint a vállalkozók egymás közötti ügyleteinek legjelentősebb akadályai közé tartozik. Mindez amiatt is hátrányt okoz a fogyasztóknak, mert korlátozottan férnek hozzá az árukhoz. Ezért a különböző nemzeti szerződési jogok nehezítik az olyan alapszabadságok gyakorlását, mint az áruk és szolgáltatások nyújtásának szabadsága, és akadályt képeznek a belső piac működése és folyamatos kiépítése előtt. Versenykorlátozó hatásuk is van, különösen a kisebb tagállamok piacain.
- (2) A szerződés minden gazdasági ügylethez elengedhetetlen jogi eszköz. Ugyanakkor, mivel a kereskedőknek azonosítaniuk kell az alkalmazandó jogot, vagy tárgyalniuk kell róla, meg kell ismerniük a külföldi alkalmazandó jog rendelkezéseit, ami gyakran fordítást tesz szükségessé, jogi tanácsot kell kérniük a követelmények között való eligazodás érdekében, és határon átnyúló ügyleteikben különböző alkalmazandó

¹⁷ HL C , , . o

¹⁸ HL C , , . o

nemzeti jogokhoz kell hozzáigazítaniuk a szerződéseiket, a határon átnyúló kereskedelem a belföldi kereskedelemhez képest bonyolultabb és költségesebb. Ezért a szerződési joggal kapcsolatos akadályok komolyan hozzájárulnak ahhoz, hogy számos exportorientált kereskedő nem mer határon átnyúló kereskedelembe fogni, vagy tevékenységét több tagállamra kiterjeszteni. E tényezők visszatartó hatása különösen erős a kis- és középvállalkozások (kkv-k) esetén, amelyek tekintetében a több külföldi piacra való belépés költségei gyakran különösen magasak a forgalmukhoz viszonyítva. Ennek következtében a kereskedők elmulasztják azokat a költségmegtakarítási lehetőségeket, amelyekkel élhetnének, ha egy egységes szerződési jog alapján forgalmazhatnák a termékeiket és szolgáltatásaikat minden határon átnyúló ügyletük során, az online környezetben pedig egyetlen egységes weblapot használhatnának.

- (3) A szerződési joggal kapcsolatos, jelentősnek bizonyuló ügyleti költségeknek, valamint a kötelező nemzeti fogyasztóvédelmi szabályok eltéréseiből származó jogi akadályoknak közvetlen hatásuk van a belső piac működésére a vállalkozások és a fogyasztók közötti ügyletek terén. A szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról szóló, 2008. június 17-i 593/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: 593/2008/EK rendelet)¹⁹ 6. cikke értelmében, amennyiben a kereskedő a tevékenységét egy másik tagállamban található fogyasztók tekintetében fejti ki, a fogyasztó szokásos tartózkodási helye szerinti tagállam azon fogyasztóvédelmi rendelkezéseit, amelyek magasabb szintű védelmet nyújtanak, és amelyekről nem lehet megállapodással eltérni e tagállam joga értelmében, még akkor is alkalmazni kell, ha a felek más alkalmazandó jogot választottak. Ezért a kereskedőknek előzetesen kell megállapítaniuk azt, hogy a fogyasztó joga magasabb szintű védelmet nyújt-e, és gondoskodniuk kell arról, hogy a szerződésük összhangban legyen ezekkel a követelményekkel. Ezen túlmenően, az e-kereskedelemben további költségekkel jár a honlapok adaptálása, amelyeknek tükrözniük kell az alkalmazandó külföldi fogyasztói szerződési jog kötelező előírásait. A fogyasztóvédelmi jog jelenlegi uniós szintű harmonizációja bizonyos közelítést eredményezett egyes területeken. A tagállami jogrendszerek közötti különbségek azonban továbbra is jelentősek; a jelenlegi harmonizáció a tagállamok számára a lehetőségek széles körét hagyja meg arra nézve, hogy hogyan feleljenek meg az uniós jogszabályok követelményeinek, és hogy milyen legyen a fogyasztóvédelem szintje.
- (4) A szerződési joggal kapcsolatos akadályok, amelyek megakadályozzák, hogy a kereskedők teljes mértékben kihasználják a belső piac adta lehetőségeket, a fogyasztók kárára is jelentkeznek. A mérsékeltebb határokon átnyúló kereskedelem kevesebb importot és kisebb versenyt eredményez. A fogyasztókat hátrány érheti abból fakadóan, hogy magasabb áron szűkebb áruválaszték áll a rendelkezésükre, egyrészt azért, mert közvetlenül kevesebb külföldi kereskedő kínálja számukra az árukat és szolgáltatásait, másrészt közvetlenül a vállalkozók közötti határokon átnyúló nagykereskedelem korlátozott volta miatt. Bár a határon átnyúló vásárlás jelentős gazdasági előnyökkel járhat a több és jobb árukínálat tekintetében, sok fogyasztó nehezen szánja rá magát, mert bizonytalan a jogait illetően. A fogyasztók fő aggodalmai közül néhány a szerződési joghoz kapcsolódik, például ahhoz, hogy hibás termék vásárlása esetén megfelelő védelmet élveznének-e. Ennek következtében számos fogyasztó még akkor is előnyben részesíti a belföldi vásárlást, ha emiatt kisebb választék áll a rendelkezésére vagy magasabb árat kell megfizetnie.

¹⁹ HL L 177., 2008.7.4., 6. o.

- (5) Ezen túlmenően, azok a fogyasztók, akik egy másik tagállam kereskedőjétől történő vásárlással ki akarják használni a tagállamok közötti árkülönbségekből adódó előnyt, gyakran akadályba ütköznek amiatt, hogy az adott kereskedő megtagadja az eladást. Bár az e-kereskedelem nagymértékben könnyítette az ajánlatok keresését, valamint az árak és egyéb feltételek összehasonlítását, függetlenül attól, hogy az adott kereskedőnek hol a székhelye, a külföldi vásárlók megrendeléseit gyakran visszautasítják azok a kereskedők, akik nem akarnak határon átnyúló ügyleteket folytatni.
- (6) Tehát a nemzeti szerződési jogok különbözőségei olyan gátat képeznek, amely megakadályozza, hogy a fogyasztók és a kereskedők kihasználják a belső piac adta előnyöket. Az említett, szerződési joggal összefüggő akadályok lényegesen csökkenthetők volnának, ha a szerződéseket egyetlen egységes szabályrendszerre lehetne alapozni, függetlenül attól, hogy a felek székhelye hol található. Az ilyen egységes szerződési jogi szabályrendszernek le kellene fednie a szerződések teljes életciklusát, tehát ki kellene terjednie a szerződések megkötése szempontjából fontos szabályozási területekre, továbbá teljes körűen összehangolt fogyasztóvédelmi rendelkezéseket kellene tartalmaznia.
- (7) A nemzeti szerződési jogok közötti különbségek és ezeknek a határon átnyúló kereskedelemre gyakorolt hatása a verseny korlátozását is szolgálja. A kis volumenű határon átnyúló kereskedelem miatt csökken a verseny, így a kereskedők is kevesebb ösztönzést kapnak arra, hogy innovatívabbá váljanak, és javítsák áruik minőségét vagy csökkentsék az árakat. Különösen a kisebb tagállamokban, ahol kevesebb belföldi versenytárs működik, a külföldi kereskedők azon döntése, hogy nem lépnek be a piacokra a költségek és a piacra lépés bonyolultsága miatt, korlátozhatja a versenyt, és ennek következtében érzékelhető hatást gyakorolhat a rendelkezésre álló termékek választékára és árszintjére. A határon átnyúló kereskedelem akadályai veszélyeztethetik továbbá a kkv-k és a nagyobb vállalatok közötti versenyt is. Figyelemmel az ügyleti költségeknek a forgalomra gyakorolt jelentős hatására, egy kkv sokkal inkább hajlamos arra, hogy tartózkodjon egy külföldi piacra történő belépéstől, mint egy nagyobb versenytársa.
- (8) Az említett szerződési joggal összefüggő akadályok leküzdése érdekében a feleknek lehetőséget kell biztosítani, hogy megállapodjanak arról, hogy szerződéseikre egy sajátos, egységes szerződési jogi szabályrendszert, az összes tagállamban azonos jelentéssel és értelmezéssel bíró közös európai adásvételi jogot alkalmazzák. A közös európai adásvételi jognak kiegészítő lehetőségként kell megjelennie, amely növeli a felek rendelkezésére álló alternatívákat, és amelyet minden alkalommal használhatnak, ha kölcsönösen úgy ítélik meg, hogy az segítséget jelentene a határon átnyúló kereskedelem megkönnyítésében, valamint az ügyleti és alternatív költségek, és a határon átnyúló kereskedelem egyéb, szerződési joggal összefüggő akadályainak csökkentésében. A közös európai adásvételi jog csak akkor válhat a szerződéses kapcsolat alapjává, ha a felek közösen így döntenek.
- (9) E rendelet egy közös európai adásvételi jogot hoz létre. A rendelet a nemzeti szerződési jogok közelítését nem a már meglévő nemzeti szerződési jog módosításának előírásával valósítja meg, hanem – az e rendelet hatálya alá tartozó szerződések tekintetében – az egyes tagállamok nemzeti jogán belüli második szerződési jogi rendszer létrehozásával. E második rendszernek az egész Európai Unióban azonosnak kell lennie, és a már meglévő nemzeti szerződési joggal

párhuzamosan fog létezni. A közös európai adásvételi jogot önkéntes alapon indokolt alkalmazni a határon átnyúló szerződésekre, a felek kifejezett megállapodása alapján.

- (10) A közös európai adásvételi jog alkalmazására vonatkozó megállapodásnak az alábbi jogszabályok szerint alkalmazandó, megfelelő nemzeti jog hatályán belüli választásként kell megvalósulnia: az 593/2008/EK rendelet, illetve a szerződéskötést megelőző tájékoztatási kötelezettségek vonatkozásában a szerződésen kívüli kötelmi viszonyokra alkalmazandó jogról szóló, 2007. július 11-i 864/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: 864/2007/EK rendelet)²⁰ vagy bármely más vonatkozó kollíziós jogi szabály. Ezért a közös európai adásvételi jog alkalmazására vonatkozó megállapodás nem minősül a kollíziós jogi szabályok szerinti jogválasztásnak, és azokkal nem téveszthető össze, továbbá azokat nem érinti. Ezért e rendelet nem érinti a meglévő kollíziós jogi szabályokat.
- (11) A közös európai adásvételi jognak a teljes körűen összehangolt kötelező fogyasztóvédelmi szabályok teljes rendszerét tartalmaznia kell. A Szerződés 114. cikkének (3) bekezdésével összhangban, e szabályoknak a fogyasztóvédelem magas szintjét kell biztosítaniuk, hogy erősítsék a fogyasztóknak a közös európai adásvételi jogba vetett bizalmát, és így arra ösztönözzék őket, hogy ezen az alapon kössenek határon átnyúló szerződéseket. E szabályoknak fenn kell tartaniuk vagy fokozniuk kell a fogyasztók számára az uniós fogyasztóvédelmi jog által biztosított védelem szintjét.
- (12) Mivel a közös európai adásvételi jog a teljes körűen összehangolt fogyasztóvédelmi szabályok teljes rendszerét tartalmazza, e területen nem lesznek eltérések a tagállamok jogrendszerei között, amennyiben a felek a közös európai adásvételi jogot választják. Következésképpen az 593/2008/EK rendelet (6) cikkének (2) bekezdése, amely a tagállamok fogyasztóvédelmének szintjei közötti eltérést veszi alapul, nem bírhat gyakorlati jelentőséggel a közös európai adásvételi jog által szabályozott kérdésekben.
- (13) A közös európai adásvételi jognak határon átnyúló szerződések tekintetében kell elérhetőnek lennie, mivel a nemzeti jogok közötti eltérések ezeket érintően vezetnek bonyodalmakhoz és többletköltségekhez, és tartják vissza a feleket a szerződéses kapcsolatok létesítésétől. A szerződés határon átnyúló jellegét a vállalkozások közötti szerződések esetén a felek szokásos tartózkodási helye alapján kell megítélni. Vállalkozások és fogyasztók közötti szerződések esetén megvalósul a határon átnyúló jelleg, ha akár a fogyasztó által megadott általános cím, akár áru kézbesítési címe vagy a fogyasztó által megadott számlázási cím egy tagállamban, azonban a kereskedő szokásos tartózkodási helyén kívüli államban található.
- (14) A közös európai adásvételi jog alkalmazását nem kell csupán a tagállamok közötti, határon átnyúló kapcsolatokra korlátozni, hanem az a tagállamok és harmadik országok közötti kereskedelem előmozdítására is használható kell, hogy legyen. Harmadik országok fogyasztóinak érintettsége esetén a közös európai adásvételi jog alkalmazására vonatkozó megállapodásra – ami a részükről külföldi jog választásának minősül – a vonatkozó kollíziós jogi szabályokat kell alkalmazni.
- (15) A tisztán belföldi, valamint határon átnyúló ügyleteket is kötő kereskedők szintén hasznosnak ítélik, hogy valamennyi ügyletük esetében egyetlen, egységes

²⁰ HL L 199., 2007.7.31., 40. o.

szerződést használhatnak. Ezért a tagállamok szabadon dönthetnek arról, hogy a közös európai adásvételi jog alkalmazását lehetővé teszik-e a felek számára azok kizárólagosan belföldi ügyletei során is.

- (16) A közös európai adásvételi jog alkalmazását különösen ingó dolgok eladása esetén kell biztosítani, beleértve az ilyen áruk előállítását vagy gyártását is, mert ez az a gazdaságilag legfontosabb egyedi szerződéstípus, amely kifejezett növekedési lehetőséget kínál a határon átnyúló kereskedelem tekintetében, különösen az e-kereskedelemben.
- (17) A digitális gazdaság növekvő fontosságára reagálva a közös európai adásvételi jognak a digitális tartalom szolgáltatására irányuló szerződésekre is ki kell terjednie. Gyors ütemben növekszik a tárolási, feldolgozási vagy hozzáférési és ismételt felhasználási céllal történő digitálistartalom-szolgáltatás, mint például a zeneletöltés. A digitálistartalom-szolgáltatás még jelentős növekedési potenciállal rendelkezik, ám továbbra is sokféle jogi szabályozás vonatkozik rá, és jelentős bizonytalanság övezi. Ezért a közös európai adásvételi jognak ki kell terjednie a digitális tartalom szolgáltatására, független attól, hogy a tartalmat birtokba vehető adathordozón szolgáltatják-e vagy sem.
- (18) A digitális tartalom szolgáltatására gyakran nem vételár ellenében kerül sor, hanem külön fizetett árukhoz vagy szolgáltatásokhoz kapcsolódóan, beleértve a nem pénzbeli ellentételezést is, mint például a személyes adatok megadása, vagy pedig ingyenesen történik egy marketingstratégia keretében, azzal a várakozással, hogy a fogyasztó később további vagy jobban kidolgozott digitális tartalmat megtestesítő termékeket fog vásárolni. Figyelemmel erre az egyedi piaci struktúrára és arra a tényre, hogy a szolgáltatott digitális tartalom hibái attól függetlenül sérthetik a fogyasztók gazdasági érdekeit, hogy azokat milyen feltételek alapján szolgáltatották, a közös európai adásvételi jog alkalmazása nem függhet attól, hogy az adott digitális tartalomért fizettek-e vételárat.
- (19) A közös európai adásvételi jog által hozzáadott érték maximalizálása érdekében e jog tárgyi hatálya ki kell terjedjen az eladó által nyújtott bizonyos olyan szolgáltatásokra, amelyek közvetlenül és szorosan kapcsolódnak a közös európai adásvételi jog alapján szállított egyedi áruhoz vagy az így szolgáltatott digitális tartalomhoz, és amelyeket a gyakorlatban ugyanabban vagy egy kapcsolódó szerződésben ugyanakkor határoznak meg; ide tartozik nevezetesen az áru vagy a digitális tartalom javítása, karbantartása vagy üzembehelyezése.
- (20) A közös európai adásvételi jog nem terjedhet ki egyetlen olyan kapcsolódó szerződésre sem, amely révén a vevő harmadik személytől kap árut vagy szolgáltatást. Ez azért nem lenne helyes, mert a harmadik személy nem részese a közös európai adásvételi jog rendelkezéseinek alkalmazására vonatkozó, a szerződő felek közötti megállapodásnak. A harmadik személlyel fennálló kapcsolódó szerződésre az 593/2008/EK és a 864/2007/EK rendelet vagy bármely más vonatkozó kollíziós szabály szerint alkalmazandó nemzeti jog az irányadó.
- (21) A fennálló belső piaci és versenyproblémák célzott és arányos kezelése érdekében a közös európai adásvételi jog személyi hatályának azokra a felekre kell összpontosítania, akiket a nemzeti szerződési jogok sokfélesége jelenleg elrettent a külföldi kereskedelmi kapcsolatok létesítésétől, jelentősen hátráltatva ezáltal a határon

átnyúló kereskedelmet. Ezért e jognak ki kell terjednie valamennyi vállalkozások közötti ügyletre, és azokra a szerződésekre, amelyeknél legalább a felek egyike – a mikro-, kis- és középvállalkozások meghatározásáról szóló, 2003. május 6-i 2003/361/EK bizottsági ajánlás²¹ értelmében – kkv. Ez azonban nem akadályozhatja meg azt, hogy a tagállamok olyan jogszabályokat fogadjanak el, amely a közös európai adásvételi jogot az olyan kereskedők közötti szerződésekre is alkalmazhatóvá teszi, amelyeknek egyike sem kkv. Mindenesetre a vállalkozások közötti ügyletekben a kereskedők teljes szerződési szabadságot élveznek, és ösztönzést kapnak arra, hogy szerződéses feltételeik megfogalmazásakor ötletet merítsenek a közös európai adásvételi jogból.

- (22) A szerződő felek megállapodása elengedhetetlen a közös európai adásvételi jog alkalmazásához. A vállalkozások és a fogyasztók közötti ügyletek során szigorú követelményeket kell támasztani e megállapodással szemben. Mivel a gyakorlatban általában a kereskedő tesz javaslatot a közös európai adásvételi jog alkalmazására, a fogyasztóknak teljes mértékben tudatában kell lenniük annak a ténynek, hogy olyan szabályok alkalmazásába egyeznek bele, amelyek eltérnek a nemzeti jogban már meglévő szabályoktól. Ezért a fogyasztónak a közös európai adásvételi jog alkalmazásába történő beleegyezése csak akkor fogadható el, ha az egy olyan kifejezett nyilatkozat formájában történik, amely elkülönül a szerződés megkötésére vonatkozó megállapodásra vonatkozó jognyilatkozattól. Ezért nem lehetséges a közös európai adásvételi jog alkalmazására vonatkozó javaslatot a megkötendő szerződés feltételei közé beilleszteni, különösen nem a kereskedő általános szerződési feltételei közé. A kereskedő köteles tartós adathordozón megerősíteni a fogyasztó felé a közös európai adásvételi jog alkalmazására vonatkozó megállapodást.
- (23) A közös európai adásvételi jog alkalmazására vonatkozó fogyasztói választásnak nem csak tudatosnak kell lennie, hanem megfelelő tájékoztatáson kell alapulnia. A kereskedőnek ezért nem csak fel kell hívnia a fogyasztó figyelmét a közös európai adásvételi jog tervezett alkalmazására, de tájékoztatást is kell nyújtania annak természetéről és legfontosabb jellemzőiről. A kereskedők e feladatát megkönnyítendő, és így elkerülve a szükségtelen adminisztratív terheket, továbbá a fogyasztókkal közölt tájékoztatás egységes szintjének és minőségének biztosításának érdekében a kereskedőknek az e rendeletben előírt – és így az Európai Unió valamennyi hivatalos nyelvén könnyen elérhető – szabványos tájékoztatót kell átadniuk a fogyasztóknak. Ha nem lehetséges a tájékoztató átadása a fogyasztó részére, például telefonhívás esetén, vagy amennyiben a kereskedő elmulasztotta átadni a tájékoztatót, akkor a közös európai adásvételi jog alkalmazására vonatkozó megállapodás mindaddig nem kötelezi a fogyasztót, amíg meg nem kapja a tájékoztatót a megállapodás visszaigazolásával együtt, és amíg ezt követően ki nem nyilvánította a beleegyezését.
- (24) A közös európai adásvételi jog bizonyos elemei szelektív alkalmazásának elkerülése érdekében – amely megzavarhatná a felek jogai és kötelezettségei közötti egyensúlyt és hátrányosan hathatna a fogyasztóvédelem szintjére – a választásnak a közös európai adásvételi jog egészére ki kell terjednie és nem csak annak bizonyos részeire.
- (25) Amennyiben egyébként az Egyesült Nemzeteknek az áruk nemzetközi adásvételi szerződéseiről szóló egyezményét kellene alkalmazni a kérdéses szerződésre, akkor a

²¹ HL L 124., 2003.5.20., 36. o.

közös európai adásvételi jogra vonatkozó választásnak tartalmaznia kell a szerződő feleknek az egyezmény kizárására vonatkozó megállapodását.

- (26) A közös európai adásvételi jog szabályainak ki kell terjednie a szerződési jog azon kérdéseire, amelyek a közös európai adásvételi jog tárgyi és személyi hatálya alá tartozó szerződéstípusok, különösen az interneten kötött szerződések életciklusa során gyakorlati jelentőséggel bírnak. A felek jogain és kötelezettségein, valamint a szerződésszegés esetén rendelkezésre álló jogorvoslatokon túl, a közös európai adásvételi jognak ezért szabályoznia kell a szerződést megelőző tájékoztatási kötelezettségeket, a szerződés megkötését (beleértve a formai követelményeket is), az elállás jogát és annak jogkövetkezményeit, a szerződés tévedés, csalás, fenyegetés vagy tisztességtelen kihasználás miatti megtámadását és az ilyen megtámadás jogkövetkezményeit, az értelmezést, a szerződés tartalmát és joghatásait, a szerződési feltételek tisztességtelenségének értékelését és annak jogkövetkezményeit, a megtámadás és a felmondás után az eredeti állapot helyreállítását, valamint a jogok elévülését és a jogvesztő határidőket. Szabályoznia kell az alkalmazásából eredő valamennyi kötelezettség és követelmény megszegése esetén rendelkezésre álló szankciókat.
- (27) A közös európai adásvételi jogban nem szabályozott valamennyi szerződéses és nem szerződéses jellegű kérdés tekintetében annak a nemzeti jognak a közös európai adásvételi jogon kívül eső, korábban meglévő szabályai irányadók, amelyet az 593/2008/EK és a 864/2007/EK rendelet, vagy bármely más vonatkozó kollíziós szabály alapján kell alkalmazni. E kérdések közé tartozik a jogi személyiség, a szerződésnek a cselekvőképesség hiányából eredő érvénytelensége, a szerződés jogszabályba vagy jó erkölcsbe ütközése, a szerződés nyelvének meghatározása, a megkülönböztetés tilalmával kapcsolatos kérdések, a képviselő, több személy megjelenése a hitelező vagy az adós oldalán, a felek módosulása, beleértve az engedményezést, a beszámítást és az egyesülést, a tulajdonjogi kérdések, beleértve a tulajdon átruházását, a szellemi tulajdonjog és a szerződésen kívüli károkozás joga. Ezen felül nem tartozik a közös európai adásvételi jog körébe a szerződéses és a szerződésen kívüli felelősségen alapuló párhuzamos követelések együttes érvényesíthetőségének kérdése.
- (28) A közös európai adásvételi jog nem szabályozhat semmiféle, a szerződési jog körén kívül eső kérdést. Ez a rendelet nem érinti az ilyen kérdésekre vonatkozó uniós vagy nemzeti jogot. Például nem tartozhat a közös európai adásvételi jog körébe az egészségvédelmi, biztonsági vagy környezetvédelmi okból előírt tájékoztatási kötelezettség. Ez a rendelet nem érinti továbbá a belső piaci szolgáltatásokról szóló, 2006. december 12-i 2006/123/EK európai parlamenti és tanács irányelvben foglalt tájékoztatási kötelezettségeket²².
- (29) Miután érvényes megállapodás jött létre a közös európai adásvételi jog alkalmazásáról, csak a közös európai adásvételi jog irányadó a hatálya alá tartozó ügyekben. A közös európai adásvételi jogot autonóm módon kell értelmezni, összhangban az uniós jogszabályok értelmezésének kialakult alapelveivel. A közös európai adásvételi jog hatálya alá tartozó, de abban kifejezetten nem rendezett ügyekkel kapcsolatos kérdések kizárólag e jog szabályainak értelmezése útján válaszolhatók meg, bármely egyéb jog

²² HL L 376., 2006.12.27., 36. o.

igénybevétele nélkül. A közös európai adásvételi jog szabályait az annak alapjául szolgáló célok és elvek, valamint e jog valamennyi rendelkezése alapján kell értelmezni.

- (30) A közös európai adásvételi jogra irányadó alapelv a szerződési szabadság kell, hogy legyen. A felek autonómiája csak akkor és annyiban korlátozható, ha az elengedhetetlen, különösen a fogyasztóvédelem okán. Ha fennáll ilyen ok, a szóban forgó szabályok kötelező jellegét egyértelműen jelezni kell.
- (31) A jóhiszeműség és a tisztesség elve kell, hogy irányítsa a felek közötti együttműködés módját. Mivel egyes szabályok a jóhiszeműség és a tisztesség alapelve egyedi megnyilvánulásainak minősülnek, ezek elsőbbséget élveznek az alapelvvel szemben. Ezért az alapelv nem használható a felek egyedi szabályokban rögzített egyedi jogai és kötelezettségei módosításának eszközeként. A jóhiszeműség és a tisztesség elvéből eredő konkrét követelményeknek többek között a felek vonatkozó szakértelmétől kell függeniük, és ezért eltérők kell, hogy legyenek a vállalkozások és a fogyasztók közötti, valamint a vállalkozások közötti ügyletek során. Ebben az összefüggésben a kereskedők közötti ügyletekben az érintett konkrét helyzetben helyes kereskedelmi gyakorlatot kell irányadónak tekinteni.
- (32) A közös európai adásvételi jognak – lehetőség szerint, és ha az a felek jogos érdekeit figyelembe véve helyénvaló – az érvényes szerződés védelmét kell céloznia.
- (33) A közös európai adásvételi jognak a szerződésszegés esetén rendelkezésre álló jogorvoslatok meghatározása és érvényesítése terén kiegyensúlyozott megoldásokra kell törekednie, figyelemmel a felek jogos érdekeire. A vállalkozások és a fogyasztók közötti szerződésekben a jogorvoslati rendszernek tükröznie kell azt a tényt, hogy az áru, a digitális tartalom vagy a szolgáltatás hibája a kereskedő felelősségi körébe tartozik.
- (34) A Bizottság a vonatkozó jogerős határozatokat tartalmazó adatbázist hoz létre annak érdekében, hogy az Európai Unió Bírósága és a nemzeti bíróságok közös európai adásvételi jogot értelmező ítélezési gyakorlatához, valamint e rendelet egyéb szabályaihoz való nyilvános hozzáférés biztosítása útján növelje a jogbiztonságot. E feladat ellátásának lehetővé tétele érdekében a tagállamok kötelesek gondoskodni arról, hogy az ilyen nemzeti ítéleteket gyorsan közöljék a Bizottsággal.
- (35) Továbbá, ötéves működés után indokolt felülvizsgálni a közös európai adásvételi jognak vagy e rendelet bármely más rendelkezésének alkalmazását. A felülvizsgálatnak többek között figyelembe kell vennie a vállalkozások közötti szerződések tekintetében a hatály további kiterjesztésének szükségességét, és a digitális tartalom, valamint az uniós vívmányok jövőbeni fejlődése tekintetében megvalósuló piaci és technológiai fejlődést.
- (36) Mivel ennek a rendeletnek a célját – nevezetesen azt, hogy a határon átnyúló ügyletek során az egész Unióban alkalmazható egységes szerződési jogi szabályok rendelkezésre bocsátásával hozzájáruljon a belső piac megfelelő működéséhez – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, így ez az Unió szintjén jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket fogadhat el az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében meghatározott szubszidiaritás elvével összhangban. Az említett

cikkben meghatározott arányosság elvének megfelelően e rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.

- (37) Ez a rendelet tiszteletben tartja mindazokat az alapjogokat és tekintettel van azokra az elvekre, amelyeket különösen az Európai Unió Alapjogi Chartája ismer el, ezen belül annak 16., 38. és 47. cikke,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk
Cél és tárgy

1. Ennek a rendeletnek az a célja, hogy javítsa a belső piac létrehozásának és működésének feltételeit azáltal, hogy elérhetővé teszi a szerződési jog szabályainak az I. mellékletben megállapított egységes rendszerét (a továbbiakban: a közös európai adásvételi jog). Ezek a szabályok a szerződő felek megállapodása esetén áru adásvételére, digitális tartalom szolgáltatására, illetve az ezekhez kapcsolódó szolgáltatásra irányuló határon átnyúló ügyleteknél használhatók.
2. Ez a rendelet lehetővé teszi a kereskedők számára, hogy minden határon átnyúló ügyletük során közös szabályokra támaszkodhassanak és ugyanazokat a szerződési feltételeket alkalmazhassák, ezáltal csökkenti a szükségtelen költségeket, és egyidejűleg magas szintű jogbiztonságot teremt.
3. A kereskedők és a fogyasztók közötti szerződésekkel kapcsolatban ez a rendelet a fogyasztóvédelmi szabályok átfogó rendszerét tartalmazza a fogyasztók magas szintű védelmének biztosítása érdekében, a fogyasztók belső piacba vetett bizalmának növelése és a határokon átnyúló fogyasztói vásárlások ösztönzése céljából.

2. cikk
Meghatározások

E rendelet alkalmazásában a következő fogalommeghatározások alkalmazandók:

- a) „szerződés”: olyan megállapodás, amelynek célja kötelezettségek létrehozása vagy más joghatások kiváltása;
- b) „jóhiszeműség és tisztesség”: olyan magatartásforma, amelyre az őszinteség, a nyíltság és az adott ügyletben, illetve jogviszonyban részes másik fél érdekeinek figyelembe vétele jellemző;
- c) „hátrány”: vagyoni hátrány és nem vagyoni hátrány, ez utóbbi alatt értve a fájdalmat és szenvedést. Nem minősülnek hátránynak a nem vagyoni hátrány olyan egyéb formái, mint az életminőség romlása és a jog élvezetének csökkenése;
- d) „általános szerződési feltételek”: olyan szerződési feltételek, amelyeket előzetesen, különböző felekkel kötendő több ügylet tekintetében határoztak meg, és amelyeket a felek a közös európai adásvételi jog 7. cikke értelmében egyedileg nem tárgyalnak meg.

- e) „kereskedő”: olyan természetes vagy jogi személy, aki kereskedelmi, üzleti, kézműipari vagy szakmai tevékenységével összefüggő célok érdekében jár el;
- f) „fogyasztó”: olyan természetes személy, aki kereskedelmi, üzleti, kézműipari vagy szakmai tevékenységén kívül eső célok érdekében jár el;
- g) „kártérítés”: olyan pénzösszeg, amelyre valamely személy hátrány, sérülés vagy kár ellentételezése címén jogosult lehet.
- h) „áru”: bármilyen birtokba vehető ingó dolog; kivéve az alábbiakat:
- i. a villamos energia és a földgáz, valamint
 - ii. a víz és a gáz egyéb típusai, kivéve, ha ezeket korlátozott térfogatban vagy meghatározott mennyiségben ajánlják fel értékesítésre;
- i) „ár”: olyan pénzösszeg, amelyet valamely értékesített áruért, szolgáltatott digitális tartalomért vagy nyújtott kapcsolódó szolgáltatásért cserébe kell fizetni;
- j) „digitális tartalom”: digitális formában előállított és szolgáltatott adat, tekintet nélkül arra, hogy ez a vevő által megadott jellemzők szerint történik-e, ideértve az alábbiakat: mozgókép, hanganyag, kép vagy írott digitális tartalom; digitális játékok; szoftverek; valamint a meglévő hardver vagy szoftver személyre szabását lehetővé tevő digitális tartalom; és kivételt képeznek az alábbiak:
- i. pénzügyi szolgáltatások, ideértve az online banki szolgáltatásokat;
 - ii. elektronikus formában nyújtott jogi vagy pénzügyi tanácsadás;
 - iii. elektronikus egészségügyi szolgáltatások;
 - iv. elektronikus kommunikációs szolgáltatások és hálózatok, valamint a kapcsolódó létesítmények és szolgáltatások;
 - v. szerencsejáték;
 - vi. új digitális tartalom létrehozása és meglévő digitális tartalom módosítása fogyasztók által, vagy más felhasználók alkotásaival történő bármely kölcsönhatás útján;
- k) „adásvételi szerződés”: bármely olyan szerződés, amelynek alapján a kereskedő (az eladó) más személy (a vevő) részére az áru tulajdonjogát átruházza vagy erre kötelezettséget vállal, a vevő pedig megfizeti az árat vagy vállalja annak megfizetését; ide értendő az olyan szerződés is, amelynek tárgya áru legyártása vagy előállítása, ugyanakkor nem minősülnek adásvételi szerződésnek a végrehajtás során történő adásvételre irányuló szerződések, illetve az egyéb módon közhatalom gyakorlása útján létrejövő szerződések;
- l) „fogyasztói adásvételi szerződés”: olyan adásvételi szerződés, amelyben az eladó egy kereskedő, a vevő pedig egy fogyasztó;

- m) „kapcsolódó szolgáltatás”: áruhoz vagy digitális tartalomhoz kapcsolódó bármely szolgáltatás, ideértve a beszerelést, a karbantartást, a javítást vagy bármilyen egyéb feldolgozást, amelyet az adásvételi szerződés, a digitális tartalom nyújtásáról szóló szerződés, vagy az ezek megkötésével egy időben kötött külön, kapcsolódó szolgáltatásra irányuló szerződés alapján az áru eladója vagy a digitális tartalom szolgáltatója nyújt; kivételt képeznek az alábbiak:
- i. szállítási szolgáltatások,
 - ii. képzési szolgáltatások,
 - iii. távközlési támogató szolgáltatások; valamint
 - iv. a pénzügyi szolgáltatások;
- n) „szolgáltatást nyújtó fél”: áru eladója vagy digitális tartalom szolgáltatója, aki vállalja, hogy a vásárló részére az adott áruhoz vagy digitális tartalomhoz kapcsolódó szolgáltatást nyújt.
- o) „megrendelő”: olyan személy, aki kapcsolódó szolgáltatást vesz;
- p) „távollevők között kötött szerződés”: kereskedő és fogyasztó közötti bármely olyan, távollevők közötti szervezett értékesítési rendszer alapján létrejött szerződés, amely a kereskedő és a fogyasztó, illetve amennyiben a kereskedő jogi személy, a kereskedőt képviselő természetes személy és a fogyasztó egyidejű fizikai jelenléte nélkül jött létre egy vagy több távközlési eszköznek a szerződés megkötésének időpontjáig bezárólag történő kizárólagos használatával;
- q) „üzlethelyiségen kívül kötött szerződés”: kereskedő és fogyasztó között létrejött bármely olyan szerződés, amelynek:
- i. megkötésekor a kereskedő – vagy amennyiben a kereskedő jogi személy, a kereskedőt képviselő természetes személy – és a fogyasztó egyidejűleg fizikailag jelen vannak egy olyan helyszínen, amely nem azonos a kereskedő üzlethelyiségével, vagy amelyet a fogyasztó ugyanilyen körülmények között tett ajánlata alapján kötöttek meg; vagy
 - ii. megkötésére a kereskedő üzlethelyiségében, illetve bármely távközlési eszköz használatát útján kerül sor röviddel azt követően, hogy a kereskedő – vagy amennyiben a kereskedő jogi személy, a kereskedőt képviselő természetes személy – és a fogyasztó egyidejű fizikai jelenléte mellett a fogyasztót személyesen és egyénileg megkeresték egy olyan helyszínen, amely nem azonos a kereskedő üzlethelyiségével; vagy
 - iii. megkötésére a kereskedő – vagy amennyiben a kereskedő jogi személy, a kereskedőt képviselő természetes személy – által szervezett utazás során kerül sor, amely utazás célja vagy hatása valamely áru, illetve kapcsolódó szolgáltatás vagy digitális tartalom nyújtásának a fogyasztóra irányuló promóciója vagy részére történő értékesítése;
- r) „üzlethelyiség”:

- i. bármely olyan ingatlan kiskereskedelmi üzlethelyiség, ahol a kereskedő állandó jelleggel tevékenységet fejt ki, vagy
- ii. bármely olyan ingó kiskereskedelmi üzlethelyiség, ahol a kereskedő rendszerint tevékenységet fejt ki;
- s) „kereskedelmi jótállás”: a kereskedő vagy a gyártó arra irányuló kötelezettségvállalása a fogyasztóval szemben a 106. cikk szerinti, szerződésszegés esetében fennálló kötelezettségén túl, hogy a jótállási nyilatkozatban vagy a vonatkozó reklámban feltüntetett tulajdonságoknak vagy a szerződés szerinti teljesítéshez nem kapcsolódó egyéb követelményeknek nem megfelelő áru vagy digitális tartalom vételárát visszatéríti, vagy az ilyen fogyasztási cikket kicseréli, kijavítja, vagy helyette más árut vagy digitális tartalmat szolgáltat;
- t) „tartós adathordozó”: bármely olyan adathordozó, amely lehetővé teszi a fél számára a személyesen neki címzett információk tárolását oly módon, hogy az az adott információ céljának megfelelő ideig visszakereshető legyen, és amely lehetővé teszi a tárolt információk változatlan formában történő megjelenítését;
- u) „nyilvános árverés”: olyan értékesítési módszer, ahol a kereskedő az árut vagy a digitális tartalmat annak a fogyasztónak kínálja, aki részt vesz vagy lehetőséget kap egy átlátható, kompetitív licitálási eljárás útján lefolytatott árverésen való személyes részvételre, amelyet az árverező vezet le, és ahol a sikeres ajánlatot tevő köteles megvásárolni az árut vagy digitális tartalmat;
- v) „kötelező szabály”: olyan rendelkezés, amelynek alkalmazását a felek nem zárhatják ki, attól nem térhetnek el, vagy nem módosíthatják annak joghatását;
- w) „hitelező”: olyan személy aki jogosult egy másik személy – az adós – számára pénzügyi vagy nem pénzügyi kötelezettséget teljesíteni;
- x) „adós”: olyan személy, akit pénzügyi vagy nem pénzügyi kötelezettség terhel egy másik személlyel – a hitelezővel – szemben
- y) „kötelezettség”: olyan teljesítési kötelezettség, amellyel a jogviszony egyik részes fele tartozik a másik félnek.

3. cikk

A közös európai adásvételi jog választható jellege

A felek megállapodhatnak arról, hogy áru adásvételére, digitális tartalom szolgáltatására, illetve kapcsolódó szolgáltatás nyújtására irányuló, határon átnyúló szerződéseikre – a 4–7. cikkben meghatározott területi, tárgyi és személyi hatályon belül – a közös európai adásvételi jogot alkalmazzák.

4. cikk

Határon átnyúló szerződések

1. A közös európai adásvételi jog a határon átnyúló szerződésekre alkalmazható.

2. E rendelet alkalmazásában a kereskedők közötti szerződés akkor minősül határon átnyúló szerződésnek, ha a felek szokásos tartózkodási helye különböző országokban található, amelyek közül legalább az egyik tagállam.
3. E rendelet alkalmazásában a kereskedő és fogyasztó közötti szerződés akkor minősül határon átnyúló szerződésnek, ha
 - a) akár a fogyasztó által megjelölt cím, akár az áru kézbesítési címe vagy a számlázási cím a kereskedő szokásos tartózkodási helyétől eltérő országban található; valamint
 - b) ezen országok közül legalább az egyik tagállam.
4. E rendelet alkalmazásában a gazdasági társaságok és a jogi személyiséggel rendelkező vagy jogi személyiség nélküli más szervezetek szokásos tartózkodási helye a központi ügyvezetés helye. A természetes személy kereskedő szokásos tartózkodási helye az adott személy üzleti tevékenységének székhelye.
5. Amennyiben a szerződést egy kereskedő fióktelepe, telephelye vagy más létesítménye működésének keretében kötik, a kereskedő szokásos tartózkodási helyének az adott fióktelep, telephely vagy más létesítmény működésének helye minősül.
6. Annak meghatározása szempontjából, hogy az adott szerződés határon átnyúló-e vagy sem, a közös európai adásvételi jog alkalmazásáról szóló megállapodás időpontja irányadó.

5. cikk

Azok a szerződések, amelyekre a közös európai adásvételi jog alkalmazható

A közös európai adásvételi jog az alábbi szerződésekre alkalmazható:

- a) adásvételi szerződések;
- b) digitális tartalom szolgáltatására irányuló szerződések – akár birtokba vehető adathordozón nyújtják azt, akár nem –, amelyet a felhasználó tárolhat, feldolgozhat és újrafelhasználhat, vagy amelyhez hozzáférhet, függetlenül attól, hogy a digitális tartalom szolgáltatására ár megfizetése fejében került-e sor;
- c) kapcsolódó szolgáltatás nyújtására irányuló szerződések, függetlenül attól, hogy a kapcsolódó szolgáltatásra vonatkozóan külön árról állapodtak-e meg.

6. cikk

A vegyes szerződések és a fogyasztói hitelhez kapcsolódó szerződések kizárása

1. A közös európai adásvételi jog nem alkalmazható az olyan vegyes szerződésekre, amelyek az áru, a digitális tartalom és a kapcsolódó szolgáltatás 5. cikk értelmében vett adásvételén, szolgáltatásán, illetve nyújtásán túl bármely egyéb elemet is tartalmaznak.

2. A közös európai adásvételi jog nem alkalmazható a kereskedő és a fogyasztó közötti olyan szerződésekre, amelyekkel a kereskedő a fogyasztó részére fizetési haladék, kölcsön vagy más hasonló pénzügyi megoldás formájában hitelt nyújt vagy erre ígéretet tesz. A közös európai adásvételi jog alkalmazható a kereskedő és a fogyasztó közötti olyan szerződésekre, amelyek értelmében az ugyanolyan árut, digitális tartalmat vagy kapcsolódó szolgáltatást folyamatosan szolgáltatják és a fogyasztó az ilyen áruért, digitális tartalomért vagy kapcsolódó szolgáltatásért a szolgáltatás tartama alatt részletekben fizet.

7. cikk
A szerződő felek

1. A közös európai adásvételi jog kizárólag akkor alkalmazható, ha az áru eladója vagy a digitális tartalom szolgáltatója kereskedő. Amennyiben valamennyi szerződő fél kereskedő, a közös európai adásvételi jog akkor alkalmazható, ha a felek legalább egyike kis- vagy középvállalkozás (a továbbiakban: kkv).
2. E rendelet alkalmazásában a kkv olyan kereskedő, amely
 - a) 250 főnél kevesebb személyt alkalmaz; valamint
 - b) éves forgalma nem haladja meg az 50 millió eurót, vagy pedig éves mérlegfőösszege nem haladja meg a 43 millió eurót, vagy az olyan kkv-k esetében, amelyek szokásos tartózkodási helye olyan tagállamban van, amelynek pénzneme nem az euró, vagy harmadik országban található, az adott tagállam vagy harmadik ország pénznemében ennek megfelelő összeget.

8. cikk
A közös európai adásvételi jog alkalmazásáról szóló megállapodás

1. A közös európai adásvételi jog alkalmazására a felek erre vonatkozó megállapodása esetén kerülhet sor. Az erre vonatkozó megállapodás fennállását és annak érvényességét e cikk (2) és (3) bekezdése, valamint a közös európai adásvételi jog 9. cikke és rendelkezései alapján kell megítélni.
2. A kereskedő és a fogyasztó közötti kapcsolatokban a közös európai adásvételi jog alkalmazására vonatkozó megállapodás csak akkor lehet érvényes, ha a fogyasztónak a közös európai adásvételi jog alkalmazásába történő beleegyezését egy olyan egyértelmű nyilatkozat tartalmazza, amely elkülönül a szerződéskötési szándékot tartalmazó nyilatkozattól. A kereskedő a megállapodást a fogyasztónak tartós adathordozón átadott visszaigazolás útján erősíti meg.
3. A kereskedő és a fogyasztó közötti kapcsolatokban a közös európai adásvételi jog részben nem, csak teljes egészében választható.

9. cikk

Szabványos tájékoztató a kereskedő és a fogyasztó közötti szerződéseken

1. A közös európai adásvételi jog által megállapított, a szerződéskötést megelőző tájékoztatási kötelezettségek mellett a kereskedő és a fogyasztó közötti kapcsolatokban a kereskedő a megállapodást megelőzően felhívja a fogyasztó figyelmét a közös európai adásvételi jog alkalmazására vonatkozó szándékra, úgy, hogy a fogyasztónak figyelemfelhívó módon átadja a II. mellékletbe foglalt tájékoztatót. Amennyiben a közös európai adásvételi jog alkalmazására vonatkozó megállapodást telefonon keresztül, vagy bármely egyéb olyan módon kötik meg, amely nem teszi lehetővé a fogyasztó részére a tájékoztató átadását, a fogyasztót a megállapodás mindaddig nem köti, amíg nem kapja meg a 8. cikk (2) bekezdésében említett visszaigazolást és a tájékoztatót, és ezt követően kifejezetten bele nem egyezik a közös európai adásvételi jog alkalmazásába.
2. Az (1) bekezdésben említett tájékoztató, amennyiben elektronikus formában adják át, olyan internetes hiperhivatkozást tartalmaz, vagy minden egyéb esetben feltüntet egy olyan weboldalt, amelyen keresztül a közös európai adásvételi jog szövege díjmentesen elérhető.

10. cikk

A különös követelmények megsértésére vonatkozó szankciók

A tagállamok szankciókat állapítanak meg arra az esetre, ha a kereskedők a fogyasztókkal szemben megsértik a 8. és a 9. cikkben meghatározott követelményeket, továbbá valamennyi szükséges intézkedést megtesznek e szankciók alkalmazásának biztosítására. Az ily módon előírt szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük. A tagállamok a vonatkozó rendelkezésekről legkésőbb [az e rendelet alkalmazásának időpontjától számított 1 év] tájékoztatják a Bizottságot, és haladéktalanul közlik a Bizottsággal az azokat érintő minden későbbi módosítást is.

11. cikk

A közös európai adásvételi jog alkalmazásának következményei

Amennyiben a felek egy szerződés tekintetében érvényesen megállapodtak a közös európai adásvételi jog alkalmazásában, akkor azokban a kérdésekben, amelyekre a közös európai adásvételi jog szabályai kiterjednek, csak ez a jog alkalmazható. Amennyiben a szerződést megkötötték, a közös európai adásvételi jog alkalmazandó a szerződéskötést megelőző tájékoztatási kötelezettségek betartására és az e kötelezettségek megszegése esetében alkalmazható jogorvoslatokra is.

12. cikk

A szolgáltatási irányelvből eredő tájékoztatási kötelezettségek

E rendelet nem sérti a belső piaci szolgáltatásokról szóló, 2006. december 12-i 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv rendelkezéseit átültető nemzeti jogszabályokban megállapított azon tájékoztatási kötelezettségeket, amelyek kiegészítik a közös európai adásvételi jogban meghatározott tájékoztatási kötelezettségeket.

13. cikk

A tagállamok választási lehetőségei

A tagállamok dönthetnek úgy, hogy a közös európai adásvételi jogot az alábbi esetekben is elérhetővé teszik:

- a) olyan szerződések, amelyeknél a kereskedők szokásos tartózkodási helye, vagy a kereskedő és a fogyasztó közötti szerződés esetén a kereskedő szokásos tartózkodási helye, a fogyasztó által megjelölt cím, az áru kézbesítési címe és a számlázási cím az adott tagállamban található; és/vagy
- b) olyan szerződések, amelyeknél valamennyi fél kereskedő, de a 7. cikk (2) bekezdése értelmében egyikük sem minősül kkv-nek.

14. cikk

Az e rendeletet alkalmazó ítéletekre vonatkozó tájékoztatás

1. A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a bíróságaik által hozott, e rendelet szabályait alkalmazó jogerős ítéletekről a Bizottság kérelem nélkül tájékoztatást kapjon.
2. A Bizottság létrehoz egy rendszert, amely lehetővé teszi az (1) bekezdésben említett ítéletekkel, valamint az Európai Unió Bíróságának vonatkozó ítéleteivel kapcsolatos információk megtekintését. Ez a rendszer mindenki által elérhető.

15. cikk

Felülvizsgálat

1. Az... [*e rendelet alkalmazásának időpontját követő 4. év elteltével*] a tagállamok tájékoztatják a Bizottságot e rendelet alkalmazásáról, különösen a közös európai adásvételi jog elfogadottságának mértékéről, arról, hogy a közös európai adásvételi jog rendelkezései mennyiben szolgáltak peres eljárások alapjául, és arról, hogy a fogyasztóvédelem szintje aktuálisan mennyiben különbözik a közös európai adásvételi jogban és a nemzeti jogban. A tájékoztatásnak ki kell térnie a közös európai adásvételi jog rendelkezéseit értelmező nemzeti bíróságok ítélezési gyakorlatának átfogó áttekintésére is.
2. Az... [*e rendelet alkalmazásának időpontját követő 5. év elteltével*] a Bizottság részletes jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Gazdasági és Szociális Bizottságnak e rendelet működésének felülvizsgálatáról, figyelembe véve többek között a vállalkozások közötti szerződések tekintetében a hatály további kiterjesztésének szükségességét, valamint a digitális tartalom és az uniós vívmányok jövőbeni fejlődése tekintetében a piaci és technológiai fejlődést.

16. cikk
Hatályba lépés és alkalmazás

1. Ez a rendelet az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.
2. Rendelkezéseit [6 hónappal a hatálybalépése után]-tól/-től kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben,

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

I. MELLÉKLET
KÖZÖS EURÓPAI ADÁSVÉTELI JOG

TARTALOMJEGYZÉK

I. Rész: Bevezető rendelkezések	35
1. fejezet: Általános elvek és ezek alkalmazása	35
1. szakasz: Általános elvek.....	35
2. szakasz: Alkalmazás.....	35
II. rész: Kötelező erejű szerződés kötése	40
2. fejezet: Szerződéskötést megelőző tájékoztatás	40
1. szakasz: A fogyasztóval szerződő kereskedő által a szerződéskötést megelőzően adandó tájékoztatás	40
2. szakasz: Egy másik kereskedővel szerződő kereskedő által a szerződéskötést megelőzően adandó tájékoztatás	45
3. szakasz: Elektronikus úton kötött szerződések	46
4. szakasz: A szolgáltatott tájékoztatás helytállóságának biztosítására vonatkozó kötelezettség	48
5. szakasz: A tájékoztatási kötelezettség megszegésével kapcsolatos jogorvoslatok	48
3. fejezet: A szerződés megkötése.....	49
4. fejezet: Elállási jog a távollevők között és az üzlethelyiségen kívül kötött, kereskedők és fogyasztók közötti szerződések esetében	53
5. fejezet: Akarathibák	59
III. rész: A szerződés tartalmának értékelése	63
6. fejezet: Értelmezés	63
7. fejezet: Tartalom és joghatások.....	65
8. fejezet: Tisztességtelen szerződési feltételek	70
1. szakasz: Általános rendelkezések.....	70
2. szakasz: Tisztességtelen szerződési feltételek a kereskedő és a fogyasztó közötti szerződésekben.....	70
3. szakasz: Tisztességtelen feltételek a kereskedők közötti szerződésekben	74
IV. rész: Adásvételi, vagy digitális tartalom nyújtására vonatkozó szerződés feleinek kötelezettségei és jogorvoslati lehetőségei.....	75
9. fejezet: Általános rendelkezések	75

10. fejezet: Az eladó kötelezettségei	78
1. szakasz: Általános rendelkezések.....	78
2. szakasz: Átadás	78
3. szakasz: Az áru és a digitális tartalom megfelelősége	81
11. fejezet: A vevő rendelkezésére álló jogorvoslatok.....	84
1. szakasz: Általános rendelkezések.....	84
2. szakasz: Az eladó általi orvoslás	85
3. szakasz: Teljesítés követelése	86
4. szakasz: A vevő kötelezettségei teljesítésének visszatartása	87
5. szakasz: Felmondás	87
6. szakasz: Árcsökkentés.....	89
7. szakasz: Vizsgálati és értesítési követelmények a kereskedők közötti szerződésekből	89
12. fejezet: A vevő kötelezettségei.....	91
1. szakasz: Általános rendelkezések.....	91
2. szakasz: Az ár megfizetése.....	91
3. szakasz: Átvétel.....	93
13. fejezet: Az eladó rendelkezésére álló jogorvoslatok	95
1. szakasz: Általános rendelkezések.....	95
2. szakasz: Teljesítés követelése	95
3. szakasz: Az eladó kötelezettségei teljesítésének visszatartása.....	96
4. szakasz: A szerződés felmondása.....	96
14. fejezet: A kárveszély átszállása.....	98
1. szakasz: Általános rendelkezések.....	98
2. szakasz: A kárveszély átszállása fogyasztói adásvételi szerződésekből.....	98
3. szakasz: A kárveszély átszállása a kereskedők közötti szerződésekből	99
V. rész: Kapcsolódó szolgáltatási szerződés feleinek kötelezettségei és a rendelkezésükre álló jogorvoslatok.....	101
15. fejezet: A felek kötelezettségei és a rendelkezésükre álló jogorvoslatok	101
2. szakasz: A szolgáltatást nyújtó fél kötelezettségei.....	101
3. szakasz: A megrendelő kötelezettségei	103

4. szakasz: Jogorvoslatok	103
VI. rész: Kártérítés és kamat	106
16. fejezet: Kártérítés és kamat	106
1. szakasz: Kártérítés.....	106
2. szakasz: A késedelmes fizetéshez kapcsolódó késedelmi kamat: általános rendelkezések	107
3. szakasz: Késedelmek a kereskedői kifizetésekben.....	108
VII. rész: Az eredeti állapot helyreállítása	111
17. fejezet Az eredeti állapot helyreállítása	111
VIII. rész: Elévülés.....	114
18. fejezet: Elévülés	114
1. szakasz - Általános rendelkezések	114
2. szakasz - Az elévülési idők és azok kezdete	114
3. szakasz Az elévülés meghosszabbodása	114
4. szakasz Az elévülés megszakadása	116
5. szakasz Az elévülés joghatásai.....	116
6. szakasz Módosítás megállapodás útján	116
1. függelék.....	117
2. függelék.....	120

I. RÉSZ Bevezető rendelkezések

1. fejezet Általános elvek és ezek alkalmazása

1. SZAKASZ ÁLTALÁNOS ELVEK

1. cikk

Szerződési szabadság

1. A felek szabadon köthetnek szerződést, és szabadon határozhatják meg annak tartalmát a kötelező szabályok keretei között.
2. Eltérő rendelkezés hiányában a felek a közös európai adásvételi jog bármely előírásának alkalmazását kizárhatják, azoktól eltérhetnek, illetve módosíthatják azok joghatásait.

2. cikk

Jóhiszeműség és tisztesség

1. Valamennyi fél jóhiszeműen és a tisztességesen köteles eljárni.
2. E kötelezettség megszegése azt eredményezheti, hogy a kötelességszegő fél nem gyakorolhat egy egyébként a rendelkezésére álló jogot, jogorvoslatot vagy védekezést, illetve ezekre nem támaszkodhat, továbbá felelőssé tehető az e szerződésszegés által a másik fél számára okozott hátrányért.
3. A felek nem zárhatják ki e cikk alkalmazását, nem térhetnek el attól, illetve nem módosíthatják annak joghatását.

3. cikk

Együttműködés

A felek kötelesek olyan mértékben együttműködni egymással, amilyenben ez szerződéses kötelezettségeik teljesítése érdekében elvárható.

2. SZAKASZ ALKALMAZÁS

4. cikk

Értelmezés

1. A közös európai adásvételi jogot autonóm módon, a céljaival és az alapelvekkel összhangban kell értelmezni.

2. A közös európai adásvételi jog hatálya alá tartozó, de általa kifejezetten nem rendezett kérdéseket annak céljaival és alapelveivel, továbbá valamennyi rendelkezésével összhangban kell rendezni, annak a nemzeti jognak a felhívása nélkül, amely a közös európai adásvételi jog vagy egyéb jog használatára vonatkozó megállapodás hiányában alkalmazandó lenne.
3. Amennyiben egy, az általános szabály hatálya alá tartozó adott helyzetre általános szabály és különös szabály is vonatkozik, akkor bármely összeütközés esetén a különös szabály alkalmazása élvez elsőbbséget.

5. cikk
Ésszerűség

1. Az ésszerűséget objektíven, a szerződés jellegére és céljára, az eset körülményeire valamint az érintett kereskedelmi tevékenységek vagy szakmák irányadó szokásaira és gyakorlataira tekintettel kell felmérni.
2. Bármely személytől vagy személy általi elvárhatóságra, illetve egy adott helyzetben elvárhatóságra való hivatkozás az ésszerű elvárhatóságra való hivatkozásnak minősül.

6. cikk
Alaki követelmények hiánya

Amennyiben a közös európai adásvételi jog másként nem rendelkezik, egy szerződés, nyilatkozat vagy az e jog hatálya alá tartozó bármely egyéb cselekmény megtételéhez vagy igazolásához nem szükséges sajátos alaki követelményeknek eleget tenni.

7. cikk
Egyedileg nem megtárgyalt szerződési feltételek

1. Egy szerződési feltétel akkor minősül egyedileg nem megtárgyaltnak, ha az egyik fél fogalmazta meg, és a másik félnek nem volt lehetősége annak tartalmát befolyásolni.
2. Ha az egyik fél a másik fél számára felajánlja a szerződési feltételek közötti választás lehetőségét, egy feltétel nem minősül egyedileg megtárgyaltnak pusztán azon az alapon, hogy azt a másik fél választja a felkínált lehetőségek közül.
3. Az a fél, aki azt állítja, hogy egy általános szerződési feltételként meghatározott szerződési feltételt időközben egyedileg megtárgyaltak, viseli ennek bizonyítási terhét.
4. Kereskedő és fogyasztó közötti szerződés esetén a kereskedő köteles bizonyítani, hogy a kereskedő által megfogalmazott szerződési feltételt egyedileg megtárgyalták.
5. Kereskedő és fogyasztó közötti szerződés esetén egy harmadik fél által megfogalmazott szerződési feltétel a kereskedő által megfogalmazott feltételnek minősül, kivéve ha annak szerződésbe foglalását a fogyasztó kérte.

8. cikk
A szerződés felmondása

1. A „szerződés felmondása” a felek szerződésből eredő jogainak és kötelezettségeinek a megszűnését jelenti, kivéve azokat, amelyek vitarendezésről rendelkező szerződési feltételen alapulnak, illetve azokat, amelyek még a felmondás után is hatályban maradnak.
2. A felmondást megelőzően esedékessé vált kifizetések és a felmondást megelőző szerződésszegés miatti kártérítés megfizetésére vonatkozó kötelezettség fennmarad. Amennyiben a felmondás oka szerződésszegés vagy várható szerződésszegés, a felmondó fél kártérítést is kérhet a másik fél jövőbeli teljesítése helyett.
3. A felmondásnak az ár visszafizetésére és az áru vagy digitális tartalom visszaszolgáltatására vonatkozó hatásait, továbbá az egyéb helyreállító hatásokat a 17. fejezetben meghatározott, az eredeti állapot helyreállításával kapcsolatos szabályok rendezik.

9. cikk
Vegyes szerződések

1. Amennyiben egy szerződés mind adásvételre, mind digitális tartalom vagy kapcsolódó szolgáltatás nyújtására irányul, a szerződő felek – mint az áru vagy digitális tartalom eladója és vevője – kötelezettségeire és jogorvoslati lehetőségeire a IV. rész szabályait kell alkalmazni, a felek – mint szolgáltatást nyújtó fél és megrendelő – kötelezettségeire és jogorvoslati lehetőségeire pedig az V. rész szabályait.
2. Amennyiben egy, az (1) bekezdés hatálya alá tartozó szerződés alapján az eladó és a szolgáltatást nyújtó fél szerződéses kötelezettségeit különálló részekben kell teljesíteni, vagy azok egyébként oszthatóak, akkor, ha van jogalapja olyan rész szerződésszegés miatti felmondásának, amelynek az ára elkülöníthető, a vevő és a megrendelő csak ezen adott rész vonatkozásában élhet a felmondás jogával.
3. A (2) bekezdés nem alkalmazandó, amennyiben a vevőtől, illetve a megrendelőtől nem várható el, hogy a többi rész teljesítését elfogadja, vagy a szerződésszegés olyan jellegű, amely a szerződés egészének a felmondását indokolja.
4. Amennyiben az eladó és a szolgáltatást nyújtó fél szerződéses kötelezettségei nem oszthatók, vagy az ár egy része nem különíthető el, a vevő és a megrendelő csak akkor élhet a felmondás jogával, ha a szerződésszegés olyan jellegű, hogy az a szerződés egészének a felmondását indokolja.

10. cikk
Értesítés

1. Ez a cikk a közös európai adásvételi jog és a szerződés szabályaiból következő, bármilyen célt szolgáló értesítésre alkalmazandó. „Értesítésnek” minősül minden olyan nyilatkozat közlése, amelynek célja joghatás kiváltása vagy jogi célú információátadás.

2. Az értesítés a körülményeknek megfelelő bármely módon megvalósítható.
3. Az értesítés akkor válik hatályossá, amikor a címzetthez megérkezik, kivéve ha késleltetett hatályról rendelkezik.
4. Az értesítés akkor érkezik meg a címzetthez:
 - a) amikor a címzett részére kézbesítik;
 - b) amikor a címzett telephelyén, vagy ha nincs ilyen telephely, illetve, ha az értesítés címzettje fogyasztó, a címzett szokásos tartózkodási helyén kézbesítik;
 - c) elektronikus levélben vagy más egyedi kommunikáció útján továbbított értesítés esetén, amikor a címzett hozzáférhet az értesítéshez; vagy
 - d) amikor egyébként a címzett tudomására hozzák olyan helyen és olyan módon, hogy a címzettől elvárható az, hogy késedelem nélkül hozzáférjen az értesítéshez.

Az értesítést akkor érkezett meg a címzetthez, ha az a), b), c) vagy d) pontban foglalt feltételek bármelyike elsőként teljesül.

5. Az értesítésnek nincs joghatása, ha a visszavonásáról szóló értesítés az értesítést megelőzően vagy azzal egy időben jut el a címzetthez.
6. A kereskedő és a fogyasztó kapcsolatában a felek a fogyasztó hátrányára nem zárhatják ki a (3) és a (4) bekezdés alkalmazását, nem térhetnek el attól, illetve nem módosíthatják annak joghatását.

11. cikk

Határidők számítása

1. E cikk rendelkezéseit kell alkalmazni a határidők a közös európai adásvételi jog szerinti bármely célból történő számítására.
2. A (3) és (7) bekezdés alkalmazásában:
 - a) a napokban kifejezett határidő az első nap első órájának kezdetével kezdődik és a határidő utolsó napja utolsó órájának leteltével ér véget;
 - b) a hetekben, hónapokban vagy években kifejezett határidő a határidő első napja első órájának kezdetével kezdődik és az utolsó héten, hónapban vagy évben a hétnak a határidő kezdőnapjával megegyező napjának vagy annak a napnak az utolsó órájának a leteltével ér véget, amely nap számánál fogva megfelel a határidő kezdőnapjának; amennyiben ez utóbbi nap a hónapban vagy évben kifejezett határidő esetén hiányzik a lejárat hónapjában, akkor a határidő az adott hónap utolsó napja utolsó órájának leteltével ér véget.
3. Amennyiben egy napokban, hetekben, hónapokban vagy években kifejezett határidőt egy adott eseménytől, cselekménytől vagy időponttól kell számítani, akkor a

határidőbe nem számít bele az a nap, amikor az esemény vagy cselekmény történik, illetve a meghatározott időpont elérkezik.

4. A határidőbe a szombatok, vasárnapok és munkaszüneti napok is beleszámítanak, kivéve ha ezek mellőzéséről kifejezetten rendelkeztek, vagy ha a határidőt munkanapokban fejezték ki.
5. Amennyiben azon a helyen, ahol az előírt cselekményt el kell végezni, a határidő lejártának napja szombatra, vasárnapra vagy munkaszüneti napra esik, a határidő a következő munkanap utolsó órájával jár le. Ez a rendelkezés nem vonatkozik egy adott dátumtól vagy eseménytől visszamenőlegesen számított határidőkre.
6. Ha egy személy egy másik személynek olyan dokumentumot küld, amely határidőt tartalmaz a címzett általi válaszadásra vagy cselekvésre, de nem határozza meg, hogy ez a határidő mikor kezdődik, akkor ellenkező rendelkezés hiányában a határidőt attól az időponttól kell számítani, amikor a dokumentum megérkezik a címzethez.
7. E cikk alkalmazásában:
 - a) „munkaszüneti nap”: az Európai Unió tagállama vagy tagállamának egy része tekintetében az Európai Unió Hivatalos Lapjában kihirdetett jegyzékben az adott tagállamra vagy annak részére nézve munkaszüneti napként megjelölt nap; valamint
 - b) „munkanap”: a szombat, a vasárnap és a munkaszüneti napok kivételével minden nap.

12. cikk

Egyoldalú jognyilatkozatok vagy magatartás

1. A szándékot kifejező egyoldalú nyilatkozatot olyan módon kell értelmezni, ahogyan azt a címzett feltételezhetően értené.
2. Amennyiben a nyilatkozatot tevő személy célja az, hogy a nyilatkozatban szereplő kifejezés meghatározott jelentéssel bírjon és a másik fél tudatában volt vagy tudatában lehetett volna e szándéknak, akkor a kifejezést a nyilatkozatot tevő személy szándékának megfelelően kell értelmezni.
3. A 59–65. cikket a szándékot kifejező egyoldalú nyilatkozatok értelmezése tekintetében a megfelelő módosításokkal kell alkalmazni.
4. Az 5. fejezetben foglalt, akarathibákra vonatkozó szabályokat a szándékot kifejező egyoldalú nyilatkozatok értelmezése tekintetében a megfelelő módosításokkal kell alkalmazni.
5. A nyilatkozatra történő, e cikkben említett bármely hivatkozás a nyilatkozattal egyenértékű ráutaló magatartásra való hivatkozást is jelenti.

II. rész Kötelező erejű szerződés kötése

2. fejezet Szerződéskötést megelőző tájékoztatás

1. SZAKASZ A FOGYASZTÓVAL SZERZŐDŐ KERESKEDŐ ÁLTAL A SZERZŐDÉSKÖTÉST MEGELŐZŐEN ADANDÓ TÁJÉKOZTATÁS

13. cikk

Tájékoztatási kötelezettség távollevők között vagy üzlethelyiségen kívül kötött szerződés esetén

1. A kereskedő által a fogyasztóval kötött, távollevők közötti vagy üzlethelyiségen kívüli szerződés esetén a szerződés megkötése vagy az ajánlat fogyasztóra nézve kötelezővé válása előtt a kereskedő köteles a fogyasztót világos és érthető módon a következőkről tájékoztatni:
 - a) az értékesítendő áru, szolgáltatandó digitális tartalom vagy a nyújtandó kapcsolódó szolgáltatás lényeges tulajdonságairól a távközlési eszköznek, valamint az árunak, a digitális tartalomnak vagy a kapcsolódó szolgáltatásnak megfelelő terjedelemben;
 - b) a teljes árról és a további díjakról és költségekről, a 14. cikknek megfelelően;
 - c) a kereskedő azonosító adatairól és címéről az 15. cikknek megfelelően;
 - d) a szerződési feltételekről, a 16. cikknek megfelelően;
 - e) a felmondási jogokról, a 17. cikknek megfelelően;
 - f) adott esetben a kereskedő ügyfélszolgálatának, utószervizének, kereskedelmi jótállásának és panaszkezelési rendszerének meglétéről és feltételeiről;
 - g) adott esetben a kereskedőre vonatkozó alternatív vitarendezési mechanizmus igénybevételeének lehetőségéről és az ahhoz való hozzáférés módjairól;
 - h) adott esetben a digitális tartalom működéséről, ideértve az alkalmazandó technikai védelmi intézkedéseket; valamint
 - i) adott esetben a digitális tartalom hardverrel és szoftverrel való bármilyen lényeges együttes működtethetőségéről, amelyről a kereskedő tud vagy tőle elvárható, hogy tudjon.
2. A nyújtott tájékoztatás – az (1) bekezdés c) pontjában előírt cím kivételével – a szerződés elválaszthatatlan részét képezi, és a felek kifejezett beleegyezése nélkül nem változtatható meg.
3. Távollevők között kötött szerződés esetén az e cikk szerinti tájékoztatást:

- a) olyan módon kell nyújtani, vagy a fogyasztó számára elérhetővé tenni, amely megfelel a használt távközlési eszköznek;
 - b) egyértelmű és érthető nyelvezettel kell megfogalmazni; valamint
 - c) olvashatóan kell biztosítani, amennyiben azt tartós adathordozón szolgáltatják.
4. Üzlethelységeken kívül kötött szerződés esetén az e cikk szerinti tájékoztatást:
- a) papíron, vagy a fogyasztó beleegyezése esetén más tartós adathordozón kell nyújtani; valamint
 - b) olvashatóan, és egyértelmű, érthető nyelvezettel kell megfogalmazni.
5. Ezt a cikket nem kell alkalmazni, ha a szerződés
- a) tárgya élelmiszerek, italok vagy mindennapi háztartási fogyasztásra szolgáló más áruk szállítása, amelyet a kereskedő gyakori vagy rendszeres időközönként szállít a fogyasztó otthonába, tartózkodási helyére vagy munkahelyére;
 - b) áruértékesítő automatából vagy automatizált üzlethelyiségből történő értékesítéshez kötődően jön létre;
 - c) üzlethelyiségen kívül kötött szerződés, amennyiben az ár, vagy – egy időben kötött több szerződés esetén – a szerződések összára nem haladja meg a 50 eurót vagy ennek értékét a szerződéses ár tekintetében megjelölt pénznemben.

14. cikk

Az árra, valamint a további díjakra és költségekre vonatkozó tájékoztatás

1. A 13. cikk (1) bekezdésének b) pontja alapján nyújtandó tájékoztatásnak tartalmaznia kell a következőket:
- a) az áru, a digitális tartalom vagy kapcsolódó szolgáltatás teljes árát az adókkal együtt, vagy ha az áru, a digitális tartalom vagy kapcsolódó szolgáltatás jellege nem teszi lehetővé az ár előzetes ésszerű kiszámítását, akkor az ár kiszámításának módját; valamint
 - b) adott esetben minden további fuvar-, kézbesítési vagy postai díjat és bármely egyéb költséget, vagy, ha ezeknek összege ésszerű módon nem számítható ki előre, akkor azt a tényt, hogy ilyen további díjak és költségek felmerülhetnek.
2. Határozatlan idejű vagy előfizetést tartalmazó szerződés esetén a teljes árak tartalmaznia kell a számlázási időszakra eső teljes árát. Ha az ilyen szerződésben rögzített árát érvényesítene, a teljes árak tartalmaznia kell a havi teljes árát is. Ha ésszerűen nem számítható ki előre a teljes ár, akkor meg kell jelölni az ár kiszámításának módját.
3. Adott esetben a kereskedőnek tájékoztatnia kell a fogyasztót a távközlési eszközök szerződéskötés érdekében való használatának költségéről, amennyiben ezt a költséget nem az alapdíj alapján számítják ki.

15. cikk

Tájékoztatás a kereskedő azonosító adatairól és címéről

A 13. cikk (1) bekezdésének c) pontja alapján nyújtandó tájékoztatásnak tartalmaznia kell a következőket:

- a) a kereskedő azonosító adatai, például kereskedelmi neve,
- b) a kereskedő székhelyének címe;
- c) ha rendelkezésre áll, a kereskedő telefon- és faxszáma, valamint e-mail címe annak érdekében, hogy a fogyasztó gyorsan kapcsolatba léphessen és hatékonyan kommunikálhasson a kereskedővel;
- d) adott esetben bármely egyéb olyan kereskedő azonosító adatai és címe, amelynek nevében a kereskedő eljár; valamint
- e) amennyiben ez eltér az e cikk b) és d) pontja szerint megadott címtől, a kereskedő azon székhelyének címe, ahová a fogyasztó panasszal fordulhat, valamint adott esetben azon kereskedőé is, amelynek a nevében a kereskedő eljár.

16. cikk

A szerződési feltételekre vonatkozó tájékoztatás

A 13. cikk (1) bekezdésének d) pontja alapján nyújtandó tájékoztatásnak tartalmaznia kell a következőket:

- a) a fizetésre, az áru átadására, a digitális tartalom szolgáltatására vagy a kapcsolódó szolgáltatás nyújtására vonatkozó rendelkezéseket és azt, hogy a kereskedő milyen határidővel vállalja az áru átadását, a digitális tartalom szolgáltatását vagy a kapcsolódó szolgáltatás nyújtását;
- b) adott esetben a szerződés időtartamát és a fogyasztó kötelezettségeinek minimális időtartamát, ha pedig a szerződés határozatlan időre szól vagy automatikusan meghosszabbodik, a szerződés felmondásának feltételeit; valamint
- c) adott esetben a kereskedő kérésére a fogyasztó által fizetendő vagy biztosítandó letétre vagy egyéb pénzügyi garanciára és ezek feltételeire vonatkozó információt;
- d) adott esetben a vonatkozó magatartási kódexek létezésére vonatkozó információt és másolatuk beszerezhetőségének módját.

17. cikk

Tájékoztatási kötelezettség az elállási jogról távollevők közötti vagy üzlethelyiségen kívüli szerződés esetén

1. Ha a fogyasztó a 4. fejezet alapján elállási joggal rendelkezik, akkor a 13. cikk (1) bekezdésének e) pontja szerint nyújtandó tájékoztatásnak az 1. függelékkel összhangban tartalmaznia kell az e jog gyakorlására vonatkozó feltételeket, határidőt és eljárásokat, valamint a 2. függelékben meghatározott elállási formanyomtatványt.

2. A 13. cikk (1) bekezdésének e) pontja szerint nyújtandó tájékoztatásnak adott esetben tartalmaznia kell azt a tényt, hogy elállás esetén az áru visszaküldésének költségét a fogyasztó viseli, valamint távollevők között kötött szerződés esetén azt, hogy ha az áru jellegénél fogva nem küldhető vissza postai úton, akkor elállás esetén az áru visszaküldésének költségét a fogyasztónak kell viselnie.
3. Ha a fogyasztó az elállási jogot azt követően gyakorolhatja, hogy az elállási időszak során kérelemmel élt a kapcsolódó szolgáltatás nyújtásának megkezdése érdekében, akkor a 13. cikk (1) bekezdésének e) pontja alapján nyújtandó tájékoztatásnak arra a tényre is ki kell terjednie, hogy a fogyasztónak meg kell fizetnie a kereskedő részére a 45. cikk (5) bekezdésében említett összeget.
4. Az (1), (2) és (3) bekezdésben előírt tájékoztatási kötelezettség az 1. függelékben meghatározott, elállásra vonatkozó tájékoztatási minta a fogyasztó részére történő átadásával is teljesíthető. A kereskedő részéről e tájékoztatási kötelezettségek akkor tekinthetők teljesítettnek, ha a tájékoztatót a fogyasztónak helyesen kitöltve adta át.
5. Ha a 40. cikk (2) bekezdésének c)–i) pontja és ugyanezen cikk (3) bekezdése szerint nem biztosított az elállás joga, akkor a 13. cikk (1) bekezdésének e) pontja szerint nyújtandó tájékoztatásnak tartalmaznia kell egy arra vonatkozó nyilatkozatot, hogy a fogyasztót nem illeti meg elállási jog, vagy adott esetben tartalmaznia kell azokat a körülményeket, amelyek fennállása esetén a fogyasztó elveszíti az elállási jogot.

18. cikk

Kiegészítő tájékoztatási követelmények és visszaigazolás az üzlethelyiségen kívül kötött szerződések esetében

1. A kereskedőnek át kell adnia a fogyasztó részére a szerződés egy aláírt példányát vagy a szerződés visszaigazolását, beleértve adott esetben a 40. cikk (3) bekezdésének d) pontja szerinti fogyasztói beleegyezés és tudomásulvétel visszaigazolását is, papíron vagy – ha a fogyasztó beleegyezik – más tartós adathordozón.
2. Ha a fogyasztó azt kéri, hogy a kapcsolódó szolgáltatás nyújtása a 42. cikk (2) bekezdésében előírt elállási időszakon belül kezdődjön meg, a kereskedőnek meg kell követelnie, hogy a fogyasztó tartós adathordozón közölje az erre vonatkozó kifejezett kérését.

19. cikk

Kiegészítő tájékoztatási és egyéb követelmények a távollevők között kötött szerződések esetében

1. Ha egy kereskedő távollevők közötti szerződés kötése céljából keresi meg telefonon a fogyasztót, a kereskedő köteles a fogyasztóval folytatott beszélgetés kezdetén azonosítani magát és adott esetben megnevezni azt a személyt, akinek vagy amelynek nevében a hívást lefolytatja, továbbá megjelölni a hívás kereskedelmi célját.
2. Ha a távollevők közötti szerződést olyan távközlési eszköz útján kötik meg, amely az információk megjelenítésére korlátozott terjedelemben vagy időben ad lehetőséget, a

kereskedőnek az adott eszköz útján legalább az e cikk (3) bekezdésében előírt információkat közölnie kell az ilyen szerződés megkötése előtt. A 13. cikkben említett további információkat a kereskedő megfelelő módon, a 13. cikk (3) bekezdésével összhangban nyújtja a fogyasztó számára.

3. A (2) bekezdés alapján előírt információk az alábbiak:
 - a) az áru, digitális tartalom vagy kapcsolódó szolgáltatás lényeges tulajdonságai, a 13. cikk (1) bekezdésének a) pontjában előírtak szerint;
 - b) a kereskedő azonosító adatai, a 15. cikk a) pontjában előírtak szerint;
 - c) a teljes ár, beleértve a 13. cikk (1) bekezdésének b) pontjában és a 14. cikk (1) és (2) bekezdésében említett összes tételt;
 - d) az elállás joga; valamint
 - e) adott esetben a szerződés időtartama, továbbá amennyiben – a szerződés határozatlan időre szól – a szerződés felmondására vonatkozó, a 16. cikk b) pontjában említett előírások.
4. Telefonon keresztül kötött szerződés csak akkor érvényes, ha a fogyasztó aláírta az ajánlatot vagy megküldte arra vonatkozó írásbeli hozzájárulását, hogy beleegyezik a szerződéskötésbe. A kereskedőnek tartós adathordozón át kell adnia a beleegyezés visszaigazolását a fogyasztónak.
5. A kereskedő köteles a megkötött szerződésről – ideértve adott esetben a fogyasztó általi, 40. cikk (3) bekezdésének d) pontjában említett beleegyezést és tudomásulvételt is – és a 13. cikkben említett valamennyi információról a fogyasztónak tartós adathordozón visszaigazolást adni. A kereskedőnek az említett információkat a távollevők közötti szerződés megkötését követően ésszerű határidőn belül, de legkésőbb az áru átadásakor vagy a digitális tartalom szolgáltatásának vagy a kapcsolódó szolgáltatás nyújtásának megkezdése előtt kell átadnia, kivéve, ha azokat már a távollevők közötti szerződés megkötése előtt tartós adathordozón közölte a fogyasztóval.
6. Ha a fogyasztó azt kéri, hogy a kapcsolódó szolgáltatás nyújtása a 42. cikk (2) bekezdésében előírt elállási időszakon belül kezdődjön meg, a kereskedőnek meg kell követelnie, hogy a fogyasztó tartós adathordozón közölje az erre vonatkozó kifejezett kérését.

20. cikk

Tájékoztatási kötelezettség távollevők között kötött és üzlethelyiségen kívül kötött szerződéstől eltérő szerződések megkötése esetén

1. Távollevők között kötött és üzlethelyiségen kívül kötött szerződéstől eltérő szerződések esetén a kereskedő köteles a szerződés megkötése előtt, vagy mielőtt a fogyasztót bármilyen ajánlat kötelezné, egyértelmű és érthető módon tájékoztatni a fogyasztót a következőkről, ha ezek az információk nem nyilvánvalóak a körülmények alapján:

- a) az értékesítendő áru, szolgáltatandó digitális tartalom vagy a nyújtandó kapcsolódó szolgáltatás lényeges tulajdonságairól a közlési módnak, valamint az árunak, digitális tartalomnak vagy kapcsolódó szolgáltatásnak megfelelő terjedelemben;
 - b) a teljes árról és a további díjakról és költségekről, összhangban a 14. cikk (1) bekezdésével;
 - c) a kereskedő azonosító adatairól, például kereskedelmi neve, székhelyének címe és annak telefonszáma;
 - d) a szerződési feltételekről, összhangban a 16. cikk a) és b) pontjával;
 - e) adott esetben a kereskedő ügyfélszolgálatának, utószervizének, kereskedelmi jótállásának és panaszkezelési rendszerének meglétéről és feltételeiről;
 - f) adott esetben a digitális tartalom működéséről, ideértve az alkalmazandó technikai védelmi intézkedéseket; valamint
 - g) adott esetben a digitális tartalom hardverrel és szoftverrel való bármilyen lényeges együttes működtethetőségéről, amelyről a kereskedő tud vagy tőle elvárható, hogy tudjon.
2. Ez a cikk nem alkalmazandó, ha a szerződés mindennapi ügyletre vonatkozik és a megkötésekor azonnal teljesül.

21. cikk

Bizonyítási teher

A kereskedő köteles bizonyítani, hogy az e szakaszban előírt tájékoztatási kötelezettségének eleget tett.

22. cikk

Kötelező jelleg

A felek a fogyasztó hátrányára nem zárhatják ki e szakasz alkalmazását, nem térhetnek el attól, illetve nem módosíthatják annak joghatását.

2. SZAKASZ EGY MÁSIK KERESKEDŐVEL SZERZŐDŐ KERESKEDŐ ÁLTAL A SZERZŐDÉSKÖTÉST MEGELŐZŐEN ADANDÓ TÁJÉKOZTATÁS

23. cikk

Az árukra és a kapcsolódó szolgáltatásokra vonatkozó tájékoztatási kötelezettség

1. A kereskedők között létrejövő, áru értékesítésére, digitális tartalom szolgáltatására vagy kapcsolódó szolgáltatás nyújtására irányuló szerződések megkötése előtt a szolgáltató köteles bármely megfelelő módon a másik kereskedővel közölni az átadandó áru, szolgáltatandó digitális tartalom vagy nyújtandó kapcsolódó

szolgáltatás lényeges tulajdonságaira vonatkozó olyan információkat, amelyekkel a szolgáltató rendelkezik, vagy amelyekkel elvárható, hogy rendelkezzen, és amelynek elhallgatása ellentétes lenne a jóhiszeműség és tisztesség elvével.

2. Annak meghatározása során, hogy az (1) bekezdés alapján fennáll-e a szolgáltató valamely információ közzétételére vonatkozó kötelezettsége, minden körülményt mérlegelni kell, ideértve a következőket:
 - a) rendelkezik-e a szolgáltatást nyújtó fél különleges szakértelemmel;
 - b) szolgáltatás számára milyen költséget jelent az adott információ megszerzése;
 - c) milyen könnyen szerezhető volna be a másik kereskedő más úton az információkat;
 - d) az információ jellege;
 - e) az információ valószínűsíthető fontossága a másik kereskedő számára; valamint
 - f) az adott helyzetre vonatkozó helyes kereskedelmi gyakorlat.

3. SZAKASZ: ELEKTRONIKUS ÚTON KÖTÖTT SZERZŐDÉSEK

24. cikk

Kiegészítő tájékoztatási kötelezettségek távollevők közötti, elektronikus úton kötött szerződések esetében

1. Ezt a cikket akkor kell alkalmazni, ha a szerződéskötés eszközeit a kereskedő biztosítja, és ha ezek az eszközök elektronikusak, és használatuk nem jár együtt kizárólagos elektronikus levélváltással vagy más egyedi kommunikációval.
2. A kereskedő köteles a másik fél részére megfelelő, hatékony és elérhető technikai eszközöket biztosítani ahhoz, hogy a másik fél azonosíthassa és kijavíthassa az adatbeviteli hibákat, mielőtt ajánlatot tesz vagy ajánlatot fogad el.
3. A kereskedő köteles tájékoztatást nyújtani a következőkről, mielőtt a másik fél ajánlatot tesz vagy ajánlatot fogad el:
 - a) a szerződéskötés technikai lépései;
 - b) a kereskedő írásba foglalja-e a szerződést, és az elérhető lesz-e;
 - c) az adatbeviteli hibák azonosításának és kijavításának technikai eszközei, mielőtt a másik fél ajánlatot tesz vagy ajánlatot fogad el;
 - d) a szerződéskötés lehetséges nyelvei;
 - e) a szerződési feltételek.

4. A kereskedőnek a (3) bekezdés e) pontjában említett szerződési feltételeket betűvel vagy más érthető karakterekkel lejegyezve, tartós adathordozón kell rendelkezésre bocsátania olyan támogatás útján, amely lehetővé teszi a szövegben található információk elolvasását és rögzítését, valamint azok birtokba vehető formában történő megjelenítését.
5. A kereskedőnek elektronikus úton késelem nélkül vissza kell igazolnia a másik fél által küldött ajánlat vagy elfogadás beérkezését.

25. cikk

További követelmények távollevők közötti, elektronikus úton kötött szerződés esetében

1. Ha egy, a fogyasztót fizetésre kötelező, távollevők közötti szerződést elektronikus úton kötöttek meg, akkor a kereskedőnek egyértelmű és hangsúlyos módon, közvetlenül a fogyasztó általi megrendelés megtétele előtt tájékoztatnia kell a fogyasztót a 13. cikk (1) bekezdésének a) pontja, a 14. cikk (1) és (2) bekezdése, valamint a 16. cikkének b) pontja által előírt információkról.
2. A kereskedőnek gondoskodnia kell arról, hogy a fogyasztó a megrendeléskor kifejezetten ismerje el fizetési kötelezettségét. Ha a megrendelés véglegesítéséhez gombot vagy hasonló funkciót kell aktiválni, a gombot vagy hasonló funkciót könnyen olvasható módon csak a „fizetési kötelezettséggel járó megrendelés” vagy hasonló, egyértelmű megfogalmazású, olyan felirattal kell ellátni, amely jelzi, hogy a megrendelés a kereskedő javára teljesítendő fizetési kötelezettséget von maga után. Ha ezt a bekezdést nem tartják be, akkor a fogyasztóra nézve a szerződés vagy a megrendelés nem kötelező erejű.
3. A kereskedőnek kereskedelmi honlapján legkésőbb a megrendelési folyamat elején egyértelműen és olvashatóan jeleznie kell, hogy alkalmazandók-e valamilyen szállítási korlátozások, és hogy milyen fizetési módokat fogad el.

26. cikk

Bizonyítási teher

A kereskedők és a fogyasztók kapcsolatában a kereskedő köteles bizonyítani, hogy az e szakaszban előírt tájékoztatási kötelezettségének eleget tett.

27. cikk

Kötelező jelleg

A kereskedők és a fogyasztók kapcsolatában a felek a fogyasztó hátrányára nem zárhatják ki e szakasz alkalmazását, nem térhetnek el attól, illetve nem módosíthatják annak joghatását.

4. SZAKASZ A SZOLGÁLTATOTT TÁJÉKOZTATÁS HELYTÁLLÓSÁGÁNAK BIZTOSÍTÁSÁRA VONATKOZÓ KÖTELEZETTSÉG

28. cikk

A szolgáltatott tájékoztatás helytállóságának biztosítására vonatkozó kötelezettség

1. Az a fél, aki a szerződéskötéskor vagy azt megelőzően tájékoztatást nyújt az e fejezetben meghatározott, vagy egyéb kötelezettségeknek történő megfelelés érdekében, köteles elvárható gondosságot tanúsítani annak biztosítása érdekében, hogy a szolgáltatott tájékoztatás helytálló legyen és ne legyen félrevezető.
2. Az a fél, akinek a részére téves vagy félrevezető tájékoztatást adtak az (1) bekezdésben említett kötelezettség megszegésével, és aki ésszerű módon e tájékoztatásra hagyatkozik az információt szolgáltató féllel való szerződéskötés során, a 29. cikkben meghatározott jogorvoslatokkal élhet.
3. Kereskedő és fogyasztó közti kapcsolatban a felek a fogyasztó hátrányára nem zárhatják ki e cikk alkalmazását, nem térhetnek el attól, illetve nem módosíthatják annak joghatását.

5. SZAKASZ A TÁJÉKOZTATÁSI KÖTELEZETTSÉG MEGSZEGÉSÉVEL KAPCSOLATOS JOGORVOSLATOK

29. cikk

A tájékoztatási kötelezettség megszegésével kapcsolatos jogorvoslatok

1. Az a fél, amely az e fejezetben meghatározott bármely kötelezettségét megszegi, felelős az e mulasztással a másik félnek okozott bármilyen hátrányért.
2. Amennyiben a kereskedő nem teljesítette a 14. cikkben említett, további díjakra vagy egyéb költségekre vonatkozó, vagy a 17. cikk (2) bekezdésében említett, az áru visszaküldésének költségére vonatkozó tájékoztatási kötelezettségét, akkor a fogyasztó nem köteles a további díjak vagy egyéb költségek megfizetésére.
3. Az e cikk alapján rendelkezésre álló jogorvoslatok nem érintik a 42. cikk (2) bekezdése, a 48. cikk vagy a 49. cikk alapján rendelkezésre álló jogorvoslatokat.
4. Kereskedő és fogyasztó közti kapcsolatban a felek a fogyasztó hátrányára nem zárhatják ki e cikk alkalmazását, nem térhetnek el attól, illetve nem módosíthatják annak joghatását.

3. fejezet A szerződés megkötése

30. cikk

A szerződés megkötésére vonatkozó követelmények

1. A szerződés létrejön, amennyiben:
 - a) a felek megállapodnak;
 - b) a megállapodásnak joghatást kívánnak biztosítani; valamint
 - c) a megállapodás – szükség esetén a közös európai adásvételi jogban foglalt szabályokkal együtt – kellően egyértelmű és kellő tartalommal rendelkezik a joghatás kiváltásához.
2. A megállapodás egy ajánlat elfogadásával jön létre. Az elfogadás kifejezett vagy egyéb nyilatkozat, illetve magatartás útján történhet.
3. Amennyiben a felek szándéka szerint a megállapodásnak joghatást kell kiváltania, ennek nyilatkozataikból és magatartásukból megállapíthatónak kell lennie.
4. Ha a felek egyike valamely egyedi kérdésben való megállapodástól teszi függővé a szerződés megkötését, akkor a szerződés nem jön létre mindaddig, amíg az adott kérdésben nem születik megállapodás.

31. cikk

Ajánlat

1. Egy javaslat ajánlatnak minősül, ha:
 - a) arra irányul, hogy elfogadása esetén szerződést hozzon létre; valamint
 - b) kellően egyértelmű és kellő tartalommal rendelkezik ahhoz, hogy szerződést hozzon létre.
2. Ajánlat tehető egy, illetve több konkrét személynek.
3. A nyilvánosság számára tett javaslat nem minősül ajánlatnak, hacsak a körülmények másra nem utalnak.

32. cikk

Az ajánlat visszavonása

1. Az ajánlat visszavonható, ha az ajánlat címzettje még azelőtt megkapja a visszavonó nyilatkozatot, hogy elküldte volna az elfogadó nyilatkozatot, vagy – ráutaló magatartással történő elfogadás esetén – a szerződést megkötötték volna.
2. Ha a nyilvánosság számára tett javaslat ajánlatnak minősül, ugyanazon eszköz segítségével vonható vissza, mint amelyet az ajánlat megtételéhez használtak.

3. Az ajánlat visszavonása érvénytelen, amennyiben:
 - a) az ajánlatban feltüntetik, hogy visszavonhatatlan;
 - b) az ajánlat meghatározott időtartamot állapít meg annak elfogadására; vagy
 - c) az ajánlat címzettje ésszerűen feltételezhette, hogy az ajánlat visszavonhatatlan, és az ajánlat alapján járt el.

33. cikk
Az ajánlat elutasítása

Ha az ajánlat elutasítása megérkezik az ajánlattevőhöz, az ajánlat érvénytelenné válik.

34. cikk
Elfogadás

1. Az ajánlat címzettjének az ajánlattal való egyetértést kifejező nyilatkozata vagy erre utaló magatartása elfogadásnak minősül.
2. A hallgatás vagy valamely magatartástól történő tartózkodás önmagában nem minősül elfogadásnak.

35. cikk
A szerződés létrejöttének időpontja

1. Ha az ajánlat címzettje elfogadó nyilatkozatot küld, a szerződés akkor jön létre, amikor az elfogadó nyilatkozat megérkezik az ajánlattevőhöz.
2. Ha az ajánlatot ráutaló magatartással fogadják el, a szerződés akkor jön létre, amikor a magatartásról szóló értesítés megérkezik az ajánlattevőhöz.
3. A (2) bekezdéstől eltérve, ha az ajánlat, vagy a felek által egymás közt kialakított gyakorlat vagy szokás alapján az ajánlat címzettje olyan magatartással is elfogadhatja az ajánlatot, amelyről az ajánlattevőt nem értesíti, a szerződés akkor jön létre, amikor az ajánlat címzettje megkezdi a magatartást.

36. cikk
Az elfogadás határideje

1. Az ajánlat elfogadása kizárólag akkor válik hatályossá, ha az elfogadó nyilatkozat az ajánlatban az ajánlattevő által meghatározott határidőn belül megérkezik az ajánlattevőhöz.
2. Ha az ajánlattevő nem határozott meg határidőt, az elfogadás kizárólag akkor válik hatályossá, ha az elfogadó nyilatkozat az ajánlat megtétele után ésszerű határidőn belül érkezik meg az ajánlattevőhöz.

3. Ha az ajánlat olyan magatartással is elfogadható, amelyről az ajánlattevőt nem értesítik, az elfogadás kizárólag akkor válik hatályossá, ha a magatartást az ajánlattevő által meghatározott időn belül – ilyen megállapított határidő hiányában ésszerű határidőn belül – megvalósítják.

37. cikk

Késedelmes elfogadás

1. A késedelmes elfogadás akkor válik hatályos elfogadássá, ha az ajánlattevő indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatja az ajánlat címzettjét arról, hogy a késedelmes elfogadó nyilatkozatot hatályos elfogadásként kezeli.
2. Ha a késedelmes elfogadást tartalmazó levélből vagy egyéb kommunikációs eszközről az derül ki, hogy az rendes körülmények szerinti továbbítás esetén kellő időben megérkezett volna az ajánlattevőhöz, a késedelmes elfogadás hatályos elfogadásnak minősül, kivéve ha az ajánlattevő késedelem nélkül tájékoztatja az ajánlat címzettjét arról, hogy az ajánlat már nem érvényes.

38. cikk

Módosított elfogadás

1. Az ajánlat címzettjének azon válasza, amely olyan kiegészítő vagy eltérő szerződéses feltételeket tartalmaz vagy eredményez, amelyek lényegesen megváltoztatják az ajánlatban foglalt feltételeket, az ajánlat elutasításának és új ajánlatnak minősül.
2. A többek közt az árra, a fizetésre, az áruk mennyiségére vagy minőségére, az átadás helyére és idejére, az egyik fél másikkal szembeni felelősségére, a viták rendezésére vonatkozó kiegészítő vagy eltérő szerződéses feltételek esetében vélelmezni kell, hogy azok az ajánlat feltételeit lényegesen változtatják meg.
3. Az olyan válasz, amely az ajánlattal való határozott egyetértést fejez ki, elfogadásnak minősül akkor is, ha kiegészítő vagy eltérő szerződéses feltételeket tartalmaz vagy eredményez, amennyiben ezek nem változtatják meg lényegesen az ajánlatban foglalt feltételeket. A kiegészítő vagy eltérő feltételek ebben az esetben a szerződés részévé válnak.
4. A kiegészítő vagy eltérő szerződéses feltételeket tartalmazó vagy eredményező válasz minden esetben az ajánlat elutasításának minősül, ha:
 - a) az ajánlat az elfogadás lehetőségét kifejezetten az ajánlatban szereplő feltételekre korlátozza;
 - b) az ajánlattevő késedelem nélkül tiltakozik a kiegészítő vagy eltérő feltételekkel szemben; vagy
 - c) az ajánlat címzettje az elfogadást az ajánlattevőnek a kiegészítő vagy eltérő feltételekhez való hozzájárulásától teszi függővé, és a hozzájárulás ésszerű határidőn belül nem érkezik meg az ajánlat címzettjéhez.

39. cikk
Az általános szerződési feltételek ütközése

1. Ha a felek attól eltekintve megállapodásra jutottak, hogy az ajánlat és az elfogadás ellentétes általános szerződési feltételekre utal, a szerződés mégis létrejön. Az általános szerződési feltételek közös lényegük mértékéig képezik a szerződés részét.
2. Az (1) bekezdéstől eltérve, nem jön létre a szerződés, ha az egyik fél:
 - a) előzetesen kifejezetten – nem pedig az általános szerződési feltételek keretében – kikötötte, hogy az (1) bekezdés alapján létrejött szerződés kötelező jogi erejét nem szándékozik elismerni; vagy
 - b) késedelem nélkül tájékoztatja a másik felet erről a szándékáról.

4. fejezet Elállási jog a távollevők között és az üzlethelyiségen kívül kötött, kereskedők és fogyasztók közötti szerződések esetében

40. cikk **Elállási jog**

1. A 42. cikkben meghatározott időszakon belül a fogyasztó indoklás nélkül, és a 45. cikkben foglaltak kivételével költségmentesen elállhat:
 - a) egy távollevők között kötött szerződéstől;
 - b) egy üzlethelyiségen kívül kötött szerződéstől, ha az ár, vagy – egy időben kötött több szerződés esetén – a szerződések összára a szerződés megkötésekor meghaladja az 50 eurót vagy ennek értékét a szerződéses ár tekintetében megjelölt pénznemben.
2. Az (1) bekezdés nem vonatkozik:
 - a) áruértékesítő automata vagy automata kereskedelmi létesítmény útján kötött szerződésre;
 - b) olyan szerződésre, amelynek tárgya élelmiszerek, italok vagy mindennapi háztartási fogyasztásra szolgáló más áruk szállítása, amelyet a kereskedő gyakori vagy rendszeres időközönként szállít a fogyasztó otthonába, tartózkodási helyére vagy munkahelyére;
 - c) olyan áru szállítására vagy kapcsolódó szolgáltatás nyújtására irányuló szerződésre, amelyben kikötött ár a pénzügyi piacoknak a kereskedő által nem befolyásolható ingadozásaitól függ, amely ingadozásokra az elállási időszakon belül is sor kerülhet;
 - d) a fogyasztó egyéni kívánalmai szerint készült vagy egyértelműen személyre szabott áru, vagy ilyen digitális tartalom szolgáltatására irányuló szerződésre;
 - e) olyan áru szállítására vonatkozó szerződésre, amelyek tárgya gyorsan megromolhat vagy lejárhat;
 - f) olyan alkoholtartalmú italok szállítására vonatkozó szerződésre, amely esetében az árban az adásvételi szerződés megkötésekor egyeztek meg, és amely italok átadása csak a szerződés megkötése után 30 nappal lehetséges, továbbá amelyek tényleges értéke a piacnak a kereskedő által nem befolyásolható ingadozásaitól függ;
 - g) hírlap, folyóirat vagy magazin értékesítésére vonatkozó szerződésre, kivéve az ilyen kiadványok szállítására vonatkozó előfizetési szerződéseket;
 - h) nyilvános árverésen kötött szerződésre; valamint

- i) élelmezésre vagy szabadidős tevékenységgel kapcsolatos szolgáltatások nyújtására vonatkozó olyan szerződésre, amely adott időpontra vagy teljesítési időszakra szól.
3. Az (1) bekezdés nem alkalmazható a következő helyzetekben:
- a) amennyiben a lezárt csomagolású árut a fogyasztó kibontotta, és az egészségvédelmi vagy higiénias okokból nem vehető vissza;
 - b) amennyiben a leszállított áru a természete következtében elválaszthatatlanul összekeveredett más tételekkel az átadást követően;
 - c) amennyiben a leszállított áru lezárt csomagolású hang- vagy képfelvétel vagy számítógépes program, és a kézbesítés után kicsomagolták;
 - d) amennyiben a nem birtokba vehető adathordozón átadott digitális tartalom szolgáltatása a fogyasztó előzetes, kifejezett beleegyezésével és annak tudomásulvételével történt, hogy a fogyasztó ezzel elveszíti az elállási jogát;
 - e) a fogyasztó kifejezetten kérte, hogy a kereskedő szálljon ki hozzá sürgős javítás vagy karbantartás elvégzése céljából. Ha egy ilyen kiszállás alkalmával a kereskedő a fogyasztó által kifejezetten kért kapcsolódó szolgáltatáson felül is nyújt ilyen szolgáltatásokat, vagy a karbantartás vagy javítás elvégzéséhez szükségszerűen felhasznált cserealkatrészekon kívüli árukat biztosít, akkor ezekre a további kapcsolódó szolgáltatásokra vagy árukra alkalmazandó az elállási jog.
4. Amennyiben a fogyasztó olyan ajánlatot tett, amely elfogadása esetén olyan szerződés megkötését eredményezné, amelytől e fejezet értelmében elállhatna, a fogyasztó akkor is visszavonhatja ajánlatát, ha az egyébként nem lenne visszavonható.

41. cikk
Az elállási jog gyakorlása

1. A fogyasztó a 42. cikkben előírt elállási határidő lejárta előtt bármikor gyakorolhatja az elállási jogát.
2. A fogyasztó az elállási jogát a kereskedő értesítése révén gyakorolja. Ebből a célból a fogyasztó vagy a 2. függelékben meghatározott elállási formanyomtatványt használhatja, vagy bármely egyéb egyértelmű nyilatkozatot, amely az elállásra vonatkozó döntését tartalmazza.
3. Amennyiben a kereskedő kereskedelmi honlapján lehetőséget biztosít a fogyasztónak arra, hogy elektronikus úton elálljon a szerződéstől, és a fogyasztó így jár el, akkor a kereskedő köteles haladéktalanul, tartós adathordozón visszaigazolni a fogyasztó felé az ilyen elállás kézhezvételét. A kereskedő felelős az e kötelezettsége megszegésével a másik félnek okozott bármilyen hátrányért.
4. Az elállás közlése akkor minősül időben megtettnek, ha az elállásról szóló értesítést az elállási határidő lejártát megelőzően elküldik.

5. A fogyasztó köteles bizonyítani azt, hogy az elállás jogának gyakorlására e cikkel összhangban került sor.

42. cikk
Elállási határidő

1. Az elállási határidő az alábbiaktól számított tizennegyedik napon jár le:
- a) az áruk fogyasztó általi átvételének napja adásvételi szerződés esetén, beleérve azokat az adásvételi szerződéseket is, amelyekben az eladó kapcsolódó szolgáltatás nyújtását is vállalja;
 - b) az a nap, amikor a fogyasztó az utolsó tételt átvette, amennyiben a szerződés tárgya a fogyasztó által egy megrendelésben rendelt, de külön kiszállított több áru értékesítése, beleérve azokat a szerződéseket is, amelyekben az eladó kapcsolódó szolgáltatás nyújtását is vállalja;
 - c) az a nap, amikor a fogyasztó az utolsó tételt vagy darabot is átvette, amennyiben a szerződés tárgya több tételből vagy darabból álló áru, beleérve azokat a szerződéseket is, amelyekben az eladó kapcsolódó szolgáltatás nyújtását is vállalja; vagy
 - d) az a nap, amikor a fogyasztó az első tételt átvette, amennyiben a szerződés tárgya áruk rendszeres szállítása egy meghatározott időszakban, beleérve azokat a szerződéseket is, amelyekben az eladó kapcsolódó szolgáltatás nyújtását is vállalja;
 - e) a szerződés megkötésének napja az áru átadását követően kötött, kapcsolódó szolgáltatás teljesítéséről szóló szerződés esetén ;
 - f) digitális tartalom szolgáltatására irányuló szerződés esetén, amennyiben a digitális tartalmat birtokba vehető adathordozón szolgáltatják, az a nap, amikor a fogyasztó az a) pontnak megfelelően átvette az birtokba vehető adathordozót;
 - g) a szerződés megkötésének napja, olyan szerződés esetén, amelynél a digitális tartalmat nem birtokba vehető adathordozón szolgáltatják.
2. Amennyiben a kereskedő nem teljesítette a fogyasztó felé fennálló, a 17. cikk (1) bekezdésében említett tájékoztatási kötelezettségét, az elállási határidő az alábbiak szerint jár le:
- a) egy évvel a (1) bekezdéssel összhangban meghatározott eredeti elállási határidő után; vagy
 - b) amennyiben az (1) bekezdés szerinti elállási határidő lejártá után egy éven belül a kereskedő megadja a fogyasztónak az előírt tájékoztatást, az attól számított 14. napon, hogy a fogyasztó megkapja a tájékoztatást.

43. cikk
Az elállás hatásai

Az elállás megszűnteti mindkét fél szerződés alapján fennálló alábbi kötelezettségeit:

- a) a szerződés teljesítése; vagy
- b) a szerződés megkötése, amennyiben a fogyasztó tette az ajánlatot.

44. cikk
A kereskedő kötelezettségei elállás esetén

1. A kereskedőnek késedelem nélkül, de minden esetben legkésőbb tizennégy nappal az után, hogy a 41. cikknek megfelelően értesül a fogyasztónak a szerződéstől történő elállásra vonatkozó döntéséről, vissza kell fizetnie a fogyasztótól kapott valamennyi kifizetést, ideértve adott esetben a szállítás költségeit is. A kereskedőnek az ilyen visszatérítést ugyanolyan fizetési mód használatával kell teljesítenie, mint amelyet a fogyasztó használt az eredeti ügylethez, kivéve, ha a fogyasztó kifejezetten beleegyezett az ettől eltérő mód használatába, és feltéve, hogy a fogyasztó számára nem keletkezik semmilyen díjfizetési kötelezettség az ilyen visszatérítés eredményeként.
2. A (1) bekezdéstől eltérően a kereskedő nem köteles visszatéríteni a többletköltségeket, amennyiben a fogyasztó kifejezetten a kereskedő által kínált legolcsóbb szokásos szállítási módtól eltérő szállítási módot választott.
3. Áru adásvételére irányuló szerződés esetén a kereskedő megtagadhatja a visszatérítést az áru visszaszolgáltatásáig, illetve addig, amíg a fogyasztó nem igazolja, hogy az árut visszaküldte – attól függően, hogy melyik a korábbi időpont – kivéve, ha a kereskedő felajánlotta az áru visszaszállítását.
4. Üzlethelyiségen kívül kötött szerződés esetén, ha az árut a fogyasztó otthonába szállították a szerződés megkötésének az időpontjában, a kereskedő köteles az árut a saját költségére visszaszállítani, ha az áru a természeténél fogva szokásosan nem küldhető vissza postán.

45. cikk
A kereskedő kötelezettségei elállás esetén

1. A fogyasztó köteles késedelem nélkül, de minden esetben legkésőbb tizennégy nappal azt követően, hogy a 41. cikknek megfelelően közli a szerződéstől történő elállásra vonatkozó döntését a kereskedővel, visszaküldeni vagy átadni az árut a kereskedőnek vagy a kereskedő által felhatalmazott személynek, kivéve, ha a kereskedő felajánlotta az áruk visszaszállítását. A határidőt betartottnak kell tekinteni, ha a fogyasztó az árut a 14 napos határidő lejártát megelőzően visszaküldi.
2. A fogyasztónak kell viselnie az áruk visszaküldésének közvetlen költségeit, kivéve, ha a kereskedő vállalta e költségek viselését, vagy ha a kereskedő elmulasztotta

tájékoztatni a fogyasztót arról, hogy ezeket a költségeket a fogyasztónak kell viselnie.

3. A fogyasztó csak az áruk természetének, tulajdonságainak és működésének megállapításához szükséges árukezelésből adódó értékcsökkenést meghaladó értékcsökkenésért felel. A fogyasztó nem felelős az értékcsökkenésért, ha a kereskedő nem adta meg az összes tájékoztatást a 17. cikk (1) bekezdésével összhangban az elállási jogról.
4. A (3) bekezdés sérelme nélkül, a fogyasztó nem köteles semmiféle ellentételezést fizetni az áru elállási időszak alatti használatáért.
5. Ha a fogyasztó az elállási jogot azt követően gyakorolja, hogy az elállási időszakban kifejezett kérelemmel élt a kapcsolódó szolgáltatás nyújtásának megkezdése érdekében, a fogyasztó megfizet a kereskedőnek egy olyan összeget, amely arányos azzal a nyújtott szolgáltatással, amely a szerződés teljes tartalmához képest a fogyasztó elállási jogának gyakorlását megelőzően teljesítésre került. A fogyasztó által a kereskedőnek fizetendő arányos összeget a szerződés szerinti teljes ár alapján kell kiszámítani. Ha a teljes ár túlzó, akkor az arányos összeget a már megtörtént teljesítés piaci értéke alapján kell kiszámítani.
6. A fogyasztó nem viseli a költségeket az alábbiakért:
 - a) részben vagy egészben az elállási időszakban nyújtott kapcsolódó szolgáltatásnyújtás, amennyiben:
 - i. a kereskedő nem nyújtott tájékoztatást a 17. cikk (1) és (3) bekezdésének megfelelően; vagy
 - ii. a fogyasztó nem kérte kifejezetten, a 18. cikk (2) bekezdésének és a 19. cikk (6) bekezdésének megfelelően, hogy a teljesítés kezdődjön meg az elállási időszak alatt;
 - a) nem birtokba vehető adathordozón szolgáltatott digitális tartalom részben vagy egészben történő szolgáltatásáért, amennyiben:
 - i. a fogyasztó nem adta előzetes, kifejezett beleegyezését ahhoz, hogy a digitális tartalom szolgáltatása a 42. cikk (1) bekezdésében említett elállási időszak vége előtt megkezdődjön;
 - ii. a fogyasztó nem vette tudomásul, hogy a beleegyezés megadásakor elveszíti az elállási jogát; vagy
 - iii. a kereskedő nem adta meg a 18. cikk (1) bekezdésének és a 19. cikk (5) bekezdésének megfelelő visszaigazolást.
7. E cikk eltérő rendelkezésének hiányában a fogyasztónak semmilyen felelőssége nem keletkezik az elállási jog gyakorlásával.

46. cikk
Járulékos szerződések

1. Ha a fogyasztó a 41–45. cikkel összhangban gyakorolja a távollevők között vagy üzlethelyiségen kívül kötött szerződéstől való elállási jogát, akkor minden járulékos szerződés automatikusan megszűnik anélkül, hogy a fogyasztót bármilyen költség terhelné, kivéve, ha a (2) és (3) bekezdés másként rendelkezik. E cikk alkalmazásában járulékos szerződésnek minősül az olyan szerződés, amelynek révén a fogyasztó egy adott távollevők között kötött szerződéshez vagy üzlethelyiségen kívül kötött szerződéshez kötődően áruhoz, digitális tartalomhoz vagy kapcsolódó szolgáltatáshoz jut hozzá, amelyet a kereskedő vagy – a harmadik személy és a kereskedő közötti megállapodás alapján – valamely harmadik személy nyújt a számára.
2. A 43., 44. és 45. cikk rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell a járulékos szerződésekre is annyiban, amennyiben a közös európai adásvételi jog e szerződésekre is alkalmazandó.
3. A közös európai adásvételi jog hatálya alá nem tartozó járulékos szerződések tekintetében a felek kötelezettségeit elállás esetén az alkalmazandó jog szabályozza.

47. cikk
Kötelező jelleg

A felek a fogyasztó hátrányára nem zárhatják ki e fejezet alkalmazását, nem térhetnek el attól, illetve nem módosíthatják annak joghatását.

5. fejezet Akarathibák

48. cikk

Tévedés

1. A fél a szerződéskötéskor fennálló ténybeli vagy jogi tévedés címén megtámadhatja a szerződést, ha:
 - a) a fél a tévedés hiányában nem kötötte volna meg a szerződést vagy azt alapvetően más feltételekkel kötötte volna meg, és ezt a másik fél tudta vagy elvárhatóan tudnia kellett volna; valamint
 - b) a másik fél:
 - i. okozta a tévedést;
 - ii. elősegítette a tévedésen alapuló szerződés létrejöttét azáltal, hogy nem tartotta be a szerződéskötést megelőző tájékoztatási kötelezettségre vonatkozó, a 2. fejezet 1–4. szakaszában foglalt valamely szabályt,
 - iii. tudott vagy elvárhatóan tudhatott volna a tévedésről, és a tévedésen alapuló szerződés létrejöttét elősegítette azáltal, hogy nem hívta fel a figyelmet a vonatkozó információra, feltéve hogy a jóhiszeműség és a tisztesség elvének megfelelően a tévedésről tudó félnek fel kellett volna hívnia a figyelmet erre az információra; vagy
 - iv. ugyanabban a tévedésben volt.
2. A fél nem támadhatja meg tévedés címén a szerződést, ha a tévedésből eredő kárveszély viselése az adott felet terhelte vagy az adott körülmények között az adott felet kellett volna terhelnie.
3. A nyilatkozatban levő, vagy annak közlésekor esett hiba annak a személynek a terhére esik, aki a nyilatkozatot tette vagy küldte.

49. cikk

Csalás

1. A fél megtámadhatja a szerződést, ha a másik fél – akár szóbeli, akár ráutaló magatartással történő – csalárd megtévesztés útján bírta rá a szerződés megkötésére, vagy olyan tájékoztatás csalárd elmulasztásával, amely tájékoztatásra ez utóbbi fél a jóhiszeműség és a tisztesség elve, illetve a szerződéskötést megelőző tájékoztatási kötelezettség alapján köteles lett volna.

2. A megtévesztés akkor minősül csalárdnak, ha a megtévesztő személy tudatában van a közlés hamis voltának vagy abban a hitben van, hogy az hamis, illetve, ha gondatlanságból nem tudja, hogy az igaz-e vagy hamis, és a szándéka az, hogy a másik felet tévedésbe ejtse. A tájékoztatás elmulasztása akkor minősül csalárdnak, ha a célja az, hogy az információt nem ismerő személy tévedésbe essen.
3. Annak meghatározása során, hogy a jóhiszeműség és a tisztesség elve szükségessé teszi-e, hogy a fél egy adott információt közöljön, minden körülményt figyelembe kell venni, beleértve a következőket:
 - a) rendelkezik-e a fél különleges szakértelemmel;
 - b) milyen költséggel jár a fél részre az adott információ megszerzése;
 - c) milyen könnyen szerezhette volna be a másik fél az információkat más úton;
 - d) az információ jellege;
 - e) a másik fél számára mennyire fontos az információ; valamint
 - f) a kereskedők közötti szerződések esetén az adott helyzetre vonatkozó helyes kereskedelmi gyakorlat.

50. cikk
Fenyegetés

A fél megtámadhatja a szerződést, ha a másik fél közvetlen és súlyos sérelemmel való jogtalan fenyegetéssel, vagy jogtalan cselekménnyel bírta rá a szerződés megkötésére.

51. cikk
Tisztességtelen kihasználás

A fél megtámadhatja a szerződést, ha a szerződés megkötésekor:

- a) e fél a másik féltől függött vagy vele bizalmi viszonyban állt, gazdasági válsághelyzetben volt, sürgős szükségletei voltak, nem volt előrelátó, tudatlan vagy tapasztalatlan volt; valamint
- b) a másik fél ezt tudta vagy elvárhatóan tudhatta volna, valamint, a körülmények és a szerződés célja alapján, kihasználta az elsőként említett fél helyzetét oly módon, hogy túlzott haszonra vagy tisztességtelen előnyre tett szert.

52. cikk
A megtámadásról szóló értesítés

1. A megtámadás a másik félhez intézett értesítéssel lép hatályba.
2. A megtámadásról szóló értesítés csak az alábbi időn belül hatályos, onnantól számítva, amikortól a megtámadásra jogosult fél tudomására jutnak a vonatkozó körülmények, vagy visszanyeri cselekvési szabadságát:

- a) tévedés esetén hat hónapon belül; valamint
- b) csalás, fenyegetés és tisztességtelen kihasználás esetén egy éven belül.

53. cikk
Megerősítés

Nem jogosult a továbbiakban a szerződés megtámadására az e fejezet alapján a megtámadásra egyébként jogosult fél, amennyiben a vonatkozó körülményekről való tudomásszerzését vagy cselekvési szabadságának visszanyerését követően kifejezetten vagy hallgatólagosan megerősíti a szerződést.

54. cikk
A megtámadás joghatásai

1. A megtámadható szerződés a megtámadásig érvényesnek minősül, a megtámadást követően azonban a megkötésére visszaható hatállyal érvénytelenné válik.
2. Ha a megtámadhatóságra okot adó körülmény csak bizonyos szerződési feltételeket érint, a megtámadás joghatása e feltételekre korlátozódik, kivéve ha ésszerűtlen lenne a szerződés fennmaradó részének érvényben tartása.
3. A 17. fejezetnek az eredeti állapot helyreállításával kapcsolatos szabályai rendezik azt a kérdést, hogy bármelyik fél köteles-e a megtámadott szerződés alapján átadott vagy szállított bármely dolgot visszaszolgáltatni vagy annak pénzbeli ellenértékét megfizetni.

55. cikk
Kártérítés

Az a fél, aki e fejezet alapján jogosult a szerződés megtámadására, vagy aki ilyen joggal rendelkezett mielőtt azt a határidő letelte vagy a szerződés megerősítése folytán elvesztette volna, a szerződés megtámadásától függetlenül kártérítésre jogosult a másik féltől a tévedés, csalás, fenyegetés vagy tisztességtelen kihasználás következtében elszenvedett hátrányért, feltéve hogy a másik fél a vonatkozó körülményeket ismerte vagy ismerhette volna.

56. cikk
A jogorvoslatok kizárása vagy korlátozása

1. A csalás, fenyegetés vagy tisztességtelen kihasználás esetén fennálló jogorvoslatok sem közvetetten, sem közvetlenül nem zárhatók ki és nem korlátozhatók.
2. Kereskedő és fogyasztó kapcsolatában a felek a fogyasztó hátrányára sem közvetetten, sem közvetlenül nem zárhatják ki és nem korlátozhatják a tévedés esetén fennálló jogorvoslatokat.

57. cikk
Választás a jogorvoslatok között

Ha az adott fél olyan körülmények miatt jogosult az e fejezetben megállapított jogorvoslatra, amelyek őt szerződésszegés miatti jogorvoslatra is feljogosítják, e jogorvoslatok bármelyikét választhatja.

III. rész A szerződés tartalmának értékelése

6. fejezet Értelmezés

58. cikk

A szerződés értelmezésének általános szabályai

1. A szerződést a felek közös szándéka szerint kell értelmezni még akkor is, ha ez eltér az abban használt szavak általános jelentésétől.
2. Ha a felek egyike a szerződés létrejöttének időpontjában különleges jelentést kívánt tulajdonítani a szerződésben használt valamely kifejezésnek, és a másik fél ismerte, vagy elvárható lett volna, hogy ismerje ezt a szándékot, az adott kifejezést az első fél szándéka szerint kell értelmezni.
3. Ha az (1) és (2) bekezdés eltérően nem rendelkezik, a szerződést aszerint kell értelmezni, ahogy az általában elvárható módon eljáró személy értelmezné azt.

59. cikk

Releváns tényezők

A szerződés értelmezése során különösen az alábbi tényezőket kell figyelembe venni:

- a) a szerződés létrejöttének körülményei, ideértve az előzetes tárgyalásokat;
- b) a felek magatartása, a szerződés létrejöttét követően is;
- c) a felek által már korábban a szerződésben használt kifejezésekkel azonos vagy azokhoz hasonló szavak esetében adott értelmezés;
- d) azonos helyzetben lévő felek által általánosan alkalmazandónak tekintett szokások;
- e) a felek egymás között kialakított gyakorlata;
- f) a kifejezések szokásos jelentése az érintett tevékenységi területen;
- g) a szerződés jellege és célja; valamint
- h) a jóhiszeműség és tisztesség követelménye.

60. cikk

A szerződés egészére való hivatkozás

A szerződésben használt kifejezéseket a szerződés egésze alapján kell értelmezni.

61. cikk
Nyelvi eltérések

Ha az írásbeli szerződés két vagy több olyan nyelvi változatban készült, amelyek közül egyiket sem nyilvánították hitelesnek, a nyelvi változatok közötti eltérés esetén az értelmezés során azt a változatot kell hitelesnek tekinteni, amelyen a szerződés eredetileg készült.

62. cikk
Az egyedileg megtárgyalt szerződési feltételek elsőbbsége

Amennyiben ellentmondás mutatkozik, az egyedileg megtárgyalt szerződési feltételek elsőbbséget élveznek a 7. cikk értelmében egyedileg nem megtárgyalt szerződési feltételekkel szemben.

63. cikk
A szerződési feltétel alkalmazását biztosító értelmezés elsőbbsége

A szerződéses feltételeket alkalmazhatóvá tévő értelmezést előnyben kell részesíteni az olyan értelmezéssel szemben, amely nem teszi ezt lehetővé.

64. cikk
A fogyasztók érdekében történő értelmezés

1. Amennyiben kétséges a kereskedő és a fogyasztó közötti szerződés valamely feltételének értelme, a fogyasztó számára legkedvezőbb értelmezés az irányadó, kivéve ha a feltételt a fogyasztó fogalmazta meg.
2. A felek a fogyasztó hátrányára nem zárhatják ki e cikk alkalmazását, nem térhetnek el attól, és nem változtathatják meg annak joghatását.

65. cikk
A feltételt megfogalmazó fél érdekeivel ellentétes értelmezés

Ha egy, a 64. cikk hatályán kívüli szerződés esetében kétséges valamely, a 7. cikk értelmében egyedileg nem megtárgyalt szerződési feltétel jelentése, a feltétel azon értelmezése az irányadó, amely ellentétes a feltételt megfogalmazó fél álláspontjával.

7. fejezet Tartalom és joghatások

66. cikk

Szerződési feltételek

A szerződési feltételek a következő forrásokból származnak:

- a) a felek megállapodása, a közös európai adásvételi jog bármely kötelező szabályának sérelme nélkül;
- b) a 67. cikk szerint a felekre nézve kötelező szokás vagy gyakorlat;
- c) a közös európai adásvételi jog a felek ellentétes megállapodásának hiányában alkalmazandó bármely szabálya; valamint
- d) a 68. cikk szerinti bármely szerződési feltétel.

67. cikk

Szokások és gyakorlatok a kereskedők közti szerződésekben

1. Kereskedők közti szerződés esetében a szerződő feleket köti bármely olyan szokás, amelynek az alkalmazandóságáról megállapodtak, valamint bármely olyan gyakorlat, amelyet egymás között kialakítottak.
2. A feleket köti az olyan szokás, amelyet a felekhez hasonló helyzetben lévő kereskedők között általánosan alkalmazandónak tekintenek.
3. A szokások és gyakorlatok nem kötik a feleket, annyiban amennyiben azok ellentétesek a szerződés egyedileg megtárgyalt feltételeivel vagy a közös európai adásvételi jog kötelező szabályaival.

68. cikk

Alkalmazható szerződési feltételek

1. Ha szükség van egy olyan kérdés rendezésére, amelyet sem a felek megállapodása, sem szokás vagy gyakorlat, sem a közös európai adásvételi jog nem szabályoz kifejezetten, kiegészítő feltétel alkalmazható, különös tekintettel az alábbi szempontokra:
 - a) a szerződés jellege és célja;
 - b) a szerződés létrejöttének körülményei; valamint
 - c) a jóhiszeműség és a tisztesség követelménye.
2. Az (1) bekezdés alapján alkalmazott bármely szerződési feltételnek lehetőség szerint azt kell érvényre juttatnia, amiben a felek valószínűsíthetően megállapodtak volna, ha rendelkeznek az adott kérdésben.

3. Az (1) bekezdés nem alkalmazandó, ha a felek szándékosan nem szabályoztak egy kérdést, és elfogadták, hogy az egyik vagy a másik fél viselje a kockázatot.

69. cikk

A szerződéskötést megelőző egyes nyilatkozatokból származó szerződési feltételek

1. Ha a kereskedő a szerződés létrejöttét megelőzően a másik fél előtt vagy nyilvánosan nyilatkozatot tesz szerződéses vállalásának tulajdonságairól, a nyilatkozat szerződéses feltételként beépül a szerződésbe, kivéve ha:
 - a) a másik fél tudatában volt, vagy a szerződés létrejöttékor elvárhatóan tudatában kellett volna lennie annak, hogy a nyilatkozat hibás vagy egyéb okból nem lehet e feltételre hivatkozni; vagy
 - b) a másik fél szerződéskötésre vonatkozó döntését a nyilatkozat nem befolyásolhatta volna.
2. Az (1) bekezdés alkalmazásában, a kereskedő hirdetési és marketing tevékenységét végző személy által tett nyilatkozat a kereskedő által tett nyilatkozatnak tekintendő.
3. Ha a másik fél fogyasztó, az (1) bekezdés alkalmazásában a termelő vagy a szerződéshez vezető ügyleti lánc korábbi szakaszában szereplő más személy által tett nyilvános nyilatkozat a kereskedő által tett nyilatkozatnak tekintendő, kivéve ha a kereskedő a szerződés létrejöttékor nem ismerte, vagy nem lett volna elvárható, hogy ismerje azt.
4. Kereskedő és fogyasztó közti kapcsolatban a felek a fogyasztó hátrányára nem zárhatják ki e cikk alkalmazását, nem térhetnek el attól, illetve nem módosíthatják annak joghatását.

70. cikk

Figyelemfelhívási kötelezettség egyedileg nem megtárgyalt szerződési feltételek esetén

1. Az egyik fél által megfogalmazott, és a 7. cikk értelmében egyedileg nem megtárgyalt szerződési feltételek kizárólag akkor érvényesíthetők a másik féllel szemben, ha a másik fél ismerte azokat, vagy a feltételeket megfogalmazó fél a szerződés létrejöttékor vagy azt megelőzően ésszerű lépéseket tett annak érdekében, hogy a másik fél figyelmét felhívja az említett feltételekre.
2. E cikk alkalmazásában egy kereskedő és egy fogyasztó közötti kapcsolatban úgy tekintendő, hogy nem hívják fel kellőképpen a fogyasztó figyelmét valamely szerződési feltételre pusztán azzal, hogy arra a szerződésben hivatkoznak, még akkor sem, ha a szerződést a fogyasztó aláírja.
3. A felek nem zárhatják ki e cikk alkalmazását, nem térhetnek el attól, illetve nem módosíthatják annak joghatását.

71. cikk

További fizetések a kereskedő és a fogyasztó közötti szerződésben

1. Nem köti a fogyasztót a kereskedő és a fogyasztó közötti szerződésben foglalt olyan feltétel, amely a fogyasztót a kereskedő fő szerződéses kötelezettségéért járó ellenszolgáltatáson túl bármely további fizetésre kötelezi, különösen akkor, ha a feltétel olyan alapértelmezett kikötés alkalmazásával vált a szerződés részévé, amelyet a fogyasztónak vissza kell utasítania, hogy a további fizetést elkerülje, kivéve ha a fogyasztó még azelőtt kifejezetten beleegyezett a további fizetésbe, mielőtt a szerződés rá nézve kötelezővé vált volna. Ha a fogyasztó már teljesítette a további kifizetést, jogosult azt visszakövetelni.
2. A felek a fogyasztó hátrányára nem zárhatják ki e cikk alkalmazását, nem térhetnek el attól, és nem változtathatják meg annak joghatását.

72. cikk

Teljességi záradékok

1. Ha valamely írásbeli szerződés olyan feltételt tartalmaz, amely szerint a dokumentum a szerződés valamennyi feltételét magában foglalja (teljességi záradék), a szerződésbe nem foglalt korábbi nyilatkozatok, kötelezettségvállalások vagy megállapodások nem képezik a szerződés részét.
2. A szerződés ellenkező rendelkezése hiányában a teljességi záradék nem zárja ki, hogy a felek korábbi nyilatkozatait felhasználják a szerződés értelmezéséhez.
3. Kereskedők és fogyasztók közötti szerződés esetén a fogyasztót nem köti a teljességi záradék.
4. A felek a fogyasztó hátrányára nem zárhatják ki e cikk alkalmazását, nem térhetnek el attól, és nem változtathatják meg annak joghatását.

73. cikk

Az ár meghatározása

Ha a szerződés alapján fizetendő ár egyéb módon nem határozható meg, ellenkező rendelkezés hiányában a fizetendő ár a szerződés megkötésekor hasonló helyzetben szokásosan felszámított ár, vagy – amennyiben ilyen ár nem állapítható meg – az ésszerű ár.

74. cikk

Az egyik fél által egyoldalúan meghatározott szerződési feltétel

1. Ha az árat vagy bármely egyéb szerződési feltételt az egyik félnek kell meghatároznia, és az általa adott meghatározás nagymértékben ésszerűtlen, akkor a szerződés megkötésekor hasonló helyzetben szokásosan felszámított árat vagy alkalmazott feltételt, vagy – amennyiben ilyen ár vagy feltétel nem állapítható meg – az ésszerű árat vagy feltételt kell alkalmazni..

2. A felek nem zárhatják ki e cikk alkalmazását, nem térhetnek el attól, illetve nem módosíthatják annak joghatását.

75. cikk

A harmadik személy általi meghatározás

1. Ha az árat vagy bármely egyéb szerződési feltételt harmadik személynek kell meghatároznia, és az érintett személy ezt nem teszi meg, vagy nem képes megtenni, a bíróság – amennyiben ez a szerződés feltételeivel nem ellentétes – másik személyt jelölhet ki annak meghatározására.
2. Ha az árat vagy bármely egyéb szerződési feltételt harmadik félnek kell meghatároznia, és az általa adott meghatározás nagymértékben ésszerűtlen, akkor a szerződés megkötésekor hasonló helyzetben szokásosan felszámított árat vagy alkalmazott feltételt, vagy – amennyiben ilyen ár vagy feltétel nem állapítható meg – az ésszerű árat vagy feltételt kell alkalmazni.
3. Az (1) bekezdés alkalmazásában „bíróság” alatt választottbíróságot is érteni kell.
4. A kereskedő és a fogyasztó kapcsolatában a felek a fogyasztó hátrányára nem zárhatják ki a (2) bekezdés alkalmazását, nem térhetnek el attól, illetve nem módosíthatják annak joghatását.

76. cikk

Nyelv

Ha a szerződéssel, illetve az abból fakadó jogokkal és kötelezettségekkel kapcsolatos kommunikáció során használandó nyelv egyéb módon nem határozható meg, a szerződés megkötésekor alkalmazott nyelvet kell használni.

77. cikk

Határozatlan időre kötött szerződések

1. Ha folyamatos vagy ismétlődő teljesítést igénylő szerződési kötelezettség esetén a szerződési feltételek nem határozzák meg a szerződéses jogviszony végét, vagy nem írják elő, hogy e jogviszony az ilyen irányú felmondás átadásakor ér véget, bármelyik fél felmondhatja a szerződést legfeljebb két hónapos ésszerű felmondási idő megjelölésével.
2. Kereskedő és fogyasztó közti kapcsolatban a felek a fogyasztó hátrányára nem zárhatják ki e cikk alkalmazását, nem térhetnek el attól, illetve nem módosíthatják annak joghatását.

Harmadik felek érdekét szolgáló szerződési feltételek

1. A szerződés részes felei a szerződésben jogot ruházhatnak harmadik személyre. A harmadik félnek a szerződés megkötésének időpontjában azonosíthatónak, de nem létezőnek vagy meghatározottnak kell lennie.
2. A harmadik fél jogának jellegét és tartalmát a szerződés határozza meg. A jog olyan formában is meghatározható, hogy kizárják vagy korlátozzák a harmadik félnek a szerződő felek egyikével szemben fennálló felelősségét.
3. Amennyiben a szerződő felek egyike a szerződés alapján harmadik fél számára köteles teljesíteni:
 - a) a harmadik fél a teljesítés, valamint a szerződésszegés esetén igénybe vehető jogorvoslatok vonatkozásában ugyanolyan jogosultságokkal rendelkezik, mintha a szerződő fél a harmadik féllel megkötött szerződés alapján volna köteles teljesíteni; valamint
 - b) a kötelezett szerződő fél valamennyi olyan védekezést alkalmazhat a harmadik féllel szemben, amelyet a szerződő fél érvényesíthetne a szerződés másik részes felével szemben.
4. A harmadik fél visszautasítja a rá ruházott jogot, ha az arról való tudomásszerzését követően haladéktalanul bármelyik szerződő félnek megküldi az erről szóló értesítést, még mielőtt kifejezetten vagy hallgatólagosan elfogadta volna az adott jogot. Az elutasítástól fogva úgy kell tekinteni, hogy a harmadik fél sohasem volt az adott jog jogosultja.
5. A szerződő felek megszüntethetik vagy módosíthatják a jogot átruházó szerződési feltételt, ha erre azt megelőzően kerül sor, hogy a felek bármelyike értesítette volna a harmadik felet a jog átruházásáról.

8. fejezet Tisztességtelen szerződési feltételek

1. SZAKASZ ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

79. cikk

A tisztességtelen szerződéses feltételek joghatása

1. Az egyik fél által megfogalmazott és az e fejezet 2. és 3. szakasza alapján tisztességtelennek minősülő szerződési feltétel nem köti a másik felet.
2. Amennyiben a szerződés fenntartható a tisztességtelen feltétel nélkül is, az egyéb szerződési feltételek kötelező ereje megmarad.

80. cikk

A tisztességtelenség vizsgálata alóli kivételek

1. A 2. és 3. szakasz nem alkalmazandó azokra a szerződési feltételekre, amelyek a közös európai adásvételi jog olyan szabályait tükrözik, amelyeket akkor kellene alkalmazni, ha a feltételek nem szabályoznák az adott kérdést.
2. A 2. szakasz nem alkalmazandó a szerződés fő tárgyának meghatározására vagy a fizetendő ár megfelelőségére, amennyiben a kereskedő eleget tett a 82. cikkben foglalt átláthatósági kötelezettségnek.
3. A 3. szakasz nem vonatkozik a szerződés fő tárgyának meghatározására vagy a fizetendő ár megfelelőségére.

81. cikk

Kötelező jelleg

A felek nem zárhatják ki e fejezet alkalmazását, nem térhetnek el attól, illetve nem módosíthatják annak joghatását.

2. SZAKASZ TISZTESSÉGTÉLEN SZERZŐDÉSI FELTÉTELEK A KERESKEDŐ ÉS A FOGYASZTÓ KÖZÖTTI SZERZŐDÉSEKBEN

82. cikk

Az egyedileg nem megtárgyalt szerződési feltételek átláthatóságának kötelezettsége

Amennyiben egy kereskedő olyan szerződési feltételeket fogalmaz meg, amelyeket a 7. cikk értelmében egyedileg nem tárgyalta meg a fogyasztóval, biztosítania kell, hogy ezek megfogalmazása és közlése világos és érthető nyelvezeten történjen.

83. cikk

A „tisztegtelen” szó jelentése a kereskedő és a fogyasztó közötti szerződések esetében

1. A kereskedő és a fogyasztó közötti szerződésben a kereskedő által megfogalmazott, a 7. cikk értelmében egyedileg nem megtárgyalt feltétel e szakasz alkalmazásában tisztegtelen, ha jelentős egyensúlytalanságot eredményez a felek jogai és kötelezettségei terén, és a jóhiszeműség és a tisztesség elvével ellentétesen hátrányos a fogyasztó számára.
2. Egy feltétel tisztegtelenségének e szakasz alkalmazásában történő megítélése során a következőket kell figyelembe venni:
 - a) a kereskedő eleget tett-e a 82. cikkben foglalt átláthatósági kötelezettségének;
 - b) a szerződés alapján szolgáltatandó dolog jellege;
 - c) a szerződéskötés során fennálló körülmények;
 - d) a szerződés egyéb feltételei; valamint
 - e) bármely olyan egyéb szerződés feltételei, amelytől a szerződés függ.

84. cikk

Minden körülmény között tisztegtelennnek minősülő szerződési feltételek

A szerződési feltétel mindig tisztegtelen e szakasz alkalmazásában, ha annak tárgya vagy hatása a következő:

- a) kizárja vagy korlátozza a kereskedő felelősségét a fogyasztó halála vagy személyi sérülése esetére, amennyiben a halált vagy a sérülést a kereskedő vagy a kereskedő nevében eljáró személy cselekménye vagy mulasztása okozza;
- b) kizárja vagy korlátozza a kereskedő felelősségét a fogyasztót érő, szándékosan vagy súlyos gondatlansággal okozott hátrány vagy kár tekintetében;
- c) korlátozza a kereskedő arra vonatkozó kötelezettségét, hogy a felhatalmazott képviselői által tett kötelezettségvállalásoknak eleget tegyen, vagy a kötelezettségvállalásait olyan egyedi feltételnek való megfeleléstől teszi függővé, amelynek teljesülése kizárólag a kereskedőtől függ;
- d) kizárja vagy korlátozza a fogyasztó arra vonatkozó jogát, hogy jogi úton fellépjen vagy bármilyen más jogorvoslatot keressen, különösen oly módon, hogy a fogyasztó számára előírja olyan választottbíráskodás kizárólagos igénybe vételét a vitarendezésre, amelyet a kereskedő és a fogyasztók közötti szerződésekre vonatkozó jogi rendelkezések általában nem írnak elő;
- e) a szerződéssel kapcsolatos minden jogvita esetére a kereskedő letelepedésének helye szerinti bíróságot ruházza fel kizárólagos illetékességgel, kivéve ha az így kijelölt bíróság megegyezik a fogyasztó lakóhelye szerint illetékes bírósággal;

- f) feljogosítja a kereskedőt annak megállapítására, hogy az áru, a szolgáltatott digitális tartalom vagy kapcsolódó szolgáltatás szerződésszerű-e, illetve a szerződés bármely feltételének értelmezésére vonatkozó kizárólagos jogot biztosít a számára.
- g) úgy rendelkezik, hogy a fogyasztót köti a szerződés, míg a kereskedőt nem;
- h) a szerződés fogyasztó általi felmondása esetére – a 8. cikknek megfelelően – a szerződés megkötésére alkalmazottnál szigorúbb formai követelmények alkalmazását írja elő a fogyasztó számára;
- i) a kereskedő számára a fogyasztó részére irányadónál rövidebb felmondási időt biztosít;
- j) a fogyasztót arra kötelezi, hogy ténylegesen át nem adott árut, nem szolgáltatott digitális tartalmat vagy nem teljesített kapcsolódó szolgáltatást fizessen ki;
- k) előírja, hogy a szerződés a 7. cikk értelmében egyedileg nem megtárgyalt feltételeinek alkalmazása elsőbbséget vagy előnyt élvez az egyedileg megtárgyalt feltételekhez képest.

85. cikk

Olyan szerződési feltételek, amelyeknek a tisztességtelensége vélelmezett

Vélelmezett a szerződési feltétel tisztességtelen volta e szakasz alkalmazásában, ha annak tárgya vagy hatása a következő:

- a) korlátozza a fogyasztó rendelkezésére álló bizonyítékokat, vagy olyan bizonyítási terhet ró a fogyasztóra, amely jogszabály szerint a kereskedőt terhelné;
- b) helytelenül kizárja vagy korlátozza a kereskedővel vagy harmadik személlyel szemben a kereskedő szerződéses kötelezettségeinek megszegése esetére a fogyasztó rendelkezésére álló jogorvoslatokat;
- c) helytelenül kizárja vagy korlátozza azt a jogot, hogy a fogyasztó kereskedővel szembeni esetleges követeléseit beszámítsák a fogyasztónak a kereskedő felé fennálló esetleges kötelezettségeibe;
- d) megengedi, hogy a kereskedő megtartsa a fogyasztó által fizetett összeget, ha az utóbbi úgy dönt, hogy nem köti meg a szerződést vagy nem teljesíti a szerződéses kötelezettségeit, anélkül, hogy biztosítaná, hogy fordított esetben a fogyasztó ugyanilyen összegben ellentételezést kapjon a kereskedőtől;
- e) a szerződés szerinti kötelezettségeket nem teljesítő fogyasztó számára aránytalanul magas összegű kártérítés vagy kötbér fizetését írja elő;
- f) feljogosítja a kereskedőt, hogy szabad belátása szerint elálljon a szerződéstől vagy – a 8. cikk értelmében – azt felmondja, anélkül, hogy ugyanezt a jogot a fogyasztó számára is biztosítaná, vagy feljogosítja a kereskedőt, hogy megtartsa a még nem teljesített kapcsolódó szolgáltatásért kifizetett összeget abban az esetben, ha a kereskedő áll el a szerződéstől vagy mondja fel azt;

- g) feljogosítja a kereskedőt, hogy ésszerű felmondási idő nélkül mondja fel a határozatlan időre kötött szerződést, kivéve ha ennek komoly indoka van;
- h) a fogyasztó eltérő értesítése hiányában automatikusan meghosszabbítja a határozott idejű szerződést, azokban az esetekben, amikor a szerződés feltételei az értesítésre indokolatlanul korai határidőt állapítanak meg;
- i) a szerződésben meghatározott érvényes ok nélkül jogosítja fel a kereskedőt a szerződési feltételek egyoldalú módosítására; ez nem érinti azokat a feltételeket, amelyek mellett a kereskedő fenntartja a jogát a határozatlan időre szóló szerződés feltételeinek egyoldalú módosítására, feltéve hogy a kereskedő ésszerű határidőben köteles erről a fogyasztót értesíteni, és hogy a fogyasztó szabadon felmondhatja a szerződést, anélkül, hogy ez költséggel járna a számára;
- j) feljogosítja a kereskedőt arra, hogy egyoldalúan, érvényes ok nélkül megváltoztassa a szállítandó áru, vagy a nyújtandó digitális tartalom vagy kapcsolódó szolgáltatás bármely tulajdonságát, vagy a teljesítés bármely más jellemzőjét;
- k) úgy rendelkezik, hogy az áru, a digitális tartalom vagy a kapcsolódó szolgáltatás árát az átadáskor, a szolgáltatáskor vagy a teljesítéskor határozzák meg, vagy felhatalmazza a kereskedőt arra, hogy az árat megemelje, anélkül, hogy a fogyasztó számára biztosítaná az elállás jogát abban az esetben, ha a megemelt ár túl magas a szerződéskötéskor elfogadott árhoz képest; ez nem érinti az árindexálásra vonatkozó kikötéseket, ha azok jogszerűek, feltéve hogy az ármódosítás módszerét kifejezetten meghatározták;
- l) a szerződésből eredő kötelezettségeinek teljesítésére kötelezi a fogyasztót akkor is, ha a kereskedő nem teljesíti a saját kötelezettségeit;
- m) megengedi a kereskedő számára, hogy szerződésből eredő jogait és kötelezettségeit a fogyasztó hozzájárulása nélkül átruházza, kivéve ha ez a kereskedő ellenőrzése alatt álló leányvállalat számára történik, illetve, ha összefonódás vagy vállalatok közötti hasonló jogszerű ügylet eredménye, és az ilyen átruházás feltehetően nem érinti hátrányosan a fogyasztó bármely jogát;
- n) megengedi a kereskedő számára, hogy, ha a megrendelt dolog nem áll rendelkezésre, azzal egyenértékű más dolgot szolgáltatson anélkül, hogy a fogyasztót kifejezetten értesítette volna erről a lehetőségről, továbbá arról a tényről, hogy a kereskedőnek kell viselnie azon dolog visszaszállításának a költségét, amelyet a fogyasztó a szerződés alapján kapott, ha a fogyasztó él a teljesítés visszautasításának jogával;
- o) megengedi, hogy a kereskedő indokolatlanul hosszú vagy nem megfelelően meghatározott ideig tartsa fenn magának egy ajánlat elfogadásának vagy visszautasításának jogát;
- p) megengedi, hogy a kereskedő indokolatlanul hosszú vagy nem megfelelően meghatározott határidőt szabjon magának a szerződésből eredő kötelezettségeinek teljesítésére;
- q) helytelenül kizárja vagy korlátozza a kereskedővel szemben a fogyasztó rendelkezésére álló jogorvoslatokat, vagy a kereskedő általi követelésekkel szemben a fogyasztó rendelkezésére álló védekezési lehetőségeket;

- r) jogszabály által nem előírt és indokolatlan egyedi formai követelményektől teszi függővé a kereskedő szerződésből eredő kötelezettségeinek teljesítését, vagy a szerződés fogyasztóra gyakorolt egyéb előnyös joghatásainak érvényesülését;
- s) a fogyasztó számára túlzott mértékű előlegfizetést vagy kötelezettségeinek teljesítésére túlzott mértékű biztosítékokat ír elő;
- t) indokolatlanul akadályozza a fogyasztót abban, hogy harmadik személy forrásaiból készleteket szerezzen be vagy javítást végeztessen;
- u) indokolatlanul és a fogyasztó által ésszerűen el nem várható módon összekapcsolja a szerződést egy másik, a kereskedővel, a kereskedő leányvállalatával vagy egy harmadik személlyel kötött szerződéssel;
- v) túlzott terhet ró a fogyasztóra a határozatlan időre kötött szerződés felmondása kapcsán;
- w) az áru átadásának, a digitális tartalom szolgáltatásának vagy a kapcsolódó szolgáltatás nyújtásának halasztott teljesítésére vonatkozó szerződésben szereplő eredeti időszakot vagy annak bármely megújítását egy évnél hosszabb időtartamban határozza meg, kivéve ha a fogyasztó harminc napnál nem hosszabb felmondási idővel bármikor jogosult a szerződés felmondására.

3. SZAKASZ TISZTESSÉGTELEN FELTÉTELEK A KERESKEDŐK KÖZÖTTI SZERZŐDÉSEKBEN

86. cikk

A „tisztességtelen” szó jelentése a kereskedők közötti szerződések esetében

1. A kereskedők közötti szerződés valamely feltétele e szakasz alkalmazásában csak akkor minősül tisztességtelennek, ha:
 - a) a 7. cikk értelmében egyedileg nem megtárgyalt feltételek közé tartozik; valamint
 - b) alkalmazása a feltétel jellegénél fogva – a jóhiszeműség és a tisztesség elvével ellentétesen – nagymértékben eltér a helyes kereskedelmi gyakorlattól.
2. Egy feltétel tisztességtelenségének e szakasz alkalmazásában történő megítélése során a következőket kell figyelembe venni:
 - a) a szerződés alapján szolgáltatandó dolog jellege;
 - b) a szerződéskötés során fennálló körülmények;
 - c) a szerződés egyéb feltételei; valamint
 - d) bármely olyan egyéb szerződési feltétel, amelytől a szerződés függ.

IV. rész Adásvételi, vagy digitális tartalom nyújtására vonatkozó szerződés feleinek kötelezettségei és jogorvoslati lehetőségei

9. fejezet Általános rendelkezések

87. cikk

Szerződésszegés és alapvető szerződésszegés

1. Szerződésszegésének minősül a kötelezettség teljesítésének bármely elmulasztása, függetlenül annak esetleges kimentésétől, és kiterjed:
 - a) az áru átadásának elmaradására, és a késedelmes átadásra;
 - b) a digitális tartalom szolgáltatásának elmaradására, vagy a késedelmes szolgáltatására;
 - c) a szerződésnek meg nem felelő áru átadására;
 - d) a szerződésnek meg nem felelő digitális tartalom szolgáltatására;
 - e) az ár meg nem fizetésére vagy késedelmes megfizetésére; valamint
 - f) bármely egyéb olyan állítólagos teljesítésre, amely nincs összhangban a szerződéssel.
2. Az egyik fél általi szerződésszegés akkor minősül alapvetőnek, ha:
 - a) lényegében megfosztja a másik felet attól, amire az a szerződés alapján jogosan számított, kivéve ha a szerződés megkötésekor a nem teljesítő fél nem látta és nem is láthatta előre ezt az eredményt, vagy
 - b) a szerződésszegés jellege alapján egyértelmű, hogy a nem teljesítő fél jövőbeli teljesítésében nem lehet bízni.

88. cikk

A szerződésszegés kimentése

1. Menthető a valamelyik fél általi szerződésszegés, ha annak oka a fél rendelkezési körén kívül eső akadály, és amennyiben a féltől nem lett volna elvárható az, hogy a szerződés megkötésekor figyelembe vegye az akadályt, vagy, hogy azt elkerülje, illetve az akadályt vagy annak következményeit elhárítsa.
2. Amennyiben az akadály csupán átmeneti, a szerződésszegés csak az akadály fennállásának az idejéig menthető. Ha azonban a késedelem alapvető szerződésszegéshez vezet, a másik fél ennek megfelelően járhat el.

3. Az a fél, aki nem képes a teljesítésre, köteles gondoskodni arról, hogy az akadályról és az akadálynak a teljesítési képességére gyakorolt hatásáról szóló értesítés késedelem nélkül jusson el a másik félhez azt követően, hogy az előbbi fél tudomást szerez, vagy elvárhatóan tudomást szerezhet e körülményekről. A másik fél az e kötelezettség megszegéséből eredő hátránya miatt kártérítésre jogosult.

89. cikk

A körülmények megváltozása

1. A fél akkor is köteles kötelezettségeinek teljesítésére, ha a teljesítés számára terhesebbé vált akár a teljesítés költségeinek növekedése, akár pedig az ellenszolgáltatás értékének csökkenése folytán.

Amennyiben a teljesítés a körülmények kivételes változása folytán túlzottan terheessé válik, a felek kötelesek tárgyalásokat kezdeni a szerződés módosításáról vagy megszüntetéséről.

2. Ha a felek ésszerű határidőn belül nem jutnak megállapodásra, akkor a bíróság bármelyik fél kérésére:

- a) módosíthatja a szerződést annak megfelelően, amiben a felek ésszerűen megegyeztek volna a szerződéskötéskor, ha figyelembe vették volna a körülmények megváltozását; vagy

- b) az általa meghatározott időpontban és feltételekkel – a 8. cikknek megfelelően – megszüntetheti a szerződést.

3. A (1) és a (2) bekezdés csak abban az esetben alkalmazandó, ha:

- a) a körülmények a szerződés megkötését követően változtak meg;

- b) a körülmények megváltozására hivatkozó fél az adott időpontban nem vette és elvárhatóan nem vehette figyelembe a körülmények változásának lehetőségét vagy annak mértékét; valamint

- c) a károsult fél nem számított a körülmények változásának kockázatára, és ez ésszerűen nem is tételezhető fel róla.

4. A (2) és a (3) bekezdés alkalmazásában „bíróság” alatt választottbíróságot is érteni kell.

90. cikk

A fizetésre és az el nem fogadott árura vagy digitális tartalomra vonatkozó szabályok kiterjesztett alkalmazása

1. eltérő rendelkezés hiányában a 12. fejezetben található, az ár vevő általi megfizetésére vonatkozó szabályokat a megfelelő módosításokkal más fizetésekre is alkalmazni kell.

2. A 97. cikk megfelelő módosításokkal vonatkozik más olyan esetekre is, amelyben az áru vagy a digitális tartalom azért marad egy személy birtokában, mert egy másik személy nem veszi azokat át, noha arra köteles lenne.

10. fejezet Az eladó kötelezettségei

1. SZAKASZ ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

91. cikk

Az eladó fő kötelezettségei

Az áru eladója vagy a digitális tartalom szolgáltatója (e rész alkalmazásában: eladó) köteles:

- a) átadni az árut vagy szolgáltatni a digitális tartalmat;
- b) átruházni az áru tulajdonjogát, ideértve azt a birtokba vehető adathordozót, amin a digitális tartalmat szolgáltatja;
- c) gondoskodni arról, hogy az áruk vagy a digitális tartalom megfeleljen a szerződésben foglaltaknak;
- d) gondoskodni arról, hogy a vevő a szerződés szerint rendelkezessen a digitális tartalom használatának jogával; valamint
- e) átadni az árut vagy digitális tartalmat bemutató vagy az azokra vonatkozó, a szerződés által előírt dokumentumokat.

92. cikk

Harmadik személy általi teljesítés

1. Az eladó a teljesítést más személyre bízhatja, kivéve ha a szerződési feltételekben az eladó általi személyes teljesítést kötötték ki.
2. Az eladó akkor is felelős marad a teljesítésért, ha azt más személyre bizza.
3. A kereskedő és a fogyasztó kapcsolatában a felek a fogyasztó hátrányára nem zárhatják ki a (2) bekezdés alkalmazását, nem térhetnek el attól, illetve nem módosíthatják annak joghatását.

2. SZAKASZ ÁTADÁS

93. cikk

Az átadás helye

1. Ha másként nem állapítható meg az átadás helye, akkor az:
 - a) az a hely, amely a szerződés megkötésének az időpontjában a vevő lakóhelye az olyan fogyasztói adásvételi szerződés, illetve a digitális tartalom szolgáltatásáról szóló szerződés esetén, amely távollevők között vagy

üzlethelyiségen kívül jön létre, illetve amelyben az eladó vállalta a küldemény továbbítását és a vevőnek történő kiszolgáltatását;

b) bármely egyéb esetben,

i. az első fuvarozó legközelebbi felvevőhelye, ha az adásvételi szerződés egy vagy több fuvarozó általi továbbítást tartalmaz;

ii. az a hely, amely az eladó telephelye a szerződés megkötésekor, ha a szerződés nem tartalmaz fuvarozást.

2. Ha az eladónak egynél több telephelye van, akkor az (1) bekezdés b) pontja tekintetében azt kell figyelembe venni, amelyik a legszorosabban kapcsolódik az átadási kötelezettséghez.

94. cikk

Az átadás módja

1. Eltérő megállapodás hiányában az eladó:

a) olyan fogyasztói adásvételi szerződés vagy digitális tartalom szolgáltatásáról szóló szerződés esetén, amely távollevők között vagy üzlethelyiségen kívül jött létre, illetve amelyben az eladó vállalta a vevőhöz történő szállítást, az áru vagy a digitális tartalom fizikai birtokának vagy a felettük való ellenőrzésnek a fogyasztóra ruházásával;

b) egyéb esetekben, amikor a szerződés az áru fuvarozó általi továbbításáról rendelkezik, az árunak a vevőhöz történő továbbítása céljából az első fuvarozónak történő átadásával, valamint azon dokumentumok a vevőnek történő átadásával, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a vevő a fuvarozótól átvehesse az árut; vagy

c) az a) vagy b) pont alá nem tartozó esetekben az áru vagy a digitális tartalom, illetve – amennyiben a megegyezés szerint az eladónak csak az árut bemutató dokumentumokat kell átadnia – a dokumentumoknak a vevő rendelkezésére bocsátásával

teljesíti átadási kötelezettségét.

2. Az (1) bekezdés a) és c) pontjában a fogyasztóra vagy a vevőre történő bármely utalás kiterjed a fogyasztó vagy a vevő által a szerződésnek megfelelően kijelölt olyan harmadik félre, aki nem fuvarozó.

95. cikk

Az átadás időpontja

1. Ha az átadás időpontja másként nem határozható meg, az árut vagy a digitális tartalmat a szerződéskötést követően késedelem nélkül át kell adni.

2. Kereskedő és fogyasztó közti szerződések esetében a felek eltérő rendelkezése hiányában a kereskedőnek a szerződés megkötésétől számított legkésőbb 30 napon belül át kell adnia az árut vagy a digitális tartalmat.

96. cikk

Az eladó kötelezettségei az áru szállításával kapcsolatban

1. Ha a szerződés szerint az eladó kötelessége gondoskodni az áru fuvarozásáról, az eladó köteles megkötni az ahhoz szükséges szerződéseket, hogy az árut a körülményeknek megfelelő szállítóeszköz igénybevételével, az ilyen szállítás szokásos feltételei mellett a meghatározott helyre továbbítsák.
2. Ha az eladó a szerződéssel összhangban átadja az árut a fuvarozónak, és ha az árut nem jelölték meg egyértelmű árujelzéssel, fuvarokmányokkal vagy más módon, mint a szerződés szerint szolgáltatandó árut, az eladó köteles a vevőt értesíteni a küldeményről, amely értesítés keretében meghatározza az árut.
3. Amennyiben a szerződés nem írja elő az eladó számára biztosítás kötését az áruk fuvarozására, az eladó köteles a vevőt annak kérésére ellátni minden olyan információval, amely ahhoz szükséges, hogy a vevő ilyen biztosítást köthessen.

97. cikk

A vevő által el nem fogadott áru vagy digitális tartalom

1. Az az eladó, akinek az áru vagy a digitális tartalom a birtokában maradt, mert a vevő az erre vonatkozó kötelezettsége ellenére nem vette azt át, köteles megtenni az áru vagy a digitális tartalom védelme és megőrzése érdekében indokolt lépéseket.
2. Az eladó mentesül az átadási kötelezettség alól, ha:
 - a) ésszerű feltételek mellett harmadik személynél letétbe helyezi az árut vagy a digitális tartalmat a vevő részére, és erről a vevőt értesíti; vagy
 - b) a vevő értesítését követően ésszerű feltételek mellett értékesíti az árut vagy a digitális tartalmat, és az ebből származó nettó bevételt megfizeti a vevő részére.
3. Az eladó jogosult az értékesítés bevételeiből levonni vagy visszatartani az ésszerűen felmerült költségeket.

98. cikk

A kárveszély átszállásának joghatása

A 14. fejezet szabályozza az átadásnak a kárveszély átszállására gyakorolt hatását.

3. SZAKASZ AZ ÁRU ÉS A DIGITÁLIS TARTALOM MEGFELELŐSÉGE

99. cikk

Szerződésszerűség

1. Az áru vagy a digitális tartalom akkor szerződésszerű, ha:
 - a) mennyiség, minőség és leírás szerint megfelel a szerződésben előírtak;
 - b) csomagolása vagy kiszerezésének módja megfelel a szerződésben előírtak; valamint
 - c) a vevőnek történő kiszolgáltatásuk tartozékaikkal, az üzembehelyezési utasításokkal vagy a szerződésben előírt egyéb utasításokkal együtt történik.
2. A szerződésszerűség érdekében az árunak vagy a digitális tartalomnak meg kell felelnie a 100., 101. és 102. cikkben foglalt feltételeknek, kivéve annyiban, amennyiben a felek eltérően állapodtak meg.
3. Fogyasztói adásvételi szerződés esetén a 100., 102. és 103. cikk követelményeitől a fogyasztó hátrányára eltérő bármely megállapodás csak akkor érvényes, ha a szerződés megkötésekor a fogyasztó tudott az áru vagy a digitális tartalom konkrét állapotáról, és a szerződéskötéskor az árut vagy a digitális tartalmat a szerződésnek megfelelőként fogadta el.
4. Fogyasztói adásvételi szerződésekben a felek a fogyasztó hátrányára nem zárhatják ki a (3) bekezdés alkalmazását, nem térhetnek el attól, és nem változtathatják meg annak joghatását.

100. cikk

Az áru és a digitális tartalom megfelelőségének feltételei

Az árunak vagy digitális tartalomnak:

- a) meg kell felelnie bármely olyan adott célnak, amelyről az eladó a szerződés megkötésekor tudomást szerzett, kivéve ha a körülmények arra utalnak, hogy a vevő nem bízott az eladó tudásában és ítélőképességében, vagy a vevő részéről az ilyen bizalom ésszerűtlen lett volna;
- b) meg kell felelnie azon céloknak, amelyekre az azonos termékleírású árukat vagy digitális tartalmat szokásosan használják;
- c) olyan minőségűnek kell lennie, mint amilyen minőségű az eladó által a vevőnek mintaként vagy modellként bemutatott áru vagy digitális tartalom;
- d) csomagolásának vagy kiszerezésének módja meg kell feleljen az ilyen áruk esetében szokásos módnak, illetve ilyennek hiányában az áru védelmére és megőrzésére alkalmas módnak;

- e) olyan tartozékokkal, üzembehelyezési utasításokkal vagy a szerződésben előírt egyéb utasításokkal együtt kell leszállítani, amelyek átadására a vevő számíthat;
- f) rendelkeznie kell azokkal a minőségi és teljesítménybeli adottságokkal, amelyeket a szerződéskötést megelőzően tett bármely olyan nyilatkozat tartalmaz, amely a 69. cikk értelmében a szerződési feltételek részének minősül; valamint
- g) rendelkeznie kell olyan minőségi és teljesítménybeli adottságokkal, amelyeket a vevő elvárhat. Annak megállapításakor, hogy a fogyasztó mire számíthat a digitális tartalom tekintetében, figyelembe kell venni, hogy a digitális tartalom szolgáltatására fizetség ellenében került-e sor.

101. cikk

Szakszerűtlen üzembehelyezés fogyasztói adásvételi szerződés keretében

1. Ha a fogyasztói adásvételi szerződés alapján szállított árut vagy digitális tartalmat szakszerűtlen helyezik üzembe, akkor a szakszerűtlen üzembehelyezésből eredő bármely hiba az áru vagy a digitális tartalom hibájának minősül, ha:
 - a) az árut vagy a digitális tartalmat az eladó helyezte üzembe vagy az ő felelőssége alatt helyezték üzembe; vagy
 - b) az áru vagy a digitális tartalom üzembehelyezése a fogyasztó feladata volt, és a szakszerűtlen üzembehelyezés oka az üzembehelyezési útmutató hiányossága volt.
2. A felek a fogyasztó hátrányára nem zárhatják ki e cikk alkalmazását, nem térhetnek el attól, és nem változtathatják meg annak joghatását.

102. cikk

Harmadik személyek jogai vagy követelései

1. Az árunak mentesnek kell lennie, illetve a digitális tartalmat mentesíteni kell harmadik személy bármely jogától vagy nem nyilvánvalóan megalapozatlan követelésétől.
2. A szellemi tulajdonjogon alapuló jogok vagy követelések tekintetében, e cikk (3) és (4) bekezdésére figyelemmel, az árunak mentesnek kell lennie, illetve a digitális tartalmat mentesíteni kell harmadik személy bármely jogától vagy nem nyilvánvalóan megalapozatlan követelésétől
 - a) azon állam joga értelmében, amelyben a szerződés szerint az áru vagy a digitális tartalom felhasználásra kerül, vagy ilyen megállapodás hiányában a vevő telephelye, illetve kereskedő és fogyasztó közötti szerződés esetében a fogyasztó által a szerződés megkötésekor a fogyasztó tartózkodási helyeként feltüntetett hely szerinti állam joga értelmében; valamint
 - b) amelyről az eladó tudott vagy elvárhatóan tudnia kellett volna a szerződés megkötésekor.

3. A vállalkozások közötti szerződésekből a (2) bekezdés nem alkalmazandó, amennyiben a vevő a szerződés megkötésekor tudott, vagy ésszerűen tudhatott volna a szellemi tulajdonjogon alapuló jogokról vagy követelésekről.
4. A kereskedő és a fogyasztó közötti szerződésekből a (2) bekezdés nem alkalmazandó, amennyiben a fogyasztó a szerződés megkötésekor tudott a szellemi tulajdonjogon alapuló jogokról vagy követelésekről.
5. A kereskedő és fogyasztó közötti szerződésekből a felek a fogyasztó hátrányára nem zárhatják ki e cikk alkalmazását, nem térhetnek el attól, és nem változtathatják meg annak joghatását.

103. cikk

A digitális tartalom megfelelőségének korlátozása

A digitális tartalom nem minősül a szerződésnek nem megfelelőnek pusztán amiatt a tény miatt, hogy a szerződés megkötését követően frissített digitális tartalom válik elérhetővé.

104. cikk

A vevő tudomása a hibáról a kereskedők közötti szerződésekből

Kereskedők közötti szerződésben az eladó nem felelős az áruk bármely hibájáért, ha a szerződés megkötésének időpontjában a vevő tudta vagy tudnia kellett volna a hibáról.

105. cikk

A megfelelőség megállapítására szolgáló releváns időpont

1. Az eladó felelős minden olyan hibáért, amely akkor áll fenn, amikor a kárveszély a 14. fejezet szerint átszáll a vevőre.
2. Fogyasztói adásvételi szerződésben minden olyan hibáról, amely a kárveszély vevőre történő átszállásától számított hat hónapon belül válik ismertté, vélelmezhető, hogy fennállt a kárveszély átszállásának időpontjában, kivéve ha ez összeegyeztethetetlen az áru vagy a digitális tartalom természetével vagy a hiba jellegével.
3. A 101. cikk (1) bekezdésének a) pontja által szabályozott esetben, az e cikk (1) vagy (2) bekezdésében a kárveszély vevőre történő átszállásának időpontjára tett bármely hivatkozást azon időpontra tett hivatkozásnak kell tekinteni, amikor az üzembehelyezés befejeződik. A 101. cikk (1) bekezdésének b) pontja által szabályozott esetben arra az időpontra való hivatkozásnak kell érteni, amikor a fogyasztónak ésszerű ideje volt az üzembehelyezésre.
4. Ha a kereskedőnek a későbbiekben frissítenie kell a digitális tartalmat, gondoskodnia kell arról, hogy a digitális tartalom a szerződés teljes időtartama alatt megfeleljen a szerződésben foglaltaknak.
5. Kereskedő és fogyasztó közötti szerződésben a felek a fogyasztó hátrányára nem zárhatják ki e cikk alkalmazását, nem térhetnek el attól, és nem változtathatják meg annak joghatását.

11. fejezet A vevő rendelkezésére álló jogorvoslatok

1. SZAKASZ ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

106. cikk

A vevő rendelkezésére álló jogorvoslatok

1. Az eladó szerződésszegése esetén a vevő az alábbiak bármelyikét teheti:
 - a) követelheti a teljesítést e fejezet 3. szakasza szerint, amibe beletartozik a konkrét teljesítés, az áru vagy a digitális tartalom javítása vagy kicserélése;
 - b) visszatárhathatja a saját teljesítését e fejezet 4. szakasza szerint;
 - c) felmondhatja a szerződést e fejezet 5. szakasza szerint, és követelheti az esetleg már kifizetett ár visszafizetését a 17. fejezet szerint;
 - d) csökkentheti az árat e fejezet 6. szakasza szerint; valamint
 - e) kártérítést követelhet a 16. fejezet szerint.
2. Ha a vevő kereskedő:
 - a) a vevőnek a jogorvoslatok gyakorlására vonatkozó joga – a teljesítés visszatartásának kivételével – az eladónak az e fejezet 2. szakaszában meghatározott, szerződésszegés orvoslásához való jogától függ; valamint
 - b) a vevő hibára való hivatkozásra vonatkozó jogai az e fejezet 7. szakaszában meghatározott vizsgálati és értesítési követelményektől függenek.
3. Ha a vevő fogyasztó:
 - a) a vevő jogai nem függenek az eladó szerződésszegésének orvoslásához való jogától; valamint
 - b) az e fejezet 7. szakaszában meghatározott vizsgálati és értesítési követelményeket nem kell alkalmazni.
4. Ha az eladó kimenti a szerződésszegését, a vevő élhet az (1) bekezdésben említett jogorvoslatok bármelyikével, kivéve a teljesítés és a kártérítés követelését.
5. A vevő az (1) bekezdésben említett jogorvoslatok egyikével sem élhet abban a mértékben, amennyiben maga adott okot az eladó szerződésszegésére.
6. A nem összeegyeztethetetlen jogorvoslatok halmozhatók.

107. cikk

A jogorvoslatok korlátozása abban az esetben, ha a digitális tartalom szolgáltatására nem ellenérték fejében kerül sor

Ha a digitális tartalom szolgáltatására nem ellenérték fejében kerül sor, a vevő nem élhet a 106. cikk (1) bekezdésének a)–d) pontjában említett jogorvoslatokkal. A vevő csak a 106. cikk (1) bekezdésének e) pontja szerinti kártérítési igényét érvényesítheti a tulajdonában – ideértve a hardvert, a szoftvert és az adatokat – a digitális tartalom hibája által okozott hátrányok vagy károk tekintetében, ide nem értve azt az elmaradt hasznot, amitől a vevőt a kár fosztotta meg.

108. cikk

Kötelező jelleg

Kereskedő és fogyasztó közötti szerződésben a felek a fogyasztó hátrányára nem zárhatják ki e fejezet alkalmazását, nem térhetnek el attól, és nem változtathatják meg annak joghatását azt megelőzően, hogy a fogyasztó a hibát a kereskedő tudomására hozta volna.

2. SZAKASZ AZ ELADÓ ÁLTALI ORVOSLÁS

109. cikk

Az eladó általi orvoslás

1. Az az eladó, amely felkínálta a korai teljesítést, de tájékoztatták arról, hogy a teljesítés hibás, új és megfelelő teljesítést kínálhat fel, ha arra lehetősége van a teljesítésre rendelkezésre álló határidőn belül.
2. Az (1) bekezdés hatálya alá nem tartozó esetekben az eladó, aki felkínálta a hibás teljesítést – miután késedelem nélkül tájékoztatták a hibáról – felajánlhatja, hogy orvosolja azt a saját költségére.
3. A szerződésszegés orvoslására tett ajánlatot nem zárja ki a felmondásról szóló értesítés.
4. A vevő csak akkor utasíthat vissza egy orvoslásra tett ajánlatot, ha:
 - a) nincs lehetőség az azonnali és a vevő részére jelentős kényelmetlenséggel nem járó orvoslásra;
 - b) a vevő okkal tételezi fel, hogy az eladó jövőbeli teljesítésében nem bízhat; vagy
 - c) a teljesítési késedelem alapvető szerződésszegéshez vezetne.
5. Az eladónak ésszerű határidő áll rendelkezésre a szerződésszegés orvoslására.
6. A vevő az orvoslástól függően visszatarthatja a teljesítést, de a vevő azon jogai, amelyek összeegyeztethetetlenek azzal, hogy az eladó számára határidőt engedett az orvoslásra, felfüggesztésre kerülnek a szóban forgó határidő lejártáig.

7. Az orvoslás ellenére fennmarad a vevő joga arra, hogy kártérítést kérjen a késelem, illetve minden olyan hátrány miatt, amelyet az orvoslás okozott vagy nem akadályozott meg.

3. SZAKASZ TELJESÍTÉS KÖVETELÉSE

110. cikk

Az eladó kötelezettségei teljesítésének követelése

1. A vevő jogosult az eladó kötelezettségei teljesítésének követelésére.
2. A követelhető teljesítésbe beletartozik a hibás teljesítés térítésmentes orvoslása.
3. Nem követelhető teljesítés, ha:
 - a) a teljesítés lehetetlen lenne vagy jogellenesé vált; vagy
 - b) a teljesítés terhe vagy költsége nem állna arányban a vevőnél jelentkező előnnyel.

111. cikk

A fogyasztó választása a kijavítás és a kicserélés között

1. Ha egy fogyasztói adásvételi szerződés esetén a kereskedőnek a 110. cikk (2) bekezdése szerint kell a hibát orvosolnia, a fogyasztó választhat a kijavítás és a kicserélés között, kivéve ha az általa választott megoldás jogellenes vagy lehetetlen lenne, vagy a másik lehetőséggel összehasonlítva aránytalan költséget róna az eladóra, figyelembe véve:
 - a) az áru hibátlan állapotbani értékét;
 - b) a hiba jelentőségét; valamint
 - c) azt, hogy az alternatív jogorvoslat a fogyasztónak okozott jelentős kényelmetlenség nélkül végrehajtható-e.
2. Ha a fogyasztó az (1) bekezdéssel összhangban kijavítás vagy kicserélés formájában kérte a hiba orvoslását, a fogyasztó más jogorvoslattal csak akkor élhet, ha a kereskedő 30 napot meg nem haladó ésszerű határidőn belül nem végzi el a kijavítást vagy kicserélést. Ugyanakkor a fogyasztó ezalatt visszatarthatja a teljesítést.

112. cikk

Kicserélt tétel visszaadása

1. Ha az eladó a hibát kicseréléssel orvosolta, jogosult és köteles a saját költségére visszavenni a kicserélt dolgot.
2. A vevő nem köteles semmiféle díjat fizetni a kicserélt dolognak a kicserélést megelőző időszakban történő használatáért.

4. SZAKASZ A VEVŐ KÖTELEZETTSÉGEI TELJESÍTÉSÉNEK VISSZATARTÁSA

113. cikk

A teljesítés visszatartásának joga

1. Az a vevő, aki az eladó teljesítésével egy időben vagy azt követően köteles teljesíteni, visszatarthatja a teljesítést mindaddig, amíg az eladó a teljesítést fel nem kínálja vagy nem teljesít.
2. Az a vevő, akinek az eladó teljesítését megelőzően kell teljesíteni, és aki ésszerű okkal feltételezi, hogy az eladó nem fog teljesíteni, amikor az majd esedékessé válik, mindaddig visszatarthatja a teljesítését, amíg ez a megalapozott feltételezése fennáll.
3. E cikk alapján a teljesítés a szerződésszegés által indokolt mértékben a teljesítés egésze vagy annak egy része tekintetében tartható vissza. Amennyiben az eladónak szerződéses kötelezettségeit különálló részekben kell teljesíteni, vagy azok egyébként oszthatóak, a vevő csak a nem teljesített résszel kapcsolatban tarthatja vissza saját teljesítését, kivéve ha az eladó szerződésszegése olyan jellegű, ami indokolja a vevő egész teljesítésének visszatartását.

5. SZAKASZ FELMONDÁS

114. cikk

Szerződésszegés miatti felmondás

1. A vevő a 8. cikk szerint felmondhatja a szerződést, ha az eladó szerződésszegése alapvető a 87. cikk (2) bekezdése értelmében.
2. Fogyasztói adásvételi szerződés és kereskedő és fogyasztó közötti digitális tartalom szolgáltatására irányuló szerződés esetén, ha a szerződésszegés oka az, hogy az áru hibás, a fogyasztó felmondhatja a szerződést, kivéve ha a hiba jelentéktelen.

115. cikk

Felmondás késedelmes átadás miatt a teljesítésre póthatáridőt biztosító értesítést követően

1. A vevő önmagában nem alapvető átadási késedelem esetén is felmondhatja a szerződést, ha ésszerű hosszúságú póthatáridőt biztosít a teljesítésre, és az eladó e határidőn belül nem teljesít.
2. Az (1) bekezdésben említett póthatáridő ésszerű hosszúságúnak tekinthető, ha az eladó késedelem nélkül nem emel vele szemben kifogást.
3. Ha az értesítés automatikus felmondást tartalmaz arra az esetre nézve, ha az eladó nem teljesít az értesítésben megszabott határidőn belül, a határidő lejártával a felmondás további értesítés nélkül hatályba lép.

116. cikk
Várható szerződésszegés miatti felmondás

A vevő a teljesítés esedékessé válása előtt is felmondhatja a szerződést, ha az eladó kijelentette, vagy az egyébként egyértelmű, hogy szerződésszegés várható, és az olyan jellegű, amely a felmondást indokolja.

117. cikk
A felmondási jog terjedelme

1. Amennyiben az eladónak a szerződéses kötelezettségét különálló részekben kell teljesítenie, vagy az más módon osztható, akkor, ha e szakasz szerint van jogalapja olyan rész felmondásának, amelynek az ára elkülöníthető, a vevő csak ezen adott rész vonatkozásában élhet a felmondás jogával.
2. A (1) bekezdés nem alkalmazandó, ha a vevőtől nem várható el, hogy a többi rész teljesítését elfogadja, vagy a szerződésszegés olyan jellegű, amely a szerződés egészének a felmondását indokolja.
3. Amennyiben az eladó szerződéses kötelezettségei nem oszthatók, vagy a vételár egy része nem különíthető el, a vevő csak akkor élhet a felmondás jogával, ha a szerződésszegés olyan jellegű, hogy az a szerződés egészének a felmondását indokolja.

118. cikk
A felmondásról szóló értesítés

Az e szakasz szerinti felmondási jog az eladóhoz intézett értesítés útján gyakorolható.

119. cikk
A felmondási jog elvesztése

1. A vevő elveszíti az e szakasz szerinti felmondási jogát, ha a felmondásról szóló értesítést nem küldi el ésszerű határidőn belül azt követően, hogy e joga felmerült, vagy hogy a vevő tudomást szerzett, illetve elvárhatóan tudomást szerezhetett volna a szerződésszegésről, az előbbiektől a későbbi időpontot alapul véve.
2. A (1) bekezdést nem kell alkalmazni:
 - a) ha a vevő fogyasztó; vagy
 - b) ha egyáltalán nem kínáltak fel teljesítést.

6. SZAKASZ ÁRCSÖKKENTÉS

120. cikk

Az ár csökkentéséhez való jog

1. Az a vevő, aki a hibás teljesítést elfogadja, csökkentheti az árat. A csökkentésnek arányosnak kell lennie a tényleges teljesítés időpontjában kapott dolog azon dolog értékéhez viszonyított értékcsökkenésével, amely dolgot a szerződés szerű teljesítés esetén kellett volna kapnia a vevőnek.
2. Az a vevő, aki az (1) bekezdés alapján árcsökkentésre jogosult és már kifizetett egy, a csökkentett árat meghaladó összeget, visszakövetelheti a túlfizetést az eladótól.
3. Az árat csökkentő vevő nem jogosult arra, hogy az így már kiegyenlített hátrányért kártérítést követeljen, azonban továbbra is kérhet kártérítést az esetlegesen elszenvedett további hátrányaiért.

7. SZAKASZ VIZSGÁLATI ÉS ÉRTESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEK A KERESKEDŐK KÖZÖTTI SZERZŐDÉSEKBEN

121. cikk

Az áru vizsgálata a kereskedők közötti szerződésekből

1. Kereskedők közötti szerződésben a vevő feladata az áru megvizsgálása vagy megvizsgáltatása a körülményekhez képest az ésszerű legrövidebb időn belül, ami nem haladhatja meg az áru átadásának, a digitális tartalom szolgáltatásának vagy kapcsolódó szolgáltatás nyújtásának napját követő 14 napot.
2. Ha a szerződés áru szállítását is tartalmazza, a vizsgálat elhalasztható addig, amíg az áru meg nem érkezik a rendeltetési helyére.
3. Ha az árut árutovábbítás során átirányítják, vagy a vevő az árut újra feladja, mielőtt ésszerű lehetősége lett volna annak megvizsgálására, és a szerződés megkötésekor az eladó tudott vagy tudhatott volna az ilyen átirányítás vagy újrafeladás lehetőségéről, a vizsgálat elhalasztható addig, amíg az áru meg nem érkezik az új rendeltetési helyére.

122. cikk

A hibára vonatkozó értesítési kötelezettség a kereskedők közötti adásvételi szerződésekből

1. Kereskedők közötti szerződésekből a vevő nem hivatkozhat a hibára, ha ésszerű határidőn belül nem értesítette az eladót, megjelölve a hiba jellegét.

A határidő akkor kezdődik, amikor az árut átadták, vagy amikor a vevő felfedezte vagy elvárhatóan felfedezhette volna a hibát, az előbbiekből a későbbi időpontot alapul véve.

2. A vevő elveszíti a hibára történő hivatkozás jogát, ha az áru vevő részére történő szerződésszerű tényleges átadásától számított két éven belül nem értesíti az eladót a hibáról.
3. Ha a felek megegyeztek abban, hogy az árunak meghatározott ideig alkalmasnak kell lennie egy adott célra vagy a szokásos rendeltetésére, akkor a (2) bekezdés szerinti értesítési kötelezettség nem jár le a megegyezés szerinti időszak végéig.
4. A (2) bekezdés nem vonatkozik harmadik személyek a 102. cikkben említett követeléseire és jogaira.
5. A vevőnek nem kell értesítenie az eladót arról, hogy nem adták át az összes árut, ha okkal feltételezheti, hogy a fennmaradó árukat is át fogják adni.
6. Az eladó nem hivatkozhat e cikkekre, ha a hiba olyan tényekre vonatkozik, amelyekről az eladó tudott vagy elvárhatóan tudhatott volna, és amelyeket nem közölt a vevővel.

12. fejezet A vevő kötelezettségei

1. SZAKASZ ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

123. cikk

A vevő fő kötelezettségei

1. A vevő köteles:
 - a) megfizetni a vételárat;
 - b) átvenni az árut vagy a digitális tartalmat; valamint
 - c) átvenni az árut bemutató vagy arra vonatkozó, illetve a digitális tartalomra vonatkozó, a szerződés által előírt dokumentumokat.
2. Az (1) bekezdés a) pontja nem vonatkozik az olyan digitális tartalom szolgáltatására vonatkozó szerződésekre, ahol a digitális tartalom szolgáltatására nem ár megfizetése fejében kerül sor.

2. SZAKASZ AZ ÁR MEGFIZETÉSE

124. cikk

A fizetés módja

1. A fizetést a szerződési feltételekben megjelölt módokon kell teljesíteni, vagy ha ilyen mód nincs feltüntetve, a fizetés helyén szokásos üzletmenetben használt bármely módon, figyelemmel az ügylet természetére.
2. Az az eladó, aki csekket vagy más fizetési rendelvényt, illetve fizetési ígéretet elfogad, ezt vélelmezetten csak azzal a feltétellel teszi, hogy ennek alapján kifizetést fognak a számára teljesíteni. Az eladó érvényesítheti az eredeti fizetési kötelezettséget, ha a rendelvényt vagy az ígéretet nem teljesítik.
3. A vevő eredeti kötelezettsége megszűnik, ha az eladó fizetési ígéretet fogad el olyan harmadik személytől, akivel korábban az eladó megállapodást kötött arról, hogy a harmadik személy fizetési ígéretét fizetési módként fogadja el.
4. Kereskedő és fogyasztó közötti szerződésben a fogyasztó nem felelős az adott fizetési módok használata tekintetében azokért a költségekért, amelyek meghaladják a kereskedő által viselt, az ilyen módok használatából származó költségeket.

125. cikk
A fizetés helye

1. Ha a fizetés helye másként nem határozható meg, akkor az az eladónak a szerződés megkötésekor fennálló telephelye.
2. Ha az eladónak egynél több telephelye van, akkor a fizetés helye az eladó azon telephelye, amelyik a legszorosabban kapcsolódik a fizetési kötelezettséghez.

126. cikk
A fizetés időpontja

1. A vételár megfizetése az átadáskor válik esedékessé.
2. Az eladó visszautasíthatja a fizetés esedékessége előtt tett fizetési ajánlatot, ha erre nézve jogos érdeke áll fenn.

127. cikk
Harmadik személy általi fizetés

1. A vevő megbízhat más személyt a fizetéssel. A vevő akkor is felelős marad a fizetésért, ha azzal más személyt bíz meg.
2. Az eladó nem utasíthatja vissza a harmadik személy általi fizetést, ha:
 - a) a harmadik személy a vevő beleegyezésével jár el; vagy
 - b) a harmadik személynek jogos érdeke a fizetés, és a vevő nem fizetett, vagy egyértelmű az, hogy a vevő nem fog fizetni, amikor a fizetés esedékessé válik.
3. A harmadik személy általi, az (1) vagy (2) bekezdéssel összhangban történő fizetés mentesíti a vevőt az eladóval szembeni kötelezettsége alól.
4. Ha az eladó az (1) vagy (2) bekezdésben említetteken kívüli körülmények mellett fogadja el a harmadik személy általi fizetést, akkor a vevő mentesül az eladóval szembeni kötelezettsége alól, de az eladó köteles az ilyen elfogadás következtében a vevőt érő bármely hátrány megtérítésére.

128. cikk
A teljesítés elszámolása

1. Ha a vevőnek több fizetést is kell teljesítenie az eladó részére és a fizetett összeg nem fedezi ezek mindegyikét, a vevő a fizetés időpontjában értesítheti az eladót arról, hogy a fizetést melyik kötelezettségre kell elszámolni.
2. Ha a vevő nem teszi meg az (1) bekezdés szerinti értesítést, akkor az eladó a vevő részére ésszerű határidőn belül küldött értesítés útján elszámolhatja a teljesítést a kötelezettségek valamelyikére.

3. A (2) bekezdés szerinti elszámolás nem érvényes, ha az még nem esedékes vagy vitatott kötelezettségre vonatkozik.
4. Ha egyik fél sem intézkedett ténylegesen az elszámolásról, a fizetést azon kötelezettségre kell elszámolni, amelyik az alábbi sorrendben kielégíti a következő feltételek valamelyikét:
 - a) az esedékes vagy az elsőként esedékesé váló kötelezettség;
 - b) az a kötelezettség, amelyre nézve az eladó nem rendelkezik biztosítékkal, vagy amelyre a legkevesebb biztosítéka van;
 - c) az a kötelezettség, amelyik a legterheesebb a vevő számára;
 - d) az elsőként keletkezett kötelezettség.

Ha a fenti feltételek egyike sem áll fenn, a fizetést arányosan kell elszámolni az összes kötelezettségre.

5. A fizetés a (2), (3) vagy (4) bekezdés alapján csak akkor számolható el olyan kötelezettségre, amely elévülés következtében nem érvényesíthető, ha nincs más olyan kötelezettség, amelyre a fizetés e bekezdések szerint elszámolható lenne.
6. Bármely kötelezettség esetében a vevő általi fizetést elsősorban a költségekre, másodsorban a kamatokra, harmadsorban pedig a főkötelezettségre kell elszámolni, ha az eladó nem alkalmaz ettől eltérő elszámolást.

3. SZAKASZ ÁTVÉTEL

129. cikk *Átvétel*

A vevő az átvételi kötelezettségét a következőképpen teljesíti:

- a) megtesz minden olyan lépést, amely elvárható annak érdekében, hogy az eladó képes legyen az átadási kötelezettségét teljesíteni; valamint
- b) a szerződésben előírtak szerint átveszi az árut, illetve az árut vagy a digitális tartalmat bemutató dokumentumokat.

130. cikk *Korai átadás és téves mennyiség átadása*

1. Ha az eladó a meghatározott időpontnál korábban adja át az árut vagy szolgáltatja a digitális tartalmat, a vevőnek át kell azt vennie, kivéve ha jogos érdeke indokolja annak visszautasítását.
2. Ha az eladó a szerződésben meghatározottnál kevesebb árut vagy digitális tartalmat ad át, a vevőnek át kell azt vennie, kivéve ha jogos érdeke indokolja annak visszautasítását.

3. Ha az eladó a szerződésben meghatározottnál több árut vagy digitális tartalmat ad át, a vevő a többletmennyiséget megtarthatja vagy visszautasíthatja.
4. Ha a vevő megtartja a többletmennyiséget, akkor az a szerződés szerint leszállítottak minősül, és a szerződés szerinti árat kell érte megfizetni.
5. Fogyasztói adásvételi szerződés esetén nem alkalmazható a (4) bekezdés, ha a vevő ésszerűen véli úgy, hogy az eladó szándékosan és nem tévedésből adott át nagyobb mennyiséget, annak tudatában, hogy az nem volt megrendelve.
6. E cikk nem vonatkozik az olyan digitális tartalom szolgáltatására irányuló szerződésekre, ahol a digitális tartalom szolgáltatására nem ár megfizetése fejében kerül sor.

13. fejezet Az eladó rendelkezésére álló jogorvoslatok

1. SZAKASZ ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

131. cikk

Az eladó rendelkezésére álló jogorvoslatok

1. A vevő szerződésszegése esetén az eladó az alábbi jogorvoslatok bármelyikét igénybe veheti:
 - a) kérheti a teljesítést e fejezet 2. szakasza szerint;
 - b) visszatárhathatja a saját teljesítését e fejezet 3. szakasza szerint;
 - c) felmondhatja a szerződést e fejezet 4. szakasza szerint; valamint
 - d) a vételár után kamatot, illetve kártérítést követelhet a 16. fejezet szerint.
2. Ha a vevő kimenti a szerződésszegését, az eladó az (1) bekezdésben említett jogorvoslatok bármelyikével élhet, kivéve a teljesítés követelését és a kártérítést.
3. Az eladó nem élhet az (1) bekezdésben említett jogorvoslatok egyikével sem abban a mértékben, amennyiben maga adott okot a vevő szerződésszegésére.
4. A nem összeegyeztethetetlen jogorvoslatok halmozhatók.

2. SZAKASZ TELJESÍTÉS KÖVETELÉSE

132. cikk

A vevő kötelezettségei teljesítésének követelése

1. Az eladó jogosult az ár beszedésére, amikor az esedékessé válik, és követelheti a vevő által vállalt bármely egyéb kötelezettség teljesítését.
2. Amennyiben a vevő még nem vette át az árut vagy a digitális tartalmat, és egyértelmű az, hogy a vevő nem szándékozik elfogadni a teljesítést, az eladó ennek ellenére követelheti, hogy a vevő vegye át az árut, és beszedheti az árat, kivéve ha az eladó jelentős erőfeszítés vagy költség nélkül köthetett volna ésszerű helyettesítő ügyletet.

3. SZAKASZ AZ ELADÓ KÖTELEZETTSÉGEI TELJESÍTÉSÉNEK VISSZATARTÁSA

133. cikk

A teljesítés visszatartásának joga

1. Az a vevő, aki az eladó teljesítésével egy időben vagy azt követően köteles teljesíteni, visszatarthatja a teljesítést mindaddig, amíg az eladó a teljesítést fel nem kínálja vagy nem teljesít.
2. Az az eladó, akinek a vevő teljesítését megelőzően kell teljesíteni, és aki ésszerű okkal feltételezi, hogy a vevő nem fog teljesíteni, amikor az majd esedékessé válik, mindaddig visszatarthatja a teljesítést, amíg ez a megalapozott feltételezése fennáll. Megszűnik azonban a teljesítés visszatartásának a joga, ha a vevő megfelelően szavatolja a kellő teljesítést, vagy megfelelő biztosítékot szolgáltat.
3. Az e cikk alapján visszatartható teljesítés a szerződésszegés által indokolt mértékben a teljesítés egésze vagy annak egy része lehet. Amennyiben a vevő szerződéses kötelezettségeit különálló részekben kell teljesíteni, vagy azok egyébként oszthatóak, az eladó csak a nem teljesített résszel kapcsolatban tarthatja vissza saját teljesítését, kivéve ha a vevő szerződésszegése olyan jellegű, ami indokolja az eladó egész teljesítésének visszatartását.

4. SZAKASZ A SZERZŐDÉS FELMONDÁSA

134. cikk

Alapvető szerződésszegés miatti felmondás

Az eladó a 8. cikk szerint felmondhatja a szerződést, ha a vevő szerződésszegése alapvető a 87. cikk (2) bekezdése értelmében.

135. cikk

Felmondás a teljesítésre póthatáridőt biztosító értesítést követő késedelem miatt

1. Az eladó önmagában nem alapvető teljesítési késedelem esetén is felmondhatja a szerződést, ha ésszerű hosszúságú póthatáridőt biztosít a teljesítésre, és a vevő e határidőn belül nem teljesít.
2. A határidő ésszerű hosszúságúnak tekinthető, ha a vevő késedelem nélkül nem emel vele szemben kifogást. Kereskedő és fogyasztó közötti kapcsolat esetében a teljesítési póthatáridő nem járhat le a 167. cikk (2) bekezdésében említett harminc napos időszak vége előtt.
3. Ha az értesítés automatikus felmondást tartalmaz arra az esetre nézve, ha a vevő nem teljesít az értesítésben megszabott határidőn belül, e határidő lejártával a felmondás további értesítés nélkül hatályba lép.

4. Fogyasztói adásvételi szerződésekben a felek a fogyasztó hátrányára nem zárhatják ki e cikk alkalmazását, nem térhetnek el attól, illetve nem módosíthatják annak joghatását.

136. cikk

Várható szerződésszegés miatti felmondás

Az eladó a teljesítés esedékessé válása előtt is felmondhatja a szerződést, ha a vevő kijelentette, vagy az egyébként egyértelmű, hogy szerződésszegés várható, és az alapvetőnek minősülne.

137. cikk

A felmondási jog terjedelme

1. Amennyiben a vevő szerződéses kötelezettségeit különálló részekben kell teljesíteni, vagy azok egyébként oszthatóak, akkor, ha e szakasz szerint van jogalapja az eladó kötelezettségei valamely osztható részének megfelelő rész felmondásának, az eladó csak e rész tekintetében élhet a felmondás jogával.
2. Az (1) bekezdés nem alkalmazandó, ha a szerződésszegés a szerződés egésze szempontjából alapvetőnek minősül.
3. Ha a vevő szerződéses kötelezettségeit nem különálló részekben kell teljesíteni, az eladó csak akkor élhet a felmondás jogával, ha a szerződésszegés a szerződés egésze szempontjából alapvetőnek minősül.

138. cikk

A felmondásról szóló értesítés

A szerződés felmondásának e szakasz szerinti joga a vevőhöz intézett értesítés útján gyakorolható.

139. cikk

A felmondási jog elvesztése

1. Amennyiben a teljesítést késve kínálták fel, vagy a felkínált teljesítés egyébként hibás, az eladó elveszíti az e szakasz alapján történő felmondásra vonatkozó jogát, ha nem küldi el a felmondásról szóló értesítést attól az időponttól számított ésszerű határidőn belül, amikor tudomást szerzett vagy tudomást szerezhetett volna a felkínálásról vagy a hibáról.
2. Az eladó elveszíti a 136. cikk alapján történő felmondás jogát, ha a jog felmerülését követő ésszerű határidőn belül nem él felmondással.
3. Ha a vevő nem fizette meg a vételárat vagy más alapvető szerződésszegést követett el, az eladó fenntartja a felmondás jogát.

14. fejezet A kárveszély átszállása

1. SZAKASZ ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

140. cikk

A kárveszély átszállásának joghatása

A kárveszély vevőre történő átszállása után az árut vagy a digitális tartalmat érő hátrány vagy kár nem mentesíti a vevőt a vételár megfizetésének kötelezettsége alól, kivéve ha az árut vagy a digitális tartalmat ért hátrány vagy azokban bekövetkezett kár az eladó cselekményének vagy mulasztásának a következménye.

141. cikk

A szerződéses áru vagy digitális tartalom azonosítása

A kárveszély nem száll át a vevőre mindaddig, amíg az árut vagy digitális tartalmat egyértelműen nem azonosítják mint a szerződés szerint teljesítendő árut vagy digitális tartalmat, akár az eredeti megállapodás, akár a vevő részére küldött értesítés útján, vagy más módon.

2. SZAKASZ A KÁRVESZÉLY ÁTSZÁLLÁSA FOGYASZTÓI ADÁSVÉTELI SZERZŐDÉSEKBEN

142. cikk

A kárveszély átszállása fogyasztói adásvételi szerződéseken

1. Fogyasztói adásvételi szerződés esetén a kárveszély akkor száll át, amikor a fogyasztó vagy a fogyasztó által e célból kijelölt, a fuvarozótól eltérő harmadik személy fizikailag birtokba veszi az árut vagy azt a birtokba vehető adathordozót, amin a digitális tartalmat szolgáltatják.
2. Olyan szerződés esetében, ahol a digitális tartalmat nem birtokba vehető adathordozón szolgáltatják, a kárveszély akkor száll át, amikor a fogyasztó vagy a fogyasztó által e célból kijelölt harmadik személy megszerzi a digitális tartalmat.
3. Távollevők között vagy üzlethelyiségen kívül kötött szerződés kivételével az (1) és (2) bekezdés nem alkalmazható, ha a fogyasztó nem teljesíti az áruval vagy a digitális tartalommal kapcsolatos átvételi kötelezettségét és a szerződésszegést nem menti ki a 88. cikk szerint. Ebben az esetben a kárveszély abban az időpontban száll át, amikor a fogyasztó vagy a fogyasztó által kijelölt harmadik személy az áru birtokába lépett volna, vagy megszerezte volna a digitális tartalmat, ha az átvételi kötelezettség teljesült volna.
4. Ha a fogyasztó gondoskodik az áru vagy az birtokba vehető adathordozón szolgáltatott digitális tartalom fuvarozásáról, és a kereskedő nem ajánlja fel ezt a

lehetőséget, a kárveszély az árunak vagy az birtokba vehető adathordozón szolgáltatott digitális tartalomnak a fuvarozó részére történő átadásával száll át, a fogyasztónak a fuvarozóval szembeni jogainak sérelme nélkül.

5. A felek a fogyasztó hátrányára nem zárhatják ki e cikk alkalmazását, nem térhetnek el attól, és nem változtathatják meg annak joghatását.

3. SZAKASZ A KÁRVESZÉLY ÁTSZÁLLÁSA A KERESKEDŐK KÖZÖTTI SZERZŐDÉSEKBEN

143. cikk

A kárveszély átszállásának időpontja

1. Kereskedők közötti szerződésben a kárveszély akkor száll át, amikor a vevő átveszi az árut, vagy a digitális tartalmat, illetve az árut bemutató dokumentumokat.
2. Az (1) bekezdést a 144., 145. és 146. cikkre figyelemmel kell alkalmazni.

144. cikk

A vevő rendelkezésére bocsátott áru

1. Ha az árut vagy a digitális tartalmat a vevő rendelkezésére bocsátják és a vevő ennek tudatában van, a kárveszély abban az időpontban száll át a vevőre, amikor az árut vagy digitális tartalmat át kellett volna venni, kivéve ha a vevő jogosult volt az átvétel visszatartására a 113. cikk alapján.
2. Ha az árut vagy digitális tartalmat az eladó telephelyétől eltérő helyen bocsátják a vevő rendelkezésére, a kárveszély akkor száll át, amikor az átadás esedékessé válik, és a vevő tudomást szerez arról, hogy az árut vagy digitális tartalmat az adott helyen a rendelkezésére bocsátották.

145. cikk

Az áru fuvarozása

1. Ez a cikk az olyan adásvételi szerződésre vonatkozik, amely az áru fuvarozását is magában foglalja.
2. Ha az eladó nem egy adott helyen köteles átadni az árut, a kárveszély akkor száll át, amikor az árut átadják az első fuvarozó részére, hogy azt a szerződéssel összhangban továbbítsa a vevőnek.
3. Ha az eladó egy adott helyen köteles átadni az árut a fuvarozónak, a kárveszély mindaddig nem száll át a vevőre, amíg az árut az adott helyen át nem adják a fuvarozónak.
4. Az a tény, hogy az eladó jogosult az áruk feletti rendelkezést biztosító dokumentumok visszatartására, nem érinti a kárveszély átszállását.

146. cikk
Az árutovábbítás során eladott áruk

1. Ez a cikk olyan adásvételi szerződésre vonatkozik, amely az áru árutovábbítás során történő eladását is magában foglalja.
2. A kárveszély akkor száll át a vevőre, amikor az árut átadják az első fuvarozónak. Ha azonban a körülmények erre utalnak, a kárveszély akkor száll át a vevőre, amikor a szerződést megkötik.
3. Ha a szerződés megkötésekor az eladó tudta vagy tudhatta volna azt, hogy az áru elveszett vagy megsérült, és erről nem tájékoztatta a vevőt, a kárveszélyt az eladó viseli.

V. rész Kapcsolódó szolgáltatási szerződés feleinek kötelezettségei és a rendelkezésükre álló jogorvoslatok

15. fejezet A felek kötelezettségei és a rendelkezésükre álló jogorvoslatok

1. SZAKASZ AZ ADÁSVÉTELI SZERZŐDÉSEK BIZONYOS ÁLTALÁNOS SZABÁLYAINAK ALKALMAZÁSA

147. cikk

Az adásvételi szerződések bizonyos általános szabályainak alkalmazása

1. A 9. fejezet szabályait e rész tekintetében alkalmazni kell.
2. Az adásvételi szerződés vagy a digitális tartalom szolgáltatására irányuló szerződés felmondása esetén az esetlegesen kapcsolódó szolgáltatásra irányuló szerződések is megszűnnek.

2. SZAKASZ A SZOLGÁLTATÁST NYÚJTÓ FÉL KÖTELEZETTSÉGEI

148. cikk

Az eredmény elérésének kötelezettsége, valamint a gondosság és szakértelem kötelezettsége

1. A szolgáltatást nyújtó fél köteles a szerződésben meghatározott bármely konkrét eredményt elérni.
2. Amennyiben a szerződés nem tartalmaz sem kifejezett, sem hallgatólagos szerződéses kötelezettséget egy konkrét eredmény elérésére, a szolgáltatást nyújtó fél köteles a kapcsolódó szolgáltatást olyan gondossággal és szakértelemmel teljesíteni, amelyet egy ésszerűen működő szolgáltatást nyújtó félnek kellene tanúsítania, és be kell tartania a kapcsolódó szolgáltatásra vonatkozó jogszabályi és egyéb kötelező jogi előírásokat.
3. A szolgáltatást nyújtó féltől megkövetelt ésszerű gondosság és szakértelem megítélése során többek között a következőket kell figyelembe venni:
 - a) a megrendelő részére történő kapcsolódó szolgáltatás nyújtása során jelentkező kárveszély természete, nagyságrendje, gyakorisága és előreláthatósága;
 - b) kár bekövetkezése esetén azon óvintézkedések költsége, amelyek megelőzhetnék volna a kár vagy hasonló kár bekövetkezését; valamint
 - c) a kapcsolódó szolgáltatás teljesítésére rendelkezésre álló idő.

4. Amennyiben a kereskedő és fogyasztó közötti szerződésben a kapcsolódó szolgáltatás áru üzembehelyezését tartalmazza, az üzembehelyezés eredményeként az árunak meg kell felelnie a szerződésnek a 101. cikk értelmében.
5. A kereskedő és a fogyasztó kapcsolatában a felek a fogyasztó hátrányára nem zárhatják ki a (2) bekezdés alkalmazását, nem térhetnek el attól, illetve nem módosíthatják annak joghatását.

149. cikk

Kármegelőzési kötelezettség

A szolgáltatást nyújtó félnek ésszerű óvintézkedéseket kell foganatosítania az árut vagy a digitális tartalmat érő kár, illetve a kapcsolódó szolgáltatás teljesítése során vagy annak következtében felmerülő fizikai sérülés, egyéb hátrány, illetve kár megelőzése érdekében.

150. cikk

Harmadik személy általi teljesítés

1. A szolgáltatást nyújtó fél a teljesítést más személyre bízhatja, kivéve ha általa történő személyes teljesítést kötöttek ki.
2. A szolgáltatást nyújtó fél akkor is felelős marad a teljesítésért, ha azt más személyre bízta.
3. A kereskedő és a fogyasztó kapcsolatában a felek a fogyasztó hátrányára nem zárhatják ki a (2) bekezdés alkalmazását, nem térhetnek el attól, illetve nem módosíthatják annak joghatását.

151. cikk

Számlaadási kötelezettség

Ha a kapcsolódó szolgáltatásért külön ár fizetendő, és az ár nem a szerződéskötéskor meghatározott átalányár, a szolgáltatást nyújtó fél köteles a megrendelő részére olyan számlát átadni, amely egyértelmű és érthető módon megmagyarázza, hogy hogyan számította ki az árat.

152. cikk

A váratlan vagy nem gazdasági költségekre való figyelmeztetés kötelezettsége

1. A szolgáltatást nyújtó fél köteles figyelmeztetni a megrendelőt és a megrendelő beleegyezését kérni a folytatáshoz, ha:
 - a) a kapcsolódó szolgáltatás költsége magasabb lenne, mint amelyet a szolgáltatást nyújtó fél a megrendelőnek jelzett; vagy
 - b) a kapcsolódó szolgáltatás többbe kerülne, mint az áru vagy a digitális tartalom értéke a kapcsolódó szolgáltatás nyújtását követően, amennyiben erről a szolgáltatást nyújtó félnek tudomása van.

2. Az a szolgáltatót nyújtó fél, amely az (1) bekezdéssel összhangban nem szerzi be a megrendelő beleegyezését, nem jogosult a már jelzett költségnél, vagy – adott esetben – az áru vagy a digitális tartalom kapcsolódó szolgáltatás nyújtása utáni értékénél magasabb árra.

3. SZAKASZ A MEGRENDELŐ KÖTELEZETTSÉGEI

153. cikk

Az ár megfizetése

1. A megrendelő köteles megfizetni a szerződés szerint a kapcsolódó szolgáltatásért fizetendő árat.
2. Az árat akkor kell megfizetni, amikor a kapcsolódó szolgáltatás teljesült, és a kapcsolódó szolgáltatás tárgyát a megrendelő rendelkezésére bocsátották.

154. cikk

Hozzáférés biztosítása

Ha a szolgáltatást nyújtó fél számára szükséges az, hogy hozzáférjen a megrendelő létesítményéhez a kapcsolódó szolgáltatás nyújtása érdekében, a megrendelő köteles ésszerű időpontokban biztosítani az ilyen hozzáférést.

4. SZAKASZ JOGORVOSLATOK

155. cikk

A megrendelő rendelkezésére álló jogorvoslatok

1. A szolgáltatást nyújtó fél szerződésszegése esetén a megrendelő – az e cikkben meghatározott módosításokkal – ugyanazokkal a jogorvoslatokkal rendelkezik, mint amelyek a 11. fejezet alapján a vevő rendelkezésére állnak, nevezetesen:
 - a) követelheti a konkrét teljesítést;
 - b) visszatárhathatja a saját teljesítését;
 - c) felmondhatja a szerződést;
 - d) csökkentheti az árat; valamint
 - e) kártérítést követelhet.
2. A (3) bekezdés sérelme nélkül a megrendelő jogorvoslati lehetőségeit a szolgáltatást nyújtó fél szerződésszegés orvoslásához fűződő jogára is figyelemmel kell alkalmazni, függetlenül attól, hogy a megrendelő fogyasztó is egyben, vagy sem.
3. A 101. cikkben említett szerinti fogyasztói adásvételi szerződés keretében előforduló szakszerűtlen üzembhelyezés esetén a megrendelő rendelkezésére álló

jogorvoslati lehetőségeket a szolgáltatást nyújtó fél szerződésszegés orvoslásához fűződő jogára tekintet nélkül kell alkalmazni.

4. A megrendelő – ha fogyasztó – jogosult felmondani a szerződést a nyújtott kapcsolódó szolgáltatás bármely hibája miatt, kivéve ha a hiba jelentéktelen.
5. A 11. fejezetet a szükséges módosításokkal kell alkalmazni, így különösen:
 - a) a szolgáltatást nyújtó fél szerződésszegés orvoslási jogával kapcsolatban kereskedő és fogyasztó közötti szerződésekben a 109. cikk (5) bekezdése szerinti ésszerű határidő nem haladhatja meg a harminc napot;
 - b) a hibás teljesítés orvoslásával kapcsolatban a 111. és 112. cikk nem alkalmazható; valamint
 - c) a 122. cikk helyett a 156. cikket kell alkalmazni.

156. cikk

A hibára vonatkozó értesítési kötelezettség a kereskedők közötti kapcsolódó szolgáltatási szerződésekben

1. Kereskedők közötti kapcsolódó szolgáltatási szerződésekben a megrendelő csak akkor hivatkozhat a hibára, ha ésszerű határidőn belül értesítette a szolgáltatást nyújtó felet, megjelölve a hiba jellegét.

A határidő akkor kezdődik, amikor a kapcsolódó szolgáltatást teljesítették, vagy amikor a megrendelő felfedezte vagy elvárhatóan felfedezhette volna a hibát, az előbbiek közül a későbbi időpontot alapul véve.
2. A szolgáltatást nyújtó fél nem hivatkozhat e cikkekre, ha a hiba olyan tényekkel áll összefüggésben, amelyekről tudott vagy elvárhatóan tudhatott volna, és amelyeket nem közölt a megrendelővel.

157. cikk

A szolgáltatást nyújtó fél rendelkezésére álló jogorvoslatok

1. A megrendelő szerződésszegése esetén a szolgáltatást nyújtó fél– a (2) bekezdésben meghatározott módosításokkal – ugyanazokkal a jogorvoslatokkal rendelkezik, mint amelyek a 13. fejezet alapján az eladó rendelkezésére állnak, nevezetesen:
 - a) követelheti a teljesítést;
 - b) visszatárhathatja a saját teljesítését;
 - c) felmondhatja a szerződést; valamint
 - d) az ár után kamatot, illetve kártérítést követelhet.
2. A 13. fejezetet a szükséges módosításokkal kell alkalmazni. Különösen a 132. cikk (2) bekezdése helyett a 158. cikket kell alkalmazni.

158. cikk
A megrendelő joga a teljesítés elutasítására

1. A megrendelő bármikor értesítheti arról a szolgáltatást nyújtó felet, hogy a kapcsolódó szolgáltatás teljesítésére vagy további teljesítésére a továbbiakban nincs igény.
2. Az (1) bekezdés szerinti értesítés esetén:
 - a) a szolgáltatást nyújtó fél a továbbiakban nem jogosult vagy kötelezett a kapcsolódó szolgáltatás teljesítésére; valamint
 - b) a fogyasztó – ha más rendelkezés szerint nincs jogalapja a felmondásnak – továbbra is köteles az ár megfizetésére, levonva abból azt a költséget, amelyet a szolgáltatást nyújtó fél megtakarított vagy elvárhatóan megtakaríthatott volna azáltal, hogy nem kellett befejeznie a teljesítést.
3. Kereskedő és fogyasztó közti kapcsolatban a felek a fogyasztó hátrányára nem zárhatják ki e cikk alkalmazását, nem térhetnek el attól, illetve nem módosíthatják annak joghatását.

VI. rész Kártérítés és kamat

16. fejezet Kártérítés és kamat

1. SZAKASZ KÁRTÉRÍTÉS

159. cikk

Kártérítéshez való jog

1. A hitelező kártérítésre jogosult az adós szerződésszegése által okozott hátrányért, kivéve ha a szerződésszegést kimentették.
2. A kártérítést megalapozó hátrányba beleértendő az a jövőbeli hátrány is, amelynek bekövetkezésére az adós számíthat.

160. cikk

A kártérítés általános mértéke

A szerződésszegéssel okozott kárért járó kártérítés általános mértéke olyan összeg, amely a hitelezőt abba a helyzetbe hozza, amelyben akkor lenne, ha a kötelezettséget szerződésszerűen teljesítették volna, vagy amennyiben ez nem lehetséges, a lehető leghasonlóbb helyzetbe. Az ilyen kártérítés fedezi a hitelező hátrányát és elmaradt hasznát is.

161. cikk

A hátrány előreláthatósága

Az adós csak azért a hátrányért felelős, amelyet előre látott vagy elvárhatóan előre láthatott volna a szerződéskötés időpontjában, mint a szerződésszegés eredményét.

162. cikk

A hitelezőnek tulajdonítható hátrány

Az adós nem felelős a hitelező által elszenvedett hátrányért abban a mértékben, amennyiben a hitelező közrehatott a szerződésszegésben vagy annak hatásaiban.

163. cikk

A hátrány csökkentése

1. Az adós nem felelős a hitelező által elszenvedett hátrányért abban a mértékben, amennyiben a hitelező ésszerű lépésekkel csökkenthette volna a hátrányt.
2. A hitelező jogosult minden olyan költségének megtérítésére, amely ésszerűen merült fel a hátrány csökkentésének megkísérlése során.

164. cikk
Helyettesítő ügylet

Az a hitelező, aki egészben vagy részben felmondott egy szerződést, továbbá ésszerű határidőn belül és ésszerű módon helyettesítő ügyletet kötött, – ha kártérítésre jogosult – követelheti a különbséget azon érték, amely a felmondott szerződés alapján fizetendő lett volna, és a helyettesítő ügylet alapján fizetendő összeg értéke között, emellett kártérítést kérhet bármely további őt ért hátrányért.

165. cikk
Folyó ár

Amennyiben a hitelező felmondta a szerződést és nem kötött helyettesítő ügyletet, de a teljesítésnek van folyó ára, a hitelező – ha kártérítésre jogosult – követelheti a különbséget a szerződéses ár és a felmondáskori folyó ár között, emellett kártérítést kérhet bármely további őt ért hátrányért.

**2. SZAKASZ A KÉSEDELMES FIZETÉSHEZ KAPCSOLÓDÓ KÉSEDELMI KAMAT:
ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK**

166. cikk
Késedelmi kamatok

1. Ha egy pénzüsszeg kifizetése késedelmet szenved, a hitelező értesítés küldése nélkül jogosult a fizetés esedékességének időpontjától a fizetés időpontjáig az összeg után járó kamatra, amelynek mértékét a (2) bekezdés határozza meg.
2. A késedelmes fizetés után járó kamatláb:
 - a) ha a hitelező szokásos tartózkodási helye olyan tagállamban van, amelynek a pénzneme az euró, vagy harmadik országban található, az Európai Központi Banknak a kérdéses félév első naptári napját megelőző legutóbbi irányadó refinanszírozási műveleteinél alkalmazott kamatláb, vagy az Európai Központi Bank legutóbbi irányadó refinanszírozási műveletei esetében változó kamatú tendereljárásból kialakuló marginális kamatláb, két százalékponttal megnövelve;
 - b) ha a hitelező szokásos tartózkodási helye olyan tagállamban van, amelynek pénzneme nem az euró, az adott tagállam nemzeti központi bankja által meghatározott megfelelő kamatláb, két százalékponttal megnövelve.
3. A hitelező kártérítést kérhet az esetlegesen elszenvedett további hátrányokért.

167. cikk
Kamat, ha az adós fogyasztó

1. Ha az adós fogyasztó, a fizetési késedelem kamata csak akkor esedékes a 166. cikkben meghatározott mértékben, ha a szerződésszegést nem mentették ki.

2. A kamatfizetési kötelezettség nem esedékes a hitelező által az adósnak küldött azon felszólítást követő 30 napig, amelyben a hitelező meghatározta a kamatfizetési kötelezettséget és annak mértékét. A felszólítás a fizetés esedékessé válását megelőzően megküldhető.
3. Az olyan szerződési feltétel, amely a 166. cikkben meghatározottnál magasabb kamatlábat, vagy a kamat e cikk (2) bekezdésben meghatározottnál korábbi esedékességét írja elő, nem kötelező annyiban, amennyiben ez a 83. cikk alapján tisztességtelen lenne.
4. A késedelmi kamat összege nem adható hozzá a tőketartozáshoz, hogy további kamatot termeljen.
5. A felek a fogyasztó hátrányára nem zárhatják ki e cikk alkalmazását, nem térhetnek el attól, és nem változtathatják meg annak joghatását.

3. SZAKASZ KÉSEDELMEK A KEREKESDŐI KIFIZETÉSEKBEN

168. cikk

Kamatláb és a kamat esedékessége

1. Ha egy kereskedő késedelembe esik az áru szállítására, digitális tartalom szolgáltatására vagy kapcsolódó szolgáltatás nyújtására irányuló szerződés szerinti ár megfizetésével anélkül, hogy a 88. cikk alapján kimentette volna késedelemét, kamatot kell fizetnie az e cikk (5) bekezdésben meghatározott mértékben.
2. Az (5) bekezdésben meghatározott mértékű kamatfizetési kötelezettség a szerződésben a fizetésre meghatározott határnapot vagy határidő lejártát követő napon kezdődik. Ilyen határnap vagy határidő hiányában a kamatfizetési kötelezettség:
 - a) 30 nappal azt követően kezdődik, hogy az adós megkapta a számlát vagy az ezzel egyenértékű fizetési kérelmet; vagy
 - b) az áru, a digitális tartalom vagy a kapcsolódó szolgáltatás átvételét követő 30 nappal követően kezdődik, ha az a) pontban előírt nap ennél korábbi vagy bizonytalan, vagy ha bizonytalan az, hogy az adós megkapta-e a számlát vagy az azzal egyenértékű fizetési kérelmet.
3. Ha az áru, a digitális tartalom vagy a kapcsolódó szolgáltatás szerződésnek való megfelelését elfogadással vagy vizsgálattal kell igazolni, a (2) bekezdés b) pontjában előírt 30 napos határidő az elfogadás, vagy a vizsgálati eljárás lezárultánál kezdődik. A vizsgálati eljárás maximális időtartama nem haladhatja meg az áru átadásától, a digitális tartalom szolgáltatásától vagy a kapcsolódó szolgáltatás nyújtásától számított 30 napot, kivéve ha a felek kifejezetten ezzel ellentétesen egyeztek meg és ez a megegyezés nem minősül tisztességtelennek a 170. cikk szerint.

4. A (2) bekezdés szerint meghatározott fizetési határidő nem haladhatja meg a 60 napot, kivéve ha a felek kifejezetten ezzel ellentétesen egyeznek meg és ez a megegyezés nem minősül tisztességtelennek a 170. cikk szerint.
5. A késedelmes fizetés után járó kamatláb:
 - a) ha a hitelező szokásos tartózkodási helye olyan tagállamban van, amelynek pénzneme az euró, vagy harmadik államban található, az Európai Központi Banknak a kérdéses félév első naptári napját megelőző legutóbbi irányadó refinanszírozási műveleténél alkalmazott kamatláb, vagy az Európai Központi Bank legutóbbi irányadó refinanszírozási műveletei esetében változó kamatú tendereljárásból kialakuló marginális kamatláb, nyolc százalékponttal megnövelve;
 - b) ha a hitelező szokásos tartózkodási helye olyan tagállamban van, amelynek pénzneme nem az euró, az adott tagállam nemzeti központi bankja által meghatározott megfelelő kamatláb, nyolc százalékponttal megnövelve.
6. A hitelező kártérítést kérhet az esetlegesen elszenvedett további hátrányokért.

169. cikk

A behajtási költségek megtérítése

1. Ha a 168. cikkel összhangban kamatot kell fizetni, a hitelező az adóstól legalább 40 euróban rögzített összegre, vagy a szerződéses ár pénznemében kifejezett, ezzel egyenértékű összegre jogosult behajtási költségeinek fedezeteként.
2. A hitelező ésszerű ellentételezésre jogosult az adóstól az (1) bekezdésben említett rögzített összeget meghaladó, az adós késedelmes fizetéséből eredő behajtási költségeinek fedezéséhez.

170. cikk

A késedelmi kamattal kapcsolatos tisztességtelen szerződési feltételek

1. A fizetési határnapra vagy határidőre, a késedelmi kamatlábra vagy a behajtási költségek megtérítésére vonatkozó szerződési feltétel nem kötelező abban a mértékben, amennyiben a feltétel tisztességtelen. Egy feltétel tisztességtelen, ha az eset összes körülményére – ideértve az áru, a digitális tartalom vagy a kapcsolódó szolgáltatás jellegét – tekintettel a jóhiszeműség és tisztesség követelményével ellentétesen jelentősen eltér a helyes kereskedelmi gyakorlattól.
2. Az (1) bekezdés alkalmazásában vélelmezni kell az olyan szerződési feltétel tisztességtelenségét, amely a hitelezőre nézve a 167. vagy 168. cikkben meghatározott időnél vagy kamatlábnál kedvezőtlenebb fizetési határnapot vagy határidőt, illetve kamatlábat tartalmaz, vagy az olyan feltétel, amely a behajtási költségek tekintetében a 169. cikkben meghatározott összegnél alacsonyabb összeget határoz meg.

3. Az (1) bekezdés alkalmazásában minden esetben tisztességtelennek minősül az olyan feltétel, amely kizárja a késedelmi kamat fizetését vagy a behajtási költségek megtérítését.

171. cikk
Kötelező jelleg

A felek nem zárhatják ki e szakasz alkalmazását, nem térhetnek el attól, illetve nem módosíthatják annak joghatását.

VII. rész Az eredeti állapot helyreállítása

17. fejezet Az eredeti állapot helyreállítása

172. cikk

Az eredeti állapot helyreállítása megtámadás vagy felmondás esetén

1. Amennyiben egy szerződést valamelyik fél megtámadja vagy felmondja, mindegyik fél köteles visszaszolgáltatni azt, amit a fél (az átvevő) a másik féltől átvett.
2. A kapott dolog visszaszolgáltatásának kötelezettsége kiterjed a kapott dolog természetes és jogi gyümölcseire is.
3. Részletekben vagy részekben történő teljesítést tartalmazó szerződés felmondása esetén a kapott dolgot nem kell visszaszolgáltatni az olyan részlettel vagy részzel kapcsolatban, amelyre nézve mindkét fél teljes mértékben teljesítette a kötelezettségeit, vagy ha a 8. cikk (2) bekezdése értelmében a teljesített részek vagy részletek tekintetében az ár megfizetésének kötelezettsége fennmarad, kivéve ha a szerződés természetéből eredően a részteljesítés valamelyik fél számára értéktelen.

173. cikk

A pénzbeli érték megtérítése

1. Amennyiben a kapott dolog – beleértve adott esetben annak gyümölcseit is – nem szolgáltatható vissza, illetve a digitális tartalom esetében függetlenül attól, hogy azt birtokba vehető adathordozón nyújtották-e, az átvevő köteles megfizetni annak pénzbeli értékét. Ha lehetséges a visszaszolgáltatás, de az ésszerűtlen erőfeszítéssel vagy kiadással járna, az átvevő választhatja helyette a pénzbeli érték megfizetését is, amennyiben ez nem sérti a másik fél vagyoni érdekeit.
2. Az áru pénzbeli értéke az az érték, amennyit az áru a pénzbeli érték megfizetésének napján ért volna, ha azt az átvevő addig a napig megsemmisítés és károsodás nélkül megőrizte volna.
3. Ha a megrendelő a kapcsolódó szolgáltatás teljes vagy részleges teljesítését követően megtámadja vagy felmondja a kapcsolódó szolgáltatási szerződést, a megrendelő által a kapcsolódó szolgáltatás átvételével elért megtakarítás felel meg a teljesítés pénzbeli egyenértékének.
4. Digitális tartalom esetében a megrendelő által a digitális tartalom használatával elért megtakarítás felel meg a teljesítés pénzbeli egyenértékének.
5. Amennyiben az átvevő az áruért vagy digitális tartalomért cserébe helyettesítő pénzbeli vagy természetbeni dologra tett szert, és tudott vagy elvárhatóan tudhatott volna a megtámadási vagy felmondási jogalapról, a másik fél választhat, hogy a helyettesítő dolgot vagy annak pénzbeli értékét követeli. Az az átvevő, aki az áruért vagy digitális tartalomért cserébe helyettesítő pénzbeli vagy természetbeni dologra

tett szert, és nem tudott vagy elvárhatóan nem tudhatott volna a megtámadási vagy felmondási jogalapról, dönthet úgy, hogy visszaadja a helyettesítő dolgot vagy annak pénzbeli értékét.

6. Nem kerül sor az eredeti állapot helyreállítására, ha a digitális tartalom szolgáltatása nem ellenérték fejében történt.

174. cikk

Használati díj és az átvett összeg utáni kamatfizetés

1. Az az átvevő, aki az árut használta, köteles a másik félnek megfizetni az adott időre szóló használat pénzbeli értékét, amennyiben:
 - a) az átvevő adott okot a megtámadásra vagy felmondásra;
 - b) az adott időszak kezdetét megelőzően az átvevő tudatában volt a megtámadási vagy felmondási jogalapról, vagy
 - c) tekintettel az áru természetére, a használat jellegére és mértékére, valamint a felmondástól eltérő egyéb jogorvoslatok rendelkezésre állására, méltánytalan lenne engedélyezni az átvevő részére annak az adott időszakban történő ingyenes használatát.
2. A pénz visszafizetésére kötelezett átvevő a 166. cikk szerint megállapított mértékű kamatot köteles fizetni, amennyiben:
 - a) a másik fél köteles a használatért fizetni; vagy
 - b) az átvevő csalás, fenyegetés és tisztességtelen kihasználás révén okot adott a szerződés megtámadására.
3. E fejezet alkalmazásában, az (1) és (2) bekezdésekben meghatározott körülményektől eltérő bármely egyéb esetben az átvevő nem köteles az átvett dolog használatáért fizetni, illetve az átvett pénzösszeg után kamatot fizetni.

175. cikk

A kiadások megtérítése

1. Ha az átvevőnek kiadásai merültek fel az áru vagy a digitális tartalom tekintetében, az átvevő jogosult ezek megtérítésére, amennyiben a kiadásból a másik félnek előnye származott, feltéve hogy a kiadásra akkor került sor, amikor az átvevő nem tudott és nem is tudhatott volna a megtámadás vagy felmondás jogalapról.
2. Az az átvevő, aki tudott vagy elvárhatóan tudhatott volna a megtámadás vagy felmondás jogalapról, csak az olyan kiadásainak megtérítésére jogosult, amelyek az áru vagy a digitális tartalom elvesztése vagy értékcsökkenése megelőzésének érdekében voltak szükségesek, feltéve hogy az átvevőnek nem volt lehetősége a másik féltől tanácsot kérni.

176. cikk
Méltányos módosítás

Az e fejezet szerinti bármely visszaszolgáltatási vagy fizetési kötelezettség módosítható, amennyiben annak teljesítése jelentősen méltánytalan lenne, figyelembe véve különösen azt, ha a fél nem adott okot a megtámadásra vagy felmondásra, vagy azok jogalapjáról nem tudott.

177. cikk
Kötelező jelleg

Kereskedő és fogyasztó közti kapcsolatban a felek a fogyasztó hátrányára nem zárhatják ki e fejezet alkalmazását, nem térhetnek el attól, illetve nem módosíthatják annak joghatását.

VIII. rész Elévülés

18. fejezet Elévülés

1. SZAKASZ - ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

178. cikk
Elévülő jogok

A kötelezettség teljesítésének kikényszerítésére vonatkozó jog és az ilyen joghoz kapcsolódó bármely járulékos jog az e fejezettel összhangban meghatározott idő elteltével elévül.

2. SZAKASZ - AZ ELÉVÜLÉSI IDŐK ÉS AZOK KEZDETE

179. cikk
Az elévülési idők

1. A rövid elévülési idő két év.
2. A hosszú elévülési idő tíz év, vagy, személyi sérülés miatti kártérítési jog esetén, harminc év.

180. cikk
Kezdet

1. A rövid elévülési idő kezdete az az időpont, amikor a hitelező tudomására jutnak, vagy elvárhatóan tudomására juthatnak azok a tények, amelyek eredményeként a jog gyakorolhatóvá válik.
2. A hosszú elévülési idő kezdete az az időpont, amikor az adósnak teljesítenie kell, vagy kártérítésre vonatkozó jog esetén, a jogra alapot adó cselekmény időpontja.
3. Ha az adós folyamatosan köteles valamit cselekedni vagy attól tartózkodni, úgy kell tekinteni, hogy a hitelezőnek minden egyes szerződészegés esetében külön joga áll fenn.

3. SZAKASZ AZ ELÉVÜLÉS MEGHOSSZABBODÁSA

181. cikk
Az elévülés nyugvása bírósági vagy egyéb eljárás esetén

1. Mindkét elévülés nyugszik attól az időponttól, amikor a jog érvényesítésére szolgáló bírósági eljárás megindul.

2. Az elévülés mindaddig nyugszik, amíg az ügyben jogerős határozat nem születik, vagy az ügyet más módon nem rendezik. Amennyiben az eljárás az elévülési idő utolsó hat hónapján belül érdemi döntés nélkül ér véget, az elévülési idő az eljárás végének időpontját követő hat hónapnál hamarabb nem jár le.
3. Az (1) és (2) bekezdést kell alkalmazni a megfelelő módosításokkal a választottbírói eljárásokra, a közvetítói eljárásokra, azon eljárásokra, amelyben a két fél közötti kérdés eldöntését kötelező erejű határozatot hozó harmadik személyre bízzák, és minden olyan eljárásra, amelyet a joggal kapcsolatos határozat elérése vagy a fizetéseképtelenség elkerülése érdekében kezdeményeztek.
4. Közvetítés alatt olyan strukturált eljárás értendő – függetlenül megnevezésétől vagy az arra való hivatkozástól – amelyben egy jogvitában részt vevő két vagy több fél önkéntes alapon, közvetítő segítségével maga kíséri meg vitájának megállapodással történő rendezését. Ezt a folyamatot kezdeményezhetik a felek, illetve javasolja vagy elrendelheti a bíróság, vagy előírhatja nemzeti jogszabály. A közvetítés a felek megállapodásával, illetve a közvetítő vagy a felek valamelyikének nyilatkozatával fejeződik be.

182. cikk

Az elévülési idő meghosszabbodása tárgyalások esetén

Ha a felek tárgyalást folytatnak a jogról vagy azokról a körülményekről, amelyekből a joggal kapcsolatos követelés eredhet, egyik elévülési idő sem jár le a tárgyalások során tett utolsó közlést, vagy az azt követő egy év letelte előtt, hogy az egyik fél közölte a másikkal, hogy nem kívánja folytatni a tárgyalásokat.

183. cikk

Az elévülési idő meghosszabbodása cselekvőképtelenség esetén

Ha egy cselekvőképtelen személynek nincs képviselője, az adott személy jogának egyik elévülési ideje sem jár le a cselekvőképtelenség megszűnését vagy a képviselő kinevezését követő egy év letelte előtt.

4. SZAKASZ AZ ELÉVÜLÉS MEGSZAKADÁSA

184. cikk

Megszakadás elismerés következtében

Ha az adós részleges fizetés, kamatfizetés, biztosítékadás, beszámítás útján vagy bármely egyéb módon elismeri a hitelező vele szembeni jogát, egy új rövid elévülési idő kezdődik.

5. SZAKASZ AZ ELÉVÜLÉS JOGHATÁSAI

185. cikk

Az elévülés joghatásai

1. A megfelelő elévülési idő lejártát követően az adós jogosult visszautasítani a szóban forgó kötelezettség teljesítését, a hitelező pedig elveszíti a szerződésszegés miatti minden jogorvoslati lehetőségét, a teljesítés visszatartásának kivételével.
2. Bármit is fizetett ki vagy utalt át az adós a szóban forgó kötelezettség teljesítéseként, az nem követelhető vissza pusztán azon az alapon, hogy az elévülési idő a teljesítés idején már lejárt.
3. A kamatfizetésre vonatkozó jog és más járulékos jogok elévülési ideje nem járhat le később, mint az alapjogé.

6. SZAKASZ MÓDOSÍTÁS MEGÁLLAPODÁS ÚTJÁN

186. cikk

Az elévülésre vonatkozó megállapodások

1. E fejezet szabályait a felek megállapodása módosíthatja, különösen az elévülési idő rövidítése vagy meghosszabbítása terén.
2. A rövid elévülési idő nem csökkenthető egy év alá, és nem lehet hosszabb tíz évnél.
3. A hosszú elévülési idő nem csökkenthető egy év alá, és nem lehet hosszabb harminc évnél.
4. A felek nem zárhatják ki e cikk alkalmazását, nem térhetnek el attól, illetve nem módosíthatják annak joghatását.
5. Kereskedő és fogyasztó közötti szerződésben e cikk nem alkalmazható a fogyasztó kárára.

1. Függelék

Az elállásra vonatkozó tájékoztatási minta

Elállási jog

Ön 14 napon belül indokolás nélkül elállhat e szerződéstől.

Az elállási határidő az első naptól számított tizennegyedik napon jár le.

Az elállási jog gyakorlásához Önnek egyértelmű nyilatkozatban (pl. postán küldött levélben, fax vagy e-mail útján) értesítenie kell minket ^[2] a szerződéstől való elállásra vonatkozó döntéséről. Használhatja a csatolt elállási formanyomtatványt, de ez nem kötelező. ^[3]

Az elállási határidő betartásához elegendő az, ha Ön az elállási joga gyakorlásáról szóló értesítést az elállási határidő lejártát megelőzően elküldi.

Az elállás hatásai

Ha Ön eláll a szerződéstől, mi minden Öntől átvett minden kifizetést – ideértve a szállítási költségeket (kivéve azokat a többletköltségeket, amelyek az Ön választása szerinti és az általunk kínált normál szállítás legolcsóbb módjától eltérő szállítási módból adódnak) – késedelem nélkül a lehető leghamarabb, de legkésőbb 14 nappal azt követően, hogy tudomást szerünk az Ön elállásra vonatkozó döntéséről, visszatérítünk az Ön részére. A visszatérítést az eredeti fizetéssel azonos fizetési módon teljesítjük, kivéve, ha Önnel kifejezetten másként állapodtunk meg. Önre nézve a visszatérítés semmi esetre sem fog díjfizetési kötelezettséget keletkeztetni. ^[4]

^[5]

^[6]

Kitöltési útmutató:

^[1] Illessze be az alábbi szövegek egyikét az idézőjelek közé:

- a) kapcsolódó szolgáltatási szerződés, víz, gáz vagy elektromosság szolgáltatásáról szóló szerződés (amennyiben ezeket nem korlátozott térfogatban vagy meghatározott mennyiségben ajánlják fel értékesítésre), illetve távfűtés szolgáltatás vagy nem birtokba vehető adathordozón nyújtott digitális tartalom esetén: „a szerződés megkötésekor.”;
- b) adásvételi szerződés esetében: „amikor Ön vagy az Ön által kijelölt, a szállítótól eltérő harmadik fél az árut fizikailag birtokba veszi.”;
- c) egy megrendelésben rendelt, de külön átadott több áru esetén: „amikor Ön vagy az Ön által kijelölt, a szállítótól eltérő harmadik fél az utolsó árut fizikailag birtokba veszi.”;

- d) több tételből vagy darabból álló áruk átadására vonatkozó szerződés esetén: „amikor Ön vagy az Ön által kijelölt, a szállítótól eltérő harmadik fél az utolsó tételt vagy darabot fizikailag birtokba veszi.”;
- e) amennyiben a szerződés tárgya áruk rendszeres szállítása meghatározott időszak alatt: „amikor Ön vagy az Ön által kijelölt, a szállítótól eltérő harmadik fél az első árut fizikailag birtokba veszi.”;

2 Tüntesse fel a nevét, a címét, valamint – amennyiben rendelkezik ezekkel – telefonszámát, faxszámát és e-mail címét.

3 Amennyiben Ön a honlapján biztosítja a fogyasztó számára a szerződéstől való elállásra vonatkozó információk elektronikus formában történő kitöltését és benyújtását, illessze be az alábbiakat: „Önök arra is lehetősége van, hogy honlapunkon [illessze be az internetcímet] elektronikus úton töltsse ki és nyújtsa be az elállási formanyomtatványt, vagy bármely egyéb egyértelmű nyilatkozatot. Amennyiben él ezzel a lehetőséggel, tartós adathordozó (pl.: e-mail) útján haladéktalanul visszaigazoljuk Önnek az elállási nyilatkozat hozzánk való beérkezését.”

4 Adásvételi szerződés esetén, ha elállás esetére nem ajánlotta fel az áru visszaszállítását, illessze be az alábbiakat: „Jogunk van visszatartani a visszatérítést addig, amíg nem kapjuk vissza az árut, vagy Ön bizonyítékot nem szolgáltat arra, hogy az árut visszaküldte, attól függően, hogy e kettő közül melyik következik be hamarabb.”

5 Ha a fogyasztóhoz a szerződéssel kapcsolatban áru érkezett, a következő szövegrészt kell beilleszteni:

a) illessze be vagy azt, hogy:

- „Visszaszállítjuk az árukat.”; vagy azt, hogy
- „Ön köteles késelem nélkül, de legkésőbb a elállásról szóló értesítés napját követő 14. napon visszaküldeni vagy átadni az árut nekünk vagy _____[szükség esetén illessze be az áru átvételére felhatalmazott személy nevét és címét]. E határidőt betartottnak kell tekinteni, ha Ön az árut a 14 napos határidő lejártát megelőzően visszaküldi.”

b) illessze be vagy azt, hogy:

- „Mi viseljük az áru visszaszállításának költségeit.”; vagy azt, hogy
- „Önök kell viselnie az áru visszaszállításának közvetlen költségeit.”; vagy azt, hogy
- Amennyiben távollevők között létrejött szerződés esetében nem ajánlja fel az áru visszaszállításának költségeit, és az áru rendes körülmények között természeténél fogva nem küldhető vissza postai úton: „Önök kell viselnie az áru visszaszállításának közvetlen költségeit, ___ EUR [illessze be az összeget].”; vagy amennyiben az áruk visszaszállításának

költségeit nem lehet ésszerűen előre kiszámolni: „Önnek kell viselnie az áruk visszaszállításának közvetlen költségeit. A becsült maximális költség körülbelül ___ EUR [illessze be az összeget].”; vagy azt, hogy

- Ha üzlethelyiségen kívül kötött szerződés esetében az áru természeténél fogva rendes körülmények között nem küldhető vissza postai úton, és azt a szerződés megkötésekkor a fogyasztó otthonába szállították: „Saját költségünkön visszaszállítjuk az árut.”

c) „Ön csak az áru természetének, jellemzőinek és működésének megállapításához szükséges kezelésén kívüli árukezelésből adódó értékcsökkenésért felel.”

6 Kapcsolódó szolgáltatások nyújtására irányuló szerződés esetén illessze be az alábbiakat: „Amennyiben Ön az elállási időszak alatt kérte a kapcsolódó szolgáltatás nyújtásának megkezdését, ki kell fizetnie a szerződéstől való elállásról szóló értesítés megküldéséig nyújtott szolgáltatásnak a szerződés teljes tartamához viszonyított arányos értékét.”

2. Függelék

Elállási formanyomtatvány

(csak a szerződéstől való elállási szándék esetén töltsse ki is juttassa vissza)

- Címzett [ide a kereskedő nevét, címét, valamint – amennyiben rendelkezik ilyennel– faxszámát és e-mail címét kell beírnia]:
- Alulírott/ak* kijelenti/k, hogy alulírott/ak* eláll/nak az alábbi áruk adásvételére/az alábbi digitális tartalom szolgáltatására/az alábbi kapcsolódó szolgáltatás igénybevételére irányuló szerződéstől*
- Megrendelés időpontja*/átvétel időpontja*
- Fogyasztó(k) neve
- Fogyasztó(k) címe
- A fogyasztó(k) aláírása (kizárólag papíralapú értesítés esetén)
- Dátum

* A megfelelő rész törlendő.

II. MELLÉKLET SZABVÁNYOS TÁJÉKOZTATÓ

Az Ön által megkötni kívánt szerződésre a közös európai adásvételi jog fog vonatkozni, amely a nemzeti szerződési joghoz képest egy választható rendszer, ami a határon átnyúló ügyleteknél áll a fogyasztók rendelkezésére. Ezek a szabályok az Európai Unió egész területén azonosak, és céljuk, hogy magas szintű védelmet biztosítsanak a fogyasztók számára.

Ezek a szabályok csak akkor alkalmazhatóak, ha Ön kifejezi egyetértését, hogy a szerződésre a közös európai adásvételi jog vonatkozzon.

Az is előfordulhat, hogy Ön beleegyezett abba, hogy a szerződést telefonon keresztül vagy más módon (például SMS útján) kösse meg, így nem volt lehetősége arra, hogy ezt a tájékoztatót előzetesen megkapja. Ebben az esetben a szerződés csak akkor válik érvényessé, miután Ön megkapta ezt a tájékoztatót és visszaigazolta a beleegyezését.

Az alábbiakban megtalálja az Ön alapvető jogainak ismertetését.

A KÖZÖS EURÓPAI ADÁSVÉTELI JOG: A LEGFONTOSABB FOGYASZTÓI JOGOK ÖSSZEFOGLALÁSA

Az Ön jogai a szerződés aláírását megelőzően

A kereskedő köteles tájékoztatni Önt **a szerződéssel kapcsolatos fontos információkról**, például a termékről és annak valamennyi adót és díjat tartalmazó áráról, továbbá a kereskedő elérhetőségéről. A tájékoztatásnak részletesebbnek kell lennie, amennyiben Ön a kereskedő üzlethelyiségén kívül vásárol valamit, vagy ha egyáltalán nem találkozik személyesen a kereskedővel, ha például telefonon keresztül vagy az interneten vásárol. Ha ez a tájékoztatás hiányos vagy téves, Ön kártérítésre jogosult.

Az Ön jogai a szerződés aláírását követően

A legtöbb esetben 14 nap áll az Ön rendelkezésére, hogy **elálljon a vételtől, ha az árut a kereskedő üzlethelyiségén kívül vásárolta**, vagy ha a vásárlás időpontjáig nem találkozott a kereskedővel (például internetes vagy telefonos vásárlás esetén). A kereskedő köteles Önt tájékoztatni és egy elállási **formanyomtatványt**²³ biztosítani. Ha a kereskedő ezt nem tette meg, Ön egy éven belül állhat el a szerződéstől.

Mit tehet, ha a termék hibás vagy nem a megegyezés szerint szállítják le? Ön a következők közül választhat: 1) A termék leszállítása, 2) kicserélése vagy 3) kijavítása. 4) Árcsökkentés kérése. 5) A jelentéktelen hiba esetét kivéve elállhat a szerződéstől, ebben az esetben visszaszolgáltatja a terméket és megilleti Önt az ár visszatérítése. 6) Kártérítést kérhet az Önt ért hátrányokért. Mindaddig nem kell megfizetnie az árat, amíg meg nem kapja a hibátlan terméket.

Önnek hasonló jogai vannak, ha a kereskedő nem a szerződésben megígérték szerint teljesít egy kapcsolódó *szolgáltatást*. Miután azonban Ön panaszt tett a kereskedőnél, a kereskedő

²³ Illesszen be egy hivatkozást.

általában jogosult először megkísérelni hibátlanul nyújtani a kapcsolódó szolgáltatást. Önnek csak a kereskedő ismételt hibázását követően van joga választani a következők közül: 1) ismét felkéri a kereskedőt a kapcsolódó szolgáltatás nyújtására, 2) nem fizeti ki az árat, amíg a kapcsolódó szolgáltatást nem teljesítik hibátlanul, 3) árcsökkentést kér, vagy 4) kártérítést kér. 5) A kapcsolódó szolgáltatás nyújtásának jelentéktelen hibája esetét kivéve el is állhat a szerződéstől és kérheti az ár visszatérítését. **A jogainak érvényesítésére rendelkezésre álló határidő, ha a termék hibás vagy nem a megállapodás szerint szállítják:** 2 év áll rendelkezésre a jogainak érvényesítésére azt követően, hogy észlelte vagy észlelnie kellett volna azt, hogy a kereskedő valamit nem a szerződésben foglaltak szerint teljesített. Amennyiben az ilyen probléma csak nagyon későn derül ki, a jogainak érvényesítésére rendelkezésre álló legvégső határidő az attól az időponttól számított 10 év, amikor a kereskedőnek az árut le kellett szállítania, a digitális tartalmat szolgáltatnia kellett, vagy a kapcsolódó szolgáltatást nyújtania kellett.

A tisztességtelen feltételek elleni védelem: A kereskedő által alkalmazott tisztességtelen általános szerződési feltételek jogilag nem kötelezők Önre nézve.

A jogok fenti felsorolása nem teljes és nem tartalmaz minden részletet. Itt érheti el a közös európai adásvételi jog teljes szövegét. Kérjük, olvassa el figyelmesen a szerződését.

Vita esetén érdemes lehet jogi tanácsot kérnie.